

.வுந்துணை

திருப்பழனிநான் ணிமாலை, திருப்பழனிவெண்பா,
சிவசிரியமகவுதாதி, விநாயகமூர்த்திபதிகம்,
வரஸ்வதி அம்மன பஞ்சரத்தினம்.

இவை

பழகாபுரி உஹா வித்வகுல சிரோன்மணியாகிய

மா-ரா-மூ

உ^{சுபு} மபழக்கவிச்சிங்கநாவலரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

சீசலம் சு. மாரியப்ப முதலியாரும்

முயற்சியினால்

ஜவுளிக்கடை

க. ம. ஷேக்மொப்தின் சாயபு அவர்களிட

சேமை

கதேசாபிமானி அச்சுக்கடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மதனமூ ஆவணிநா

இதன் விலை அனா 4.

1892

Registered and Copy Right.

கடவுள் துணை

பழநாபுரி

ம-ா-ா-ஸ்ரீ கணம் பொருந்திய

மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலரவர்களாலியற்றிய

பழநி நான்மணிமாலை.

கட்டளைக்கவித்துறை.

தபரஞ்சிலாக்ய வீபுதர்பரவுச் தனிமுதலே
சுபரஞ்சிதம்பெறு மெய்ப்பொருளே யுயர்கத்தமதா
பைரஞ்சிதம்புக முன்பர்க்குதவு நயவருள்சே
ரபரஞ்சிவேழமுகனே நின்பாத மடைக்கலமே.

க

இதவுமது.

தீதிரியும்பெறு பாவமுந்தொல்லைச் சிறுமையுமிப்
போதிரியும்படி நாளுங்கருணை புரிந்தருள்வ
மாதிரியும்பகன் வண்டினஞ்சூழ மலர்நிறைபூம்
பாதிரிவேழமுகவன் செந்தாமரைப் பாதங்களே.

உ

இஃதுமது.

வீசலைவேலை புடைசூழ்புவிதனில் வேளினது
பூசலைநீக்கு மறிந்தநியாமன்முற் போதுசெய்த
மாச்சலைவான துயர்தீர்க்குமொற்றை மருப்பருட்கட்
கோசலைவேழ முகவன்பொற்றாள்சிரங் கொண்டவர்க்கே.

ங

காப்பு—வெண்பா

மணிமாலேக் கும்பதன வள்ளியன்பன் தன்னான்
மணிமாலேக் கின்பயிக வாழ்த்திப்—பணிவோர
கம்பகரவாரணமேற் காமுற்றிலங்குசெம்பெற்
கம்பகரவாரணமே காப்பு.

தூல்—வெண்பா.

நாதாவலங்கார நாயகாவினனுமென்மேல்
வாதாவலங்கார வானகையம்—போதார்
ஞ்முனிமலைத்த குமராவலஞ்சூழ்
பழனிமலையாய் கடைக்கண்பார்.

சு

பழநி நான்மணிமலை.

கலித்துறை.

பாரப்பருவ முலையார்மயலைப் பகைத்தநின்றான்
சேரப்பருவ ரலைநீத்தெனக்கருள் செய்விடையை
பூரப்பருவ ரலையுண்டவற்றை மான் றோடிலங்
காரப்பருவ தமகிற்றுலாவிய காவலனே.

உ

விருத்தம்.

வலனேபுரிந்து மருக்குணவுமலர்கடுவி விடையமதிற்
புலனேகாம னிறுவிநின்றான் போற்றித் தமிழேன்பணிந்துல்ல
பலனேபெறுதற் கருட்கடைக்கண்பார்த்துக் கவலைநீர்த்தான்வாய்
கலனேரூடிகொண முலைக்குறத்திகணவா வடிவேற்கரத்தானே.

ங

அகவல்.

தானேகலைப்படு மானேபோலச்
காணாறகத் தேனாறிளஞ்சொல்
விடந்திகழ்கருங்கண் மடங்கையர்கலவி
தனைமிகவிரும்பி யுனைநிதமறந்து
மகிதமமாறி நிதிபலதேட
வொல்லெனவோடிடும் புலனைப்பாடியு
மிழிவொடுதிரியுந் தொழில்பழகாம
லமிழ்தினுமதரத் தமிழெனுமலாகொண்
னென்பதாப்புயத்தை உன்பிறைப்போற்றிப்
புகழ்க்கருணை புரிவாய்
பகர்தற்கரிய பழமறைப்பொருளே.

ச

வெண்டா.

பொருளிலங்கும்பத்தனத்தார் புன்மடனீக்கும்பத்
தருளிலங்கும்பத்தனத்தார் தம்மா-மருகண்பாற்
பாடுபவர்க்கஞ்செல்வம் பாலிப்பாணைப்பணிவோர்
வாடுபவர்க்கஞ்செல் வோ.

டு

கலித்துறை.

செல்வரத்தானே மயிலாமோமலைத் தேவைமலர்ச்
செல்வரத்தானே யவுணர்படையைச் செறுத்துவென்ற
செல்வரத்தானே முருகனைப்போற்றல் செய்யாந்நகிற
செல்வரத்தானே குவர்கெடுவாரித் திறநிசமே.

சு

விருத்தம்.

மேகமெனுங்குழல் சீவிவகிர்த்தில் கேர்புனையிங்கிதமானார்மா
மோககெடுங்கட ளுனைதன்பனு மூழ்கிமனஞ்செயல்சோர்வேனோ
தேகபவந்தவிர் யோகர்வணங்கிய சேவடிதந்தெனயானாயோ
மாகநிலந்த விசேகரருந்தயர் மாறவினங்கியகோமானே.

எ

அகவல்.

மானேர்வரிவிழி மடமங்கையர்தம்
 ஊனேருடி கொண் றேகடி தடமெனாந்
 கொடுப்பகம்வினையுந் தடம்பீணையதனுன்
 உலப்பருவீதிவலிக் கலப்பையின்வசமாய்த்
 தாமதருணந்தரு காமமாகயிற்றிற்
 கட்டுண்டடர்மட முட்பெருங்கோலாந்
 இடிபட்டுழுபக டெனமதிதளர்ந்த
 காறமொழிக் கதியிணையிழந்து
 மிடையுமுற்பவச்சேற் றிடெடெந்துழன்று
 வீணேதிரிந்தருன் பேணாதவர்காண்
 மறைகளின்முடிமீ துறைபரஞ்சோதி
 குரவணிதிகழ்புய சாவண்பவனிரு
 பாதபங்கயத்தை யேதினந்துதித்த
 வந்திணைபுரிந்து மகிழ்மின்
 சிந்தையினிணந்தவை சித்தித்திடவே.

அ

வெண்பா.

திடத்தருணமீதுவருந் தேவாவருஞ்செய்
 திடத்தருணமீதுவருந் தேசென்—றிடர்ப்பினிதீர்
 வாமாவினங்குமரா மாலைபுரன்பொற்புயச்செல்
 வாமாவினங்குமரா வா.

க

கலித்தறை.

வானத்தமர கனம்பீணருழ்ந்த வையாபுரியாய்
 வானத்தமர ராசேரினைத்த வரமருடே
 வானத்தமர முகின்மேனியான்மரு காமலர்போல்
 வானத்தமர கதவீல்லிபெற்றகண் மாமணியே.

க 0

விருத்தம்.

மணிமகுடவண்டர்சிவ தவமதுபுரிந்தமுனி வாரம்வனர்வந்துமுறையே
 பணியுமுருகன்றனது திருவடிபையன்புகொடு பலத்தாரினைந்துபுகழ்வோ
 ரணியுலகிலின்பமுற வெருபொழுதிருந்ததெளி வறிவினெடுபின்புகமனார்
 கணிதார்தமைவென்றினிய கருணைபெருகும்பரம கதியினனும்பெறுவோ.

க ௧

அகவல்.

பெறுபேரறிவெனு முறுபாகெறித்த
 பொற்குயதேசமா மங்குசத்தறந்த
 கழிபெருங்காமன் கடுஞ்சினமயலெனும்
 இழிவுடைமும்மதம் பொழிதரவுகை
 பாசமாயெழுந் படாத்தினிலமைந்து

பழநி நான்மணிபாளே.

தொடர்ந்திடுமெழுபவ விடங் காணிதாங்கி
 மைதோய்ந்தநீதொழின் மறவிபோற் றுத்து
 நெய்தொய்யேனென நீண்டிருளுழையாடு
 பொருதுமென்குமிழின் பறமநீர்சொதுங்கி
 முழுக்கொலைகளவும் பழுத்தொளிர் தங்ஙன்
 மங்கைமார்புளகிதக் கொங்கைமால்வரையைக்
 கண்டேனுந் பொரு ளுண்டெனவிரும்பச்
 சார்பினிறசென்றி சமுறலையருந்தி
 நயங்கெடுமென்குற் பயமபினில்வீழ்ந்து
 பத்தியுமருண்டு தத்தளித்தழன்று
 தூணைர்கரதல மாணார்களிறென
 வீணைகலங்கு மெய்ம்மதியிலர்காண்
 மிகத் தவமியற்றிய வகத்தியமுனிக்குநாரு
 பொருளினையோதிய திருவருண் ாரிய
 வரனவர்புகழத் தானவர்படைகளை
 வென்றுமின்னெனெய்தித் தன்று கொடுத்திருத்
 தணிவறுகடொழி மணி முடிசூட்டிய
 முருகன்சிவசன் முகசரவணபுவன்
 சங்கினமுயிர்த்த தானக்குப்பையப்ப
 பாணவாய்ச்செங்குற் பசிபொற்சூட்டி
 நன்னிறத்தினவி யன்னமுருகுருகுந்
 தஞ்சினையாடு என நெஞ்சினுணர்நீர்ந்து
 உந்தடைகிடக்குஞ் சுந்தரச்செழுநீர்க்
 கழனி உன் சூழ்ந்த பழனியங்கிரிவாழ
 போதசொருப புனிதன்றனதிரு
 பாதபங்கயத்தைப் பணிவீராயின்
 அனிலதலத்தினி லரும்பினியின்றிச்
 சகலவெறுக்கையுந் தாம்பெற்றமர்ந்து
 பின்புசுவர்க்கப் பெருநகரெய்தி
 உங்குளபோக மெலாமனுபவித்து
 மாலோன்பிரமனும் வாழ்த்த
 மேலாம்பதத்தினில் வீற்றிருப்பீரே.

கஉ

வெண்பா.

பீராமருமானலத்த பெட்புமுலையம்பிகைசின்
 காரமருமானலத்த கம்பொருதன்—சேடியை
 உந்தித்தவந்தவிர்வான் வாழ்த்துநர்மனத்தறுப்
 யந்தித்தவந்தவிர்வா னால்.

கங

கலித்துவற்.

அலத்திருக்குமரா வஞ்சுலங்கொடி தானவிர்தர்
சாலத்திருக்குமரா கழுஞ்சேர்பெண்க டப்மைவிட்டேச்
சீலத்திருக்குமரா முருகாடெறி செப்புமறை
மூலத்திருக்குமரா வணியாயென முன்னுநெஞ்சே.

க. ௨

விருத்தம்.

சேவினவெறுத் த வேவினச்செறுத்துச் செறிவிடத்தினுங்கறுகறுத்துச்
செவ்வரிபரந்த வெவ்வினசுரந்த சித்தர்தமனத்தையுங்காந்து
கோலமெட்டிக் காலனைகாட்டிக் குலவிவாதர்விழிகாட்டிக்
கொண்டையுமுடித்துச் செண்டதுபிடித்துக் குயில்பொருமினியசொற்படித்து
மாலையெய்து மேலெழில்வாய்ந்து வருமடவாரதமைத்தோய்ந்து
மறந்தருதிது பிறந்தலையாது மகிழ்வுறவருள்செயிப்போது
காலையெருஞ் சோலையிலாது கவ்வையாற்பயிவனமீறுங்
கழனிகள்குழை பழனியில்வாருங் கர்த்தனைரித்யகாரணனே.

க. ௩

அகவல்.

கேமிகன்புடைகுழ் பூமியின்மீதே
யன்னைதன்கயிற்றிற் றன்னியசருவாய்ப்
பகருமுன்னாறு பகலசென்றதற்பின்
பிறந்துடனவ்வுழி சிறந்திடுமுறவோ
கோனையொழுத்துச் செனைகாய்ப்புகட்டி
மாதிடம்பெறவே சோதிடம்வீனவி
மனமதமகிழ்த் தனம்மித்தருத்தித்
தவழ்ந்துநடந்து தான்வினையாடி
யற்புதமழலைச் சொற்பலபயின்று
சொருமுகடி கருமலர்சூழிக்
கண்ணுடையணிந்து கலையிலதெரிந்து
வாலிபவயதாய் மதன்கண்ணெட்டாடாக்
காமவச்சனிந்து கலவிடைநின்னந்து
கொலைகுடியிருந்த விலைமடந்தையத்த
பனைதொறும்புகுந்தவர் மடலிடைவீழ்த்து
பொருள்புயவலிகன மருமைதனிளமையும்
வறிதேயிழந்து மதியினமறந்து
சின்னாட்சன்னைகள் செய்தலைந்துழன்று
மூப்பினிலுயர்ந்து முக்கால்படைத்து
நரைத்துடறளர்ந்து நலிக்கமுற்றொல்கி
யிருமலினைப்புப் பொருமலாலுனைந்து
தாழ்வாய்வனைந்து போழ்வாடாடிப்
பொருத்தியவினையால் வருந்திடுமித்தப்

பழநி நான்மணிமாலை.

பொய்யுடைவாழ்வை மெய்யெனவிரும்பி
யுனதடியேனு முளமெலியாம
லின்பகல்சிறிவை பெனக்கருள்புகிந்தே
யனுதினமெனைநீ யாவ்வாய்
மனுமுறைவழாத மெனனசற்கருவே.

கக

வெண்பா.

வேலாவலையமன மின்னொமாறீர்த்தருன்கூர்
வேலாவலையமன மின்னுசெங்கை—மாலும்
விழுத்தவரும்வள்ளிதலை மென்மலர்வந்தோனும்
வழுத்தவரும்வள்ளிதலை வா.

கங

கலித்துறை.

தலைவனமலை புதல்வன்பவளத் தடஞ்சடையின்
றலைவனமலை யாற்குட்பொருள்சொலுஞ் சற்கருதி
தலைவனமலை முலைவள்ளியன்பன்மொற் றுணயிசைக்கா
தலைவனமலை வதுநீரவைத்துத் தவஞ்செய்தெஞ்சே.

கஅ

விருத்தம்.

சேதனப்பொருட்டே டமறந்தகெஞ்
சேதனப்பொருட்டே செலினென்வரு
மாதரச்சமலேனை வாழ்த்தியா
மாதரச்சமவாவை விட்டுய்யவே.

கக

அகவல்.

கேரிகூழ்ப்பங்கய மென்முகமலர்ந்து
காரிதழ்க்குவனையங் கண்ணினைவிழித்து
நடமிருநதவ வெயர்வதுசொரிந்தல்
கெழுந்தனகண்ணக் கொழுஞ்செவிருலுக்கி
யமுதமீதுறிய குமுதகாய்பொருந்தித்
தண்ணுறுதான வெண்ணைகதிருந்திப்
புனனறுங்குமிழிக் கனதனம்படைத்து
கந்தடர்சைவலக் கொந்தனமலைய
நந்தெனுந்துய கந்தாமார்ப்ப
மற்குருபூங்கொடிச் சிற்றிடையொசியச்
சொத்தெனெறயனம் பறந்திரிதருமொலி
சிலம்பெனவிளங்க கலம்பெறுகணவர்தத்
தடம்புலமருவிய மடந்தையர்நிகர்க்கும்
வாவிசேர்சிவகிரி மேவிவாழ்குருபா
நாதவினோதமெய்ப் போதசொருபா
துன்னுயிர்வுகனின் மன்னுபல்லுயிர்க்குங்
கடாசுமுற்றதவும் கடாசுரப்பொருளே

தொடர்பவதன்பக் கடவிடைவீழ்ந்த
கணாகாணமற் கலங்கியருந்துமிந்
காயேன்றனக்கு கல்வழிகாட்டித்
தாழ்மனத்தேற்றி பூழ்வினைமாற்றி
நிதமுனைப்போற்றி நினைப
மறிகொடுத்தருள்வாய் வள்ளிமோகனனே.

உ. 0

வெண்பா.

மோகமடமாறார் முதமயல்விடீய்வொஞ்சே
மாகமடமாறார் மருளிகழ்--வாகியமூட்ப்
பாதமலம் பவமிகத்தோர் பாலுறையேன்
பாதமலம் பணி.

உ. 5

கலித்துறை.

சமஸத்தனத்தன கந்திர்த்தகாதன் கடற்றுயின்ற
வசஸத்தனத்தன மென்கந்தரவள்ளி யன்பனன்பர்
விமஸத்தனத்தன லார்புன்மயலில் விழார்வினைதன்
குமஸத்தனத்தன தாலேசெல்லார்க்கி கூடுவோ.

உ. 2

விருத்தம்.

உரத்தானைப் புயல்வண்ணசெல்வரத்தானை மிருத்தபுசுழ்வனர்வேலான
தரத்தானைக்கு னைமெய்ச்சுந்தரத்தானைக் கமலமெனத்தயங்கிராறு
சுரத்தானைப் பிறைதவழ்சேகரத்தானைக் கிளையானைக்கருணைசேர்நேத்
திரத்தானைச் சடாக்கரமந்திரத்தானைப் பணிந்துவினைதீர்ப்பாய்வொஞ்சே.

உ. 10

அகவல்.

சேணுறுபொரியகாத் தேமாந்னியும்
பெட்புடைவருக்கையின் மூட்புறக்கனியு
நிரம்பியவிநிலை யாம்மைமென்கனியுந்
நாமேபழுத்துதீ ததும்பிப்பொழிதரு
மாமதவேதன் மும்மதமாக
விரும்பிசையிடற்றுச் சுரும்பினமணிகொடு
படர்ந்துளதோற்ற மிடங்கணியாகச்
சோகவெம்மிடியெனும் பாசனையெறிந்த
செழுங்கதிர்க்கற்றையஞ் சேகரமலைத்து
விடாப்பெருநிறைமுக படாத்தினினைந்த
பூமகடன்களி றுமெனவினங்கும்
உயல்சூழ்பழனி மலையில்வீற்றிருக்கு
மருமறைப்பொருளே யடியர்கணமணியே
யன்பமேவினைந்த வினியசெங்கரும்பே
மலைத்தவிண்ணவர்வனை தொலைத்தான்மருந்தே
ததிப்பவர்மனத்தினு னுகிக்குமெய்ச்சுடரே

மருவுஞ்சரிக்கு வாப்த்ததென்னமுதே
கினமுமுனது திருநெருள்புரிந்து
தமியேனகவலை தணிப்பாய்
கமழ்பூங்கடம்பணி கனகதின்புயனே.

உச

வெண்பா.

புயலிணையமேனிப் புனிதன்படைக்குஞ்
செயலிணையமேனித் தியர்க்குந்—துயாதவிர்த்த
தேவாசுகந்தந் திடமபுணமார்பாமயின்மீ
தேவாசுகந்தந் திட

உ௨

கலித்துறை.

திடத்தானவரசு லத்தையும்வாட்டிவெண் சீற்றமதோற்
கடத்தானவரசு னுக்கருள்செய்த கனகொடிக்குக்
குடத்தானவரசு கேழமென்சொல்வன்னி கோனருடம்
மிடத்தானவரசு னிக்குரககூற்றையு மெத்துவரை

உ௩

விருத்தம்

துவரணையவிதழமிர்த வசனகனிதையர்சிறிய சுசலசுதியிடைவிறைவையோ
பவமருவுகயவர்மிசை தினமுமதுரிதமொழுநு பஸகலிதைசொல்லியிடைவையோ
தவமுனிவர் பரவியநின் மலரடிபையடிமைமதி தனிநிறுவவருள்புரிவையோ
வுவமையதமுனதுதிரு வுளமகிமையெவரறிவ ருலகுபுகழ்பரமருருவே.

உ௪

அகவல்.

குருமணிகொழித்து வருமணிசெய்தினா
மொய்த்தபாற்கடலிடை மெய்த்துயிலகூர்ந்த
மான்மகபதிகிரு கான்முகனமுதலா
மெண்ணருமிமையவ ருண்ணிறைமகிழ்வொடு
பரவினெருங்கிப் பணியுந்தோறும்
வயங்கியபைம்பொன் மகுடந்தோய்ந்தந்
தனடைகின்னினிசிறு சதவகைநூபுரங்கள்
சிலம்புநவணிந்தம் புலன்களோந்துயர்ந்த
நேசர்மென்மலராற் பூசனைபுரிந்துஞ்
சிவந்தநின்பாத கிவ்யதாமசையை
மனத்தினுளிருத்தி காழ்த்த
கெனக்கருள்புரிவா யின்பநாயகனே.

உ௫

வெண்பா.

நேமிசூந்த மாதிகொண்டெனொதிர்ந்த குணாவென்று
தேமிசூந்த அழையும்பர் சீர்புரந்த—சாயிவெங்கள்
சொதில்வந் துடுங்குகண் செழும்பதங்க ணம்புகின்ற
புந்தியன்பர் தம்பவந்நான் போம்.

உ௬

கவித்ததை.

பவங்கன கோயுறணுகாவஞ்சம் படர்த்தமது
பவங்கன லார்க்கெடும் பாசஞ்செல்லது பைந்தேன்கணிரம்
பவங்கன மாசெய் வினையும்பழனிப பாரைருளின்
பவங்கன னீன்ற ருக்ஞனமனத்துன்வைப் பாரகத்தே.

௩௦

விருத்தம்.

சுத்தகிணாரகதாவவு முத்துக்கொழித்தலை கடற்புவிதனிற்கருதிநா
யி, தியமுனைத்துதி செயச்செயவொர்ப்பும நினைத்தீனையிலைத்தருமமா
அத்தர்மெழுவற்றினிய புத்திரர்வருத்தம் தகற்றுதல்வழக்கமாவோ
எதனைவீதத்தினி லுணைப்பினும்வெறுப்பினொ டிருப்பதென்மலைக்குமரனே.

அகவல்.

மலைக்குமனத்தையோர் நிலைக்குணிறுத்திக்
கனபசந்தனமணி புனகமத்தாமுலைக்
கயல்விழிமடவார் மயலினையொருவிப்
புவிபொருள்வெறுத்துப் பொய்கொலையிகழ்ந்தே
யுலர்தருசருகொடு பலகனிதுகர்ந்தைம்
புலன்களைமுனித்தயர் நலம்பெறுதவஞ்செயு
மிருடி கன்பாவல் கருணையங்கடலே
பாணபனாவனக்கு மின்பமாமுதலே
யெங்குநிறைந்த தங்கபூரணனே
அருணங்கிக்குமுன் பரகதிகொடுத்தா
யப்பராநெடுஞ்சடை முப்பராந்தகற்கு
புத்துவமிருந்த வகத்தியமுனிக்குள்
சுருதருண்மைப் பொருளினையொழிந்தாய்
திடத்தமிழ்வலவர் மூர்த்தியார்த்தாய்
கரிசலிறையறுநா ளுளிகுலமமர்ந்து
கடிசுமழ்பொன்னிறப் பொடியிடைதோய்த்தங்
கினமுனையலிழ்ந்து வீளிகன்படித்துத்
துளிமதுவருந்திக் களிசிறந்தறங்கு
மெழிலார்கற்பகப் பொழில்சூழலின்
மேவியசூர்க்குத் தீவினைதவிர்த்தாய்
நிதிநிதமுனது பதமலர்ப்பணியு
வடிமையையான்வ தரிதோ
வடிவுறமான்மகன் மருவுகாதலனே.

௩௨

வெண்பா.

தலமந்தரந்திகைக்குத் தானயமுற்றோங்க
வலமந்தரந்திகைக்கும் வண்டோட்—கொலையவுணர்
மெத்தமலைத்தேவெருவ வென்றோயமாதவர்பூ
சித்தமலைத்தே சிகா.

௩௩

கலித்துறை.

காதலங்கார முலை மறைத்தேவிழி காட்டிவருந்
தீதலங்கார கலையார்விலினுட் சிக்குவரோ
பேர்தலங்கார மறையோனைக்குட்டிய பொற்காத்தான்
மாதலங்கார கல்வானெங்கணுந்திகழ் வானப்போ.

விருத்தம்.

வானமதிப்பிறை வார்பவனச்சடை மாலிமறைக்குமுனன்
நானமொழித்திற னேகியசறகுநா தவினைத்தொடாபா
லீனர்தமைப்புழா மலுனைத்தொழ வேழமனைத்தயாதீ
தானதொழித்து விவேகமெனக்கரு னாதிமறைப்பொருளே.

நடகு

அகவல்.

பொருளினென்றறியாப் புன்மையேன்மனத்து
ளிருளினையகற்றி யீன்பமெய்ஞ்ஞானத்
திருவினக்கேற்றித் தினமும்கிலங்கின்
சருளெனுசெய்வார்த் தவ்வுழிவந்து
குடியிருத்தென்னை யடிமைகொண்டான்றா
யககரியம்புலி யறுகுமணிந்து
மனனியான மறை மாறொருபுறத்தழிதூச்
சிகிலுளே நிகிச் சிவனறினைப்போன்று ம
வளையுந்தவிரியு மருவுதலாலு
கெடுத்தவர்கண்ட நெருங்குதலாலும்
வனகொளலாலு மாளெனவிடாறு
மெண்கணியங்குற விருககலையினன்னை
வாழவாரண ம வளரப்பாரித்
தன்னமுயாததோன றன்றிகாதததுங்
கோகிலமொலிப்பக் கொழுமபலந்தாயு
மகிழ்வெய்த்ததனன் மதனனைகோந்துங்
தகுருகாடக தகரமாமேற்றொண
டுரத்தண்டமுத்தொட் டின்றினைப்போன்று
மிலகியபழனி ிலையினிலுறையு
நித்தியாகந்த நிமலசொருபா
வுத்தியானத்தோ நெழுகொந்தனக
திறல்வடிவேற்கட் குறமகன்புணக
கனபமென்முலையோய் கனகதடமபய
துங்கமனோக மன்பனலோலா
சிறைவரிச்சரும்பர் நிறைமதுவருத்திப
பராகம்பூசி வீராகம்பாடிக

கணங்கொடுபயில்பைங் கடம்பின்
மணங்கமழ்தொடைபுரண் மார்பசுந்தரனே.

கக

வெண்பா.

தரங்கவலைமாறவரந் தந்துலங்குவானோர்
தரங்கவலைமாறவரந் தந்து—புரந்தவணர்
சன்றுமறவா கவந்தொலைத்தோன் றன்னொஞ்சே
யென்றுமறவா திரு.

கக

கலித்துறை.

இருதனந்தந்தமி னூர்சிமிழ்கண்கணை யின்பாடை
மிருதனந்தந்தமி னைந்முத்தம்பொரு வேசையர்பால்
வருதனந்தந்தமி னைப்பிணிதேடு மயலகற்றிக்
கருதனந்தந்தமிழ் கற்பித்தருள்கரர் காவலனே.

கக

விருத்தம்.

காவலருமளர்மதுவுண் டளிகன்பாடக்
கனித்தமயினடிக்கவன்னங் கருகினோக்கு
மாவனஞ்சூழ்பழனிமலை முருகாசற்று
மனமிரங்காவகையேது வாதோருதோ
பாவிலழுத்த தல்செவிகேளாதோவொன்றும்
பகராயோவுனக்குமெற்கும் பகைமுன்னுண்டோ
நீவருதற்கிதுதலையோ தருமந்தானே
நீன்கருணைமதுரிதமே நிறைந்ததேனே.

கக

அகவல்.

தேனிநமூரன்று செழுமதுவருந்துங்
கானமர்சினைமலர்க் கத்திகையிலைந்து
தனியகிற்புகையுந் தகரமுமனைந்து
பணுகுமான்மதமு ம்பொலிவுநீலிக்
கொண்டலுந்தென்டினா கொழித்ததென்னறலும்
விண்டொடுபொழிலும் வென்ககெய்த்தொழுதி
நிறையிருள்வளர்ந்த நீன்கருங்குழலும்
கறையிசைந்தவிர்பிறை சிறைகிடைந்தனைய
திருததலுத்தின் சிலையெனவனைந்த
புருவமுமறவி போற்கொலைப்பின்று
திறத்தவேற்படையினை வெறுத்துமைதோய்த்திரு
புறத்தினுந்தாவிப் பொருவரிவிழியுங்
குமிழ்மென்மலசொனக் குலவியமூக்கு
மமர்செயுமதன்ற னழகுநோக்குதற்குத்
தொகுத்தகான்மறையோன் றெல்லானதனில்
வகுத்ததர்ப்பணமென வயங்குகபோலும்

வன்னைவார்செவியும் வனமுருக்கிதழும்
 கன்னவிழாம்பற் கவினுறுவாயுந்
 தண்ணிலகெரிக்குந் தானவெண்ணகையும்
 பண்ணினுமதரப் பசுக்கிளிமொழியும்
 விழுமியகிரண முழுமதிமுகமும்
 வழுவகல்வளைபோல் வாய்ந்தகந்தரமும்
 கருப்பெனத்திரண்ட கனதட்புயமும்
 திருந்துமம்புகுத்தைச் சேற்றிடைகீழ்த்திக்
 கடகமுஞ்சரியுந் கனககங்கணமுஞ்
 சுடர்மண்பதித்த தொடியுமீதணிந்த
 கரமும்பவனக் கடிசையிற்சிறந்த
 வீரனுஞ்சிகர மேருவைச்சினந்தெண்
 பொருப்பினோடெதிர்ந்து புக்முகவேழ
 மருப்பினைக்கடிந்து வாகைகொண்டமிர்ந்
 குடத்தினைப்பழித்துக் குவிந்தடிபரந்த
 புடைத்திறமாந்த பூரித்தெழுந்தந்
 கிடங்கொதெதும்பி யினநகியசுணங்கு
 படர்ந்துமாதவத்தினர் பலருமயங்க
 முனைகறுகறுத்து முதிர்ந்தசொஞ்சாந்து
 பணிநீர்க்களபம் படிநீர்வியிர்ந்து
 வாரணியணிந்த மகரயாழினைத்த
 பூரணமோக புனதிதமுலையு
 மெறும்பினதொழுக்கென விசைந்தவுரோமமு
 நறும்புனற்சுழிநிகர் நலங்கொணாயு
 மினோளுர்தம்மனஞ்சென் நேறுதற்ககைத்த
 வளமிருபடியென மருவியமீடிப்பு
 மாலினந்தளிரினு மழகியவுதரமு
 னுலினுமெவிந்து துடங்குசிறிதையும்
 புடைவைதாங்கிப் புடையகன்றரவின்
 படநிகர்த்திழைகள் பயிள்கடிதடமும்
 நயந்தவரம்பையை நகைத்துயர்தொடையும்
 வியன்சினவராலெனு மென்கணைக்காலு
 மணிச்சமலரை யனுக்கியசோகந்
 தனைக்கடுகெடுத்துமாத் தளிரினைவாட்டிச்
 செய்யபஞ்ஞட்டிச் சில்லரிச்சிலம்புந்
 துய்யகின் கிணியுந் தொனித்தபொற்பதமு
 மன்னகன்னடையு மின்னலினியலுந்
 தன்னியவஞ்சத் தொழிலுமாயமும்

பெற்று விளங்கிய பெண்களைவிரும்பிப்
 பற்றியமயலாத் பரிதவித்துழன்றுங்
 காலகடோறுங் கனல்வனைத்தெரியும்
 பாலையேபோன்ற லீலையிலவீழ்ந்துஞ்
 சேனையிகழ்ந்தத் தீயனாப்புகழ்ந்துஞ்
 சாலவருந்தித் தளர்ந்தலையாம
 லுன்றனைக்கருதி யுவந்துபேரின்பத்
 தென்றமிழ்பாடிநின் சேவடிபாவி
 வந்தனைபுரிய மகியெனக்கருளிச்
 சிந்தைவெங்கவலை தீர்த்தெனையான்வாய்
 பழனுபுரிவாழ் பரமசொருபா
 குழகாபுனித குமாரசாட்சர
 முதல்வாசகன் முகசரவணபவ
 சதுர்மாமறைமுடி தனிலுறைகுருபர
 தெய்வகுஞ்சரிபுணர் திவ்யவினோதா
 னைவமென்பெயருடைச் சமயவானந்த
 மோனமெம்பீர முழுமெய்ஞ்
 ஞானதண்டாயுத நாதாவிரைந்தே.

சு 0

வாழி விருத்தம்.

முருகன்வாழிநிமலவேத முதல்வன்வாழிமோனமே
 கருதும்யோகர்மனதின்கேவு கமலபாதன்வாழிசீர்
 தருகலாபமயிலும்வாழி சமரவே லுட்காழிமான்
 மருகன்வாழிபழனிஞான வரதன்வாழிவாழியே.

வேறு.

அருணவொன்சடை முடியில்வெம்பணி யவிர்செழும்பிறை குடிமோர்
 பரமர்தஞ்செவி தனிலரும்பெரிஞன் பகருமிங்கிதன் வாழினீள்
 கருணைதங்கிய நயனபங்கய கனகதின்புயன் வாழிவான்
 டருவுமங்கையர் தொழுவருக்குற உளிகைதகுஞ்சரி வாழியே.

பழனி தான்மணி மாலை

(முற்றிற்று.)

கடவுள் துணை

பழகாபுரி

10-8-8-ஸ்ரீ கணம் பொருந்திய

மார்பழக்கவிச்சிங்கதாவலரவர்களாலியற்றிய

திருப்பழனி வெண்பா.

காப்பு—வெண்பா.

திருமேவும்பைந்துளபத் தேனலங்கன்மார்பன்
மருகோன்பழனிவெண்பா மாலை—கொருமாரன்
கைக்குஞ்சாமுகத்தான் கட்டழலுய்த்தானருன்செங்
கைக்குஞ்சாமுகத்தான் காப்பு.

தூல்.

மின்னாள்வெண்மாமதியும் வெங்கநிறோணுந்தொழுது
பன்னாளுமேத்தும் பழனியே—யொன்னாள்
மனந்தமொறக்கரத்தார் வைவேலாற்பண்டு
சினந்தமொறக்கரத்தார் சேர்பு

க

அம்முதில்வின்மானையொத் தாழியுண்டன்னுஞ்ஞழல்போற்
பம்மிமழைபெய்யும் பழனியே—உம்மைநிலை
காட்டுங்கருத்தடையார் காடோறும்வஞ்சர்தமை
வாட்டுங்கருத்துடையார் வாழ்வு.

உ

மாலரவிலீழ்வதுபூ மாதேவ்வுயிர்க்குமுனைப்
பாசருள்வதொக்கும் பழனியே—கோலவரிப்
புன்னமருந்தாமமலர் பொற்புயத்தார்முற்பவத்தைத்
தன்னமருந்தாமமலர் சர்ப.

உ

வாய்த்தமலைவென்னகல்லோர் வண்புகழ்போலோங்கியெங்கும்
பாய்த்துநிரம்பும் பழனியே—பாய்த்துதொழா
வஞ்சத்திருக்குமத்தர் வன்பிணிநிராடியார்
வெஞ்சத்திருக்குமத்தர் நேர்வு.

ச

வார்தடத்தாழந்தியபன் மாமணிகான்விற்கெதிர்விற்
பார்பிடித்ததொக்கும் பழனியே—போர்வினக்குஞ்
செங்கட்டுறவர் திருக்குமகமானன்பான்பர்
தங்கட்டுறவர் தலம்.

டு

தத்தபுனலார்ப்புமன்னர் தாமுமுமாப்புகந்திசையோர்
பத்தநிறைந்தோங்கும் பழனியே—முத்தருளந்
தங்கவருமாதரத்தார் தானவர்தமாவமுழு
துங்கவருமாதரத்தார் தோய்வு.

க

கடிகயறோறமணி கொண்டிதைப்பதென்னமன்னர்
பாடிவினாதுற்றும் பழனியே—தேடியிக
வீரூனனத்தார் விபுதர்கமலத்தர்புக
ழாரூனனத்தா ரகம்.

61

வண்ணகெஞ்சோலைமலர் வாய்வின்றமிழ்த்தசெந்தேன்
பண்ணைதொறும்பாயும் பழனியே—விண்ணகர்கு
ழாறுபடைவீட்டினா நன்றவுணர்கொண்டவஞ்சு
மாறுபடைவீட்டினா வாழ்வு.

அ

மென்னக்கடைசியர்கான் மென்கனங்கண்டாமெந்நது
பன்னத்தொளிக்கும் பழனியே—யுன்னத்தின்
மோனங்குறையா முனேவருவார்பாலிகன்பாற்
ரூனங்குறையார் தலம்.

க

மாவயனீர்தோய்கடைசி மாரிமிழலைமன்னர்புனற்
பாவையொன்றேத்தும் பழனியே—பூவயன்மாள்
யோகமுனியோ ருளமகிழத்தானவர்து
ளாகமுனியோ ரகம்.

அ 1

கொங்கவீழ்ப்புழம்பண்ணைநல்லோர் கொண்டநிறைசெவ்வெனப்
பைங்கடிர்பெற்றோங்கும் பழனியே—பொங்குமொளி
தங்கானனைநனைத்தார் தநகந்தரன்பர்ப்பந்த
வெங்கானனைநனைத்தார் வீடு.

க க

மிக்கசெற்கொய்தேதொழுவர் கையந்துனபோர்பல்கிர்போற்
பக்கமெலாந்தோன்றும் பழனியே—தக்கபொரு
னொன்றதுகண்டங்குத்தார்க் கோதினாவெஞ்ஞர்மரமாய்
நின்றதுகண்டங்குத்தார் நேர்வு.

க 2

சொருமையேற்றாற் நெளிக்குசெற்போர்கார்தவழ்பொற்
பாரவனாரேரும் பழனியே—வீர
மடுத்தவருமயிலா ரன்றுகிரவுஞ்சு
நடுத்தவருமயிலா ராடு.

க 3

சொற்பழதிர்த்திரப்போர் துன்பறத்தந்தஞ்சகட்டார்
பற்பலர்வீட்டுய்க்கும் பழனியே—பொற்பதமக்
கைக்கும்பதனத்தார் காதலில்வீழாமலெனை
வைக்கும்பதனத்தார் வாழ்வு.

க 4

திருப்பழனி வெண்பா.

கௌ,

செங்கயல்வாட்கண்ணார் திருமணிமாடங்கடொறும்
பங்கயமாண்மேலும் பழனியே—தங்கவுல
கெல்லாமதிக்குமா லீன்றசுதன்வஞ்சகர்பார்
செல்லாமதிக்குமான் சேர்பு.

கடு

நிற்கடலிஹைபாழின்மேற் சேர்தொறுங்கொக்கென்றுகெண்டை
பங்கயத் தானிக்கும் பழனியே—தங்கத்த
பைக்குஞ்சரிகொழுதன் மாமணியின்னுந்தொழிசூழ்
பைக்குஞ்சரிகொழுதன் காப்பு.

கக

ஆடனனங்காண லலந்தேன்பொழியவண்டு
பாடமயிலாடும் பழனியே—காடரிய
வேதங்கடந்தார் விரிகடலுண்டொழியிய
போதங்கடந்தார் புரம்.

கௌ

வீறியபூக்கனிகள் வீழ்ப்புனல்வாளை
பாறிமுகிலீறும் பழனியே—பேறீனிய
பத்திவரத்தோகத்தார் பைத்தமிழ்வல்லோர்பாவுஞ்
சித்திவரத்தோகத்தார் சேர்பு.

கஅ

தன்புறமமுத்தம் தனைக்கருவென்றோகிமங்கன்
பண்பினெடுகாக்கும் பழனியே—வண்பிழைக
மரத்துதித்துவந்தார் சிந்தைதனில்வாழ்பரமன்
சூரத்துதித்துவந்தார் சார்பு.

கக

கோட்டகமாந்தாய்முகிழ்மென் கொங்கைமுகமலர்ந்து
பாட்டளிகட்கட்டும் பழனியே—பூட்டிகன
வட்டவிரதத்திருந்தார் வாடமுனிந்தாரடியா
ரிட்டவிரதத்திருந்தா ரில்.

உ௦

வில்லெடுத்தவேளை வீளிப்பதுபோற்குதமெல்லாம்
பல்லைக்கைகாட்டும் பழனியே—செல்வமுற்று
வாழும்பரங்கிரியான் மண்ணளந்தோனும்பணிந்து
சூழும்பரங்கிரியான் ரேய்பு.

உக

சேனகழிற்கெண்டைபுவி சீறிவிண்ணின்மேல்விடுத்த
பாணமெனத்தாபும் பழனியே—பூணுவனை
யாரத்தமைவா னளகவள்ளிரும்பதன
பாரத்தமைவான் ஐதி.

உஉ

காந்துகதிரைத்திருமால் கைத்திகிரியென்றிடங்கர்
பாந்துபரிகஞ்சூழ் பழனியே—பேந்துமுலைக்
கோட்டமரமாணர் சூழாம்பணிவள்ளிக்காக
நீட்டமரமாணர் நிறைவு.

உ௩

இச்சைமடவார்குழற்கூட்டி டின்புகைகாடொன்றுகுன்றிற்
பச்சையினிடும் பழனியே—வச்சிரற்கு
விண்ணளித்தாரம்புயத்தார் வேதன்சிறைதவித்தார்
பண்ணளித்தாரம்புயத்தார் பற்று.

௨௪

வான்மணிமாடங்களிற்கார் மால்பாற்கடலமர்ந்த
பான்மையெனமேவும் பழனியே—மேன்மைதரு
மோதமுடிவானோர் புனிதருங்காணுத்தரிபா
நீதமுடிவானோர்செறிவு.

௨௫

வேறு.

வெய்யவனாற்காய்ந்துகொந்த வெப்பகற்றல்போற்கொடிகள்
ஐயமதிதோயும் பழனியே—பொய்யறவர்ச்
சித்தஞ்சலிப்பார் திருக்கறப்பார்வஞ்சொனிற
சித்தஞ்சலிப்பார் செறிவு.

௨௬

வார்த்துணமென்கொங்கைகல்லார் வான்சிகைகொண்மாமுகத்தைப்
பார்த்துமதியஞ்சும் பழனியே—கூர்த்தகழை
வாய்த்தகரவாகனத்தான் வன்மறைகடறும்பவன
வாய்த்தகரவாகனத்தான் வாழ்வு.

௨௭

பூமணமுயின்னார் புணுகுமணமும்புலவோர்
பாமணமும்வீசும் பழனியே—சேமமொடு
வாரயிசையும்பெருமான் மானுநிறத்தோன்பாவ
வாரயிசையும்பெருமான் வாழ்வு.

௨௮

பூங்குயில்கேட்பச்சகமும் பூவையுமாதங்குறை
பாங்குபெறவோதும் பழனியே—யோங்குங்
கனகமயக்கோட்டுவார் கற்பகாடாடுங்
கனகமயக்கோட்டுவார் காப்பு.

௨௯

ஏடலர்த்தபூந்தா ரிறைமறுகெளங்கயங்கள்
மாடலங்கனார்க்கும் பழனியே—நீடுமின்ப
வான்மலைமாதங்கத்தான் வண்கனிக்காப்புவலஞ்செய்
வான்மலைமாதங்கத்தான் வாழ்வு.

௩௦

வெவ்வடிவாய்வேல்வேந்தர் வீதிதொறுமாறாசம்
பவ்வமெனவார்க்கும் பழனியே—செவ்வியசீ
ருன்னமுருகா னுறுதியிலாதார்க்கருஞ்சே
ருன்னமுருகா னுறைவு.

௩௧

வேணிமுனிவோருமயன் மீறமடவாரினிய
மணிபலபாடும் பழனியே—சேணியிர்பூஞ்
செய்வயினங்கற்பகத்தான் நேவர்புடைகுழ்த்துதி
செய்வயினங்கற்பகத்தான் சேர்பு.

௩௨

திருப்பழனி வெண்பா.

கக

ஆசையொடுகேட்பினுங்கண் டாலுத்துதித்திடினும்
பாசவினையிர்க்கும் பழனியே—சேசருளத்
தென்றமொழியா ரிகழ்படிதர்க்குட்பொருளீ
தென்றமொழியா ரிருப்பு.

கக

உஞ்சகெடும்பாவ மயக்கையெல்லாந்தீயினிட்ட
பஞ்செனவேசெய்யும் பழனியே—சூஞ்சரமோர்
வேலைமுனமேவினார் மெய்யுறழ்முன்னீர்சுவற
வேலைமுனமேவினார் வீடு.

கக

புத்தியிலராயிருந்த போதினுங்கண்டாலுடனே
பத்தியையுண்டாக்கும் பழனியே—முத்திதருங்
தாரகவிநாயகனார் தந்துணைவர்மெய்யருள்வித்
தாரகவிநாயகனார் சார்பு.

கக

ஆர்வமிகுத்தேபரவு மன்பர்கட்குமெய்ஞ்ஞானப்
பார்வையகொடுத்தாரும் பழனியே—போர்வடிவேற்
கையான்மலைவில்லான் காதுகனென்மீதுமனங்
கையான்மலைவில்லான் காப்பு.

கக

வண்டுநெழமுதானில் மங்கைகதிர்வான்பகவும்
பண்டுதொழுதேத்தம் பழனியே—தண்டணிசெங்
கைக்குரவனம்பரமன் கன்னிமணாளங்கிழி
கைக்குரவனம்பரமன் காப்பு.

கக

ஊமலர்கொண்டுபிர மேந்திரனார்முன்முறைதப்
பாமலினிதேத்தம் பழனியே—சேமநாற
யோதிதருமகத்தா னும்பணியேனன்பருக்கே
யோதிதருமகத்தா னார்.

கக

சித்தியகாதன்றன் னினையுநிறைவேறவிருப்
பத்தொழுகிக்கும் பழனியே—சித்தாது
வந்துபொருந்தண்டத்தார் மாற்றலர்கென்னிட்டொழிய
வந்துபொருந்தண்டத்தார் வாழ்வு.

கக

சுத்தமதியானனனும் சொன்னருத்தன்றீமைதணப்
பத்தனினிநேத்தம் பழனியே—சித்தகெறி
யொன்றுதருமக்கலையா ருள்ளுவப்பஞானநிலை
யொன்றுதருமக்கலையா ரார்.

கக

மாதவத்தான்மிக்கவஞ்சி மன்னவற்குமுன்புதிறம்
பாதமுத்திகக்கும் பழனியே—போத
வராகவலையான் மறந்தாணாப்பின்செல்
வராகவலையான் மனை.

கக

வந்தித்தோரின்பநிலை வாழ்வுபெறவாயிலைந்தம்
பந்தித்தோர்போற்றும் பழனியே—சந்தத்
தருக்கானகமலையான் நன்றருமெய்வஞ்ஞானத்
தருக்கானகமலையான் சார்பு.

ச௨

ஆதாவிதாமென் றடைபவர்க்குச்சிந்தைதருதும்
பாதவகைதந்தான் பழனியே—வேதகய
சாரமறைவாக்கினான் றண்டமிழ்வேந்தற்குமுன்வி
சாரமறைவாக்கினான் சார்பு.

ச௩

சேராயவேன்வி செய்யிடனெலாம்வேத
பாராயணர்கூழ் பழனியே—பேராசை
சிந்திப்பவந்தபேபார் தேவாதிதேவகெனச்
சிந்திப்பவந்தபேபார் சேர்வு.

ச௪

காதலிலைந்திக் கதிககரஞ்சேர்வதற்கோர்
பாதையெனவோங்கும் பழனியே—மோதுதிநன்
மாசுந்தரமாட்டார் மைந்தரடியார்க்கொருமும்
மாசுந்தரமாட்டார் வாழ்வு.

ச௫

மோசவினைவெம்பகையை மோதிவெல்லுஞ்ஞானிகட்கோர்
பாசறையதாகும் பழனியே—பூசித்
தவர்முன்வரமறையான் சந்ததமுநன்மா
தவர்முன்வரமறையான் சார்பு.

ச௬

மைந்தரகலந்தொறும்பொன் டங்கையுறவிந்தனை
பந்தியிர்தோன்மேவும் பழனியே—சிந்தைகெறி
யன்புங்கவர்கோமா னன்னவர்மாறீந்தோர்கே
யன்புங்கவர்கோமா னார்வு.

ச௭

அஞ்சாசக்கிள்ளையுமா றுயபருந்துக்களித்தோர்
பஞ்சாததுண்மேவும் பழனியே—கஞ்சன்
மதயிறவப்போதவித்தான் மாமருகவேடா
மதயிறவப்போதவித்தான் வாழ்வு.

ச௮

உம்பருறையும்பதியு மொப்பலவெண்ப்பலகை
தம்பராவளமும் பழனியே—செம்பதமக்
கந்தவிரும்போதகத்தான் காதலுறுமைத்துனன்சோ
கந்தவிரும்போதகத்தான் காப்பு.

ச௯

நீர்மலிமுத்தங்கொழிக்கு நீடுகடலாடைபுனை
பார்மகன்கன்போலும் பழனியே—யோர்மும்
மலகவனத்தலைவன் மாலினர்காணுவா
மலகவனத்தலைவன் வாழ்வு.

௧௦

கேறு

செஞ்சுடர்மாடக்கொடியுந் தேறுமன்பாசிறந்தயுமின்
பஞ்சிதமேற்றன்னும் பழனியே—விஞ்சுகண்
லொத்தருணக்கடலா லொல்குநீழல்வாழ்முன்
தித்தருணக்கடலார் சேர்பு.

௮௧

சந்தந்தியிர்முலையார் தாமுந்துறவேளார்
பந்தங்கெடுக்கும் பழனியே—சுந்தரஞ்சேர்
மீனத்துவசத்தான் மெய்ப்புதல்வியேய்விமல
ஞானத்துவசத்தா னா.

௮௨

வெற்பஞ்சலிம்முடொங்கை வேளையுமபுரம்
பற்பஞ்சமைக்கும் பழனியே—முற்போ
துறுகிவரம்பற்றா றுளத்தாறுகாமிதாழற
மிறுகிவரம்பற்றா ரிருப்பு.

௮௩

சேலுத்தசெய்யுட் டிரிபகடும்பம்பாடும்
பாலாததமேயும் பழனியே—வாலிதுப்பைத்
கைத்துப்படைத்தார் கனிந்துதந்தோனைச்சி
வைத்துப்படைத்தார் மனை.

௮௪

நெய்தலைப்பிரிந்த நேரிழையாருவகுதலும்
பாயல்வெறுக்கும் பழனியே—நாயவருட்
பேரதவானந்தத்தான் பூவயன் மாறேடியநி
யாதவானந்தத்தா னாவ.

௮௫

முத்தார்க்கொங்கையரு முல்லையிலமாக்களுமின்
பத்தாவைப்போற்றும் பழனியே—கொத்தா
செழுந்தம்பயந்தாரார் தேசிகந்தயேற்குந்
செழுந்தம்பயந்தாரா ளார்வு.

௮௬

கானம்பயிலினிசூழ் கான்மலரினுந்தடத்தும்
பானந்தியிரும் பழனியே—தானென்
பதமாநனத்தார் பரிவுமுறார்கெஞ்சாம்
பதமாநனத்தார் பதி.

௮௭

காவமுந்துயமஞ்ச காவியங்கனானவுத்தேம்
யாவலர்வாசிக்கும் பழனியே—யாவல்
வடிவாகுமாகடம்பர் வாழ்த்துட்கொளார்தேன்
வடிவாகுமாகடம்பர் வாழ்வு.

௮௮

வாணிதத்தையொத்தமொழி மாதரும்யாழ்வலைவரும்
பாணிதத்தைக்காட்டும் பழனியே—தாணினைத்தோர்
தீங்கக்கடத்தழைத்தார் சிந்தாமவள்ளிக்காக
வோங்கக்கடத்தழைத்தா ரார்.

௮௯

தேனுலவுபூஞ்சுழலார் சிந்தாமல்கன்றினமும்
பானுகரேகும் பழனியே—வானவர்கோன்
கத்தந்தாங்கத்தான் கைதொழுதேத்துஞ்சுதர்வே
தத்தந்தாங்கத்தான் சார்பு.

௬௦

வெங்கியபூவாவியினும் வீறபுலவோர்மனத்தும்
பண்டையோசிக்கும் பழனியே—செல்வநிறை
வஞ்சிகரத்திருப்பார் வைப்பதமமன்னவன்செய்
யுஞ்சிகரத்திருப்பா ரார்.

௬௧

மாணிகரத்தவிழி மங்கையர்சொற்குஞ்செவிக்கும்
பானகமெக்கும் பழனியே—கானமலர்
தரினகரத்தான் தவத்தினுயர்வோர்பணிநூ
ருனகரத்தா னகம்.

௬௨

தண்ணக்கட்பேதையர்சொற் சாரமும்பூகப்பொழிலும்
பண்ணக்கெக்கும் பழனியே—விண்ணிற்போங்
கோட்டவிரும்பிறைவன் கோட்டுமுகத்தாருகனை
வாட்டவிரும்பிறைவன் வாழ்வு.

௬௩

போயவனசத்திரமும் போர்வினையாட்டாடவரும்
பாயசமுழுட்டும் பழனியே—தூயர்புக
முட்டதிரும்புகத்தா ரம்புயப்பொற்பாதமிசை
விட்டதிரும்புகத்தா ரில்.

௬௪

கோட்டுத்தபூம்பொழிலுங் கூறால்லோர்செஞ்சமும்
பாடலக்காணாறும் பழனியே—நீவேசர்
வாட்டுகணகத்தான் மார்பிடந்தோனும்பாவுச்
தாட்டுகணகத்தான் சார்பு.

௬௫

வாசங்கமழ்கமல வாவியுயின்னார்புயமும்
பாசம்பிணயும் பழனியே—கேசர்
தரும்போதவாரியனார் தங்குமளிதன்னால்
விரும்போதவாரியனார் வீடு.

௬௬

மேவும்பெரியர் வினையகத்தகாவகத்தும்
பாவம்தவிரும் பழனியே—பாவுச்
தருமஞ்சனத்தார் தவமுனிவோராடகம்
திருமஞ்சனத்தார் செழிவு.

௬௭

கோதையர்பூத்தாங்களினுங் கும்பமுலைமீதமரும்
பாதசாராட்டும் பழனியே—போதகை
சேட்டுமெழுமாதவத்தார் தேடமலர்மாவவீரு
னோடுமெழுமாதவத்தா ரார்.

௬௮

காலந்தெரிபவருங் காணையருமந்தகத்தார்
பாலன்பொருவும் பழனியே—ஞாலந்
அதித்தவரத்தர் அணிந்தெனையானச்சம்
மதித்தவரத்தர் மனை.

௭௬

முல்லக்கோதண்டவல்லோர் மொய்ப்பினுங்கோவீதியினும்
பல்லக்கடாமும் பழனியே—மல்லைக்கோட்
டோதியறமோதினா றோங்குமருணகிரிக்
காதியறமோதினா ரார்வு.

௭௭

கூருந்தவத்தினருங் கோவுமதிக்கவலைப்
பாங்கடக்கும் பழனியே—வீரந்
தருவான்முத்தாரத்தான் றன்றுணைவன்மாப்பி
னருவான்முத்தாரத்தா னுமே.

௭௮

வீரரசர்வேல்களினு மேவுசெற்போர்நீழலினும்
பாறலமரும் பழனியே—கறுபொருள்
மாதரவாவான் மயங்காமைதந்தெனக்கோ
ராதரவாவா னகம்.

௭௯

தோடவிழ்மென்பூவளிக்குந் தோகையர்நித்தத்தினுக்கும்
பாடலியங்கூட்டும் பழனியே—கேடறசீர்
மண்டுகலந்தருகன் மாமுலைமான்மாணையங்காட்
கண்டுகலந்தருகன் காப்பு.

௮௦

அஞ்சொன்மடந்தையரும் பாசகருமேற்றகதம்
பஞ்சந்தணியும் பழனியே—செஞ்சுடர்வே
னீங்காதாரத்தமைந்தார் கேடரியமுவிரண்டா
யோங்காதாரத்தமைந்தா ரார்.

௮௧

ஆர்த்தடர்க்குமல்லுருங்கற் றாய்ந்தபொறையாளர்களும்
பார்த்திபத்தைநேரும் பழனியே—சேர்த்துரத்தி
ஸப்போதுமாதரித்தா ராதிவிண்ணோரியாவனாபு
மெப்போதுமாதரித்தா ரில்.

௮௨

வேறு.

மங்களமாதங்கியன்னல் வாழந்திசைமேலோர்குழுமிப்
பைங்கயிலேபோ லும் பழனியே—பெங்குமொன்றாய்
கின்றவிருதாரத்தார் பேயத்தொழிமருவா
னின் றவிருதாரத்தார் கேர்வு.

௮௩

மாலசெறிந்தத்தியர வந்திகழ்ந்தாரங்கொகோ
பாவிமுடிபோலும் பழனியே—தாஸிசைச்
சோனமயக்கார் தொழுங்குமுலார்பாலேழை
யேனமயக்கா ரிருப்பு.

௮௪

வண்ணவயன்மொய்கதிர்சன் வாழ்ந்தமுதவேரினோண்டு
பண்ணவர்கடொக்கும் பழனியே—நன்னுசுவ
யோகவருவித்தகத்த ரோங்குகங்கைநற்கீற்
கடவருவித்தகத்த ரார்வு.

௭௮

விஞ்சுபுலவோர்குழுமி வேண்மேயிடந்தந்துயர்ந்து
பஞ்சதருநேரும் பழனியே—மஞ்ச
விசவுமணியாண்டலையான் வீசுதடன்ஞாலம்
பாவுமணியாண்டலையான் பற்று.

௭௯

மேலுயர்வின்மஞ்சுறுழாய் மென்றோகவாழ்ந்தருட்கோ
பாலனாரம்போலும் பழனியே—சீலநீதத்
தானவையேற்றார் தவமறந்துளார்தமைமெய்த்
ஞானவையேற்றார் நகர.

௮௦

மங்காவனம்பொருந்தி மாவாரணம்பயின்று
பங்கேருகனும் பழனியே—கொங்கார்பூஞ்
செச்சையவிரங்கத்தார் சிந்துமாமனைத்தழுவு
நிச்சையவிரங்கத்தார் நேர்வு.

௮௧

மாசார்ந்தகோடவிர்த்த வல்லவைமேவுந்திறத்தார்
பாசாங்குசனும் பழனியே—தேசார்
தருங்கஞ்சமுக்கத்தார் தாரங்குடவானோர்
நெருங்கஞ்சமுக்கத்தார் நேர்வு.

௮௨

உற்றவிரதம்பலின் ஞோயாப்பொறிகடந்து
பற்றனுகார்போலும் பழனியே—முற்றியசீ
ரோங்குமாறங்கத்தா ரோர்பதினெட்டாயகெடுந்
திக்குமாறங்கத்தார் சேர்பு.

௮௩

துன்றுகங்கைமரகருக்கந் தூயதண்ணங்கொண்டானோர்
பன்றிவகைசாரும் பழனியே—வென்றிறடந்
தானமருந்தோகையினார் தாமவள்ளிதன்னதா
பானமருந்தோகையினார் பற்று.

௮௪

சீர்ப்பெருமான்மெய்தழுவிச் சேன்பொலிந்துகோங்கவனம்
பார்ப்பதிபோலோங்கும் பழனியே—சீர்ப்புவன
வஞ்சமென்பதஞ்சிவந்தார் வைகலும்பூசிப்பதனாற்
கஞ்சமென்பதஞ்சிவந்தார் காப்பு.

௮௫

சாந்தமணியுங்கொழூத் தாங்குதலால்விலவவனம்
பாந்தளிதையோலும் பழனியே—காந்தி
திசுருங்கனவேலான் சிந்தைதனிற்சற்று
மிசுருங்கனவேலா னில்.

௮௬

ஆண்டுசெங்கோன்மேய்மதுரை யார்த்தமகிழவனம்
பாண்டியனோரும் பழனியே—வேண்டி.
வழுத்தவிருந்தாரணியார் மாதவர்பொன்னாடர்
வழுத்தவிருந்தாரணியார் வாழ்வு.

அள

அம்பரவமொய்ப்பலகந் தாமைபெற்றுசெல்விவனம்
மம்புகடல்போலும் பழனியே—வெம்பொறியோ
ரஞ்சன்களிப்பா ரடியேன்புன்சொற்கவிக்கு
நெஞ்சன்களிப்பார் நிறைவு.

அஅ

செய்வவனைமேவியலை சேர்த்தாறுறுஞ்சயனப்
பையரவன்போலும் பழனியே—தையலர்கண்
மைவசமயங்காப்பான் மைப்பொருளன்போர்க்கருள்வான்
சைவசமயங்காப்பான் சார்பு.

அக

ஆரமணிகொண்டி. சைதேர்ந் தங்கலைகுழந்தேதடங்கள்
பாசதிபோல்வாமும் பழனியே—சேருலவு
கந்தமலையான் கருதுமென்றன்றீவினையைச்
சிந்தமலையான் செறிவு.

க௦

மாற்ககமாய்கென்னையல வன்கமலைதோன்றிமடுப்
பாற்கடலுமொக்கும் பழனியே—மேற்ககனந்
துன்றும்பலங்குன்றார் சோதிமெய்ஞ்ஞானத்தலைவ
னென்றும்பலங்குன்றார் ில்.

க௧

இன்பமலரம்புகழை யேந்திவண்டுக்கொண்டுகந்தர்ப்
பன்பொருவுஞ்செய்கும் பழனியே—யன்பர்
வயமாநிரண்டார் வரைகனைவென்றோங்கும்
புயமாநிரண்டார் புரம்.

க௨

போர்த்தலைவில்வண்டேந்திப் போந்ததிருமாலைத்துப்
பார்த்தனிகர்க்காச்சூழ் பழனியே—யார்த்த
திடவந்தமருகனார் செல்வரரிநேசித்
திடவந்தமருகனார் சேர்பு.

க௩

நன்னிலபெற்றம்புயனா நண்ணிமணிக்கோபுரங்கள்
பன்னுமறைபோலும் பழனியே—கன்னியுமை
வண்டகயனத்தான் மருகன்கருணைகுதி
கொண்டகயனத்தான் குடி.

க௪

கந்தரநாகம்புலிபூங் கான்மருவிமாடிகையின்
பந்திவரைபோலும் பழனியே—சந்தமங்
காலின்மனங்குழைவார் காதினர்பெரிய்யாமொழியார்
பாலின்மனங்குழைவார் பற்று.

க௫

மாகோட்டுத்தலைந்த மால்பதமேல்வாழ்ந்துதசம்

பாசேதினோர் பழனியே—மோகாதி

யாயவரும்பாவநத்தா ஈன்றுந்கீரன்கவலை

யோயவரும்பாவநத்தா ஞர்.

கக

பூணுவனோகோடினங்கிப் பொன்னகில்சேர்ந்தாவணமால்

பாணியெனவாமும் பழனியே—கீணிளவு

வாய்க்குமதிபன் மழைதவழ்காக்குன்றமலை

வாய்க்குமதிபன் மனை.

கௌ

மேற்கலையுட்டோய்ந்துவந்து வெவ்வான்கைக்கொண்மென்னர்

பாற்களினோரும் பழனியே—சேற்குருக்கன்

முத்தமணிவார் முலைவள்ளிநாயகர்வே

லத்தமணிவா ரகம்.

கஅ

மன்னிசைமான்மேன்மைதங்கி மாலையுதவித்தமிழ்விற்

மன்னர்மதிபோலும் பழனியே—சொன்னவொரு

முத்தாகமவித்தார் மோனந்திகழ்பேரின்

பத்தாகமவித்தார் பற்று.

கக

மத்தமலரும்பணியு மாமதியுங்கொண்டிசுவ

பத்தாரற்கொக்கும் பழனியே—வித்தநெறி

யோதுமறவா னுலகிலெனையாளுவதென்

யோதுமறவான் புரம்.

க00

கொற்றவடிவேற் குமரன்பழனிவெண்பா

வுற்றவிருபத்தைத் தோர்திறமேன்—மற்றிருபத்

தைத்தோர்திறமிருபத் தைத்தோர்திறமிருபத்

தைத்தோர்திறமா மனோ

க0௪

வாழிபுவிவாழிகரர் வாழிகடல்வாழிமுகில்

வாழிமறைவாழியறம் வாழிதவம்—வாழிதிரு

வாழிநிதிவாழிகதி வாழிபதிவாழிமதி

வாழிமலைமேவுபெரு மான்.

க0௨

தெய்வநலம்வாழி திருநீறுவாழியருட்

சைவசமயநெறி தான்வாழி—கைவடிவேல்

வாழினுவிநீரோகை வாழிமேவுவேழமாத

வாழிவாழினுயகான மான்.

க0௩

(திருப்பழனி வெண்பா முற்றிற்று.)

உ

கடவுள் துணை

பழநாபுரி

ம-ந-ந-ஸ்ரீ கனம் பொருந்திய

மரம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலர வர்களாலியற்றிய

சிவகிரியமகவந்தாதி.

விநாயகர்ததி.

கட்டளைக்கவித்துறை.

கனகமருவி கொழிக்குஞ்சிவகிரிக் காரணன்மேற்
கனகமருவி னமுகினந்தாதிசொல் கைக்கிபமு
கனகமருவி புதரிடர்தீர்த்த கனகபின்போ
கனகமருவி கசிதமென்புவடி காப்பென்றுமே.

நாள்.

திருமாதாங்க னவரதம்போற்றுமை செல்வசெங்க
திருமாதாங்க வடவையும்போன்றெதிர் சென்றுநடுத்
திருமாதாங்க வுணர்த்தேய்த்தவெற்கைச் சிவாசலமு
திருமாதாங்க வலைதீர்த்தெனக்கருள் சீர்வரமே.

க

வரவஞ்சினவ சுரனாவென்மாயன் மருகபவ
வரவஞ்சினவ மலர்குழ்சிவகிரி வாணபரு
வரவஞ்சினவ மரம்பாணுருக்க மகளிப்பண்பி
வரவஞ்சினவ மதிரல்குண்பாத மலர்தஞ்சமே.

உ

மலரும்பராக வனசமின்னார்மன்ன வன்மையரு
மலரும்பராக முகிர்தமிழ்செல்வம் வரவருன்வி
மலரும்பராக நெகிழ்ந்தேத்தச்சென்றுமுன் மாத்தடிந்த
மலரும்பராக கனந்தோய்சிவகிரி வந்தவனே.

ங

வந்தனந்தங்க வலையறச்செங்கிலர் மாய்த்தனந்த
வந்தனந்தங்க வணிநிதம்பந்தரு மாதர்மற்று
வந்தனந்தங்க வடமீட்டிவாரும் வகையெவன்கொல்
வந்தனந்தங்க வயல்குழ்சிவகிரி வாழ்பவனே.

சு

பவனங்களிக்க னயசெவ்விதழ்மொழிப் பார்ப்பதியென்
பவனங்களிக்க வருசேய்சிவகிரிப் பண்ணவன்றுய்ப்
பவனங்களிக்க வினவனிக்காக்கும் பரன்பதவின்
பவனங்களிக்க வலைவலைநீந்துநர் பற்றுவனே.

டு

வனாவருந்தாம தமதிற்சுழன்று வளர்கிளைச்செல்
வனாவருந்தாம மகளிநாம்பிய மன்விடுப்ப
வனாவருந்தாம திரனேர்வனைக்க மயங்கியிறு
வனாவருந்தாம லெனையான்சிவகிரி வானவனே.

சு

வானத்தருமை மதிதோய்சிவகிரி மன்னகன்குப்
வானத்தருமை முகிள்வானரு மறையவரும்
வானத்தருமை யுறவினமுனிவரும் வாழ்த்துகனல்
வானத்தருமை மகிழ்பாலகாவென் மருடயிர்த்தே.

௭

மருமஞ்சரிய தணிந்துப்பதங்கள் வணங்கினெக்கா
மருமஞ்சரிய திருங்கையின்னார்வினை மாய்ப்பர்விண்ண
மருமஞ்சரிய மதிதோய்சிவகிரி வாசவெஞ்சூர்
மருமஞ்சரிய வயிவியெஞானதி வாகரனே.

௮

வாகமலாதன மாதிதருஞ்சிவ மால்வரைத்தே
வாகமலாதன குங்கதிக் கோக்கெடன் மானிரு
வாகமலாதன வாமிடர்நியுறின் மாறுமன்றே
வாகமலாதன னேத்தவின்னேமயில் வாகனத்தே.

௯

கனத்துப்புடைத்த வனமென்பிறையெழில் காட்டுதாதற்
கனத்துப்புடைத்த முலைப்பேதையர்மயல் கைப்பதபு
கனத்துப்புடைத்த ஈணிக்குணையன்றிக் கதியெவன்க
கனத்துப்புடைத்த வனன்னோய்சிவகிரிக் கற்பகமே.

௧௦

கற்பவந்தத்து மொளிர்தென்சிவகிரிக் கர்த்தனைச்சாங்
கற்பவந்தத்து னெறியிற்புகாமற் கருதிமறு
கற்பவந்தத்து விடக்கற்பதேபெருங் கற்புமற்றைக்
கற்பவந்தத்து மனமேவிலுண்மையைக் கண்டுகொன்னே.

௧௧

கண்டகருவரி பொன்றிடவென்ற கடம்பசொற்கற்
கண்டகருவரி மென்குழற்கஞ்சரி கண்களிகூர்
கண்டகருவரி னந்திர்சிவாசல காலெயன்றுழ்
கண்டகருவரி போலென்மயக்கறக் கைத்தருளே.

௧௨

கைக்கும்பரமன முங்கற்பமாங்கணங் கண்டகர்தோள்
கைக்கும்பரமன வெங்கணையால்விழக் காய்ந்தவன்வாழ்
கைக்கும்பரமன னேத்துஞ்சிவாசலன் கான்மயிலு
கைக்கும்பரமன தன்பான்மயங்குமிக் காரிகைககே.

௧௩

காரியங்கண்ட மனத்தர்தொழப்புணங் காத்தககக்
காரியங்கண்ட னயதினமாலிழை காந்தமழைக்
காரியங்கண்ட மடர்தென்சிவாசல கந்தரத்திற்
காரியங்கண்ட வமைத்தோன்கதரின் கருணைசெய்யே.

௧௪

கருவந்தவாமத் தரவாண்குழலியர் கைப்பமேபு
கருவந்தவாமத் தரகம்புகாதனைக் கைத்தருள
கருவந்தவாமத் தரநீன்சிவகிரிக் கந்தமுந்தக்
கருவந்தவாமத் தரவுடற்கூர்வலி காய்ப்தவனே.

௧௫

தவனந்தாவரு வேசையாளைத் தவர்கனன்
தவனந்தாவரு பாயத்திடேலுன் சரணேனைச்சர்
தவனந்தாவரு கோங்குஞ்சிவாசைத் தாய்தமிழ்மா
தவனந்தாவரு ஞாம்பர்கொண்டாடிய தற்பானே.

௩௩

பரமருந்தாமனத் தேவருங்கண்டகப் பாதகவம்
பரமருந்தாமனத் தோருங்கொண்டாடிறை பாடுசரும்
பரமருந்தாமனத் தன்பூஞ்சிவாசைன் பற்றருஞ்சிற்
பரமருந்தாமனத் தந்துயர்க்கேத்தவன் பாதகொஞ்சே.

௩௪

பாதவமாகம னிச்சுழ்சிவகிரிப் பைந்தொடைமார்
பாதவமாகம நீதியிலெண்ணப் பரிந்ததிருப்
பாதவமாகம ஸூட்டாலுனக்கும் புழிவரும்ப்
பாதவமாகம ஸூட்டாமிதென்று பணித்தருளே.

௩௫

பணியங்கமைய உணிந்தோண்டதவம் பரமகவான்
பணியங்கமைய னயன்குஞ்சிவாசை பைந்தளிரும்
பணியங்கமைய லரியயர்பற்றிற் படாதவகை
பணியங்கமைய திமதித்தாளுன் பத்தரசானே.

௩௬

சரதவிராம தகயமனைத் துதிபத
சரதவிராம வெனலோபபாப்பழிச் சாதினிவஞ்
சரதவிராம திகாச்சிவகிரித் தன்கடம்பின்
சரதவிராம லுனைப்பாடச்செய்தருட் சார்புகல்கே.

௩௭

சாரங்கவிய குமையறிபாமந் தரைப்பவமே
சாரங்கவிய லுலுத்தரைச் சூஞ்சித் தமிழ்சொலிவி
சாரங்கவிய மயககாமற்காலெனைச் சந்ததம்புஞ்
சாரங்கவிய னிசைசூழ்சிவகிரிச் சன்முனே.

௩௮

முருந்தவனங்க சடுபோக்கிப்பெய்யு முகிறவற்கு
முருந்தவனங்க விவயற்சிவகிரி முத்தயலிம்
முருந்தவனங்க சரந்தித்தாளெனை முற்றயிங்குன்
முருந்தவனங்க ளறத்தெரிசிக்கு முறைமைத்தே.

௩௯

தத்தேயமர துடங்கிடைமாதர் தனயானந்
தத்தேயமர செவைபெரினுங்கதி சார்வர்கொல்வி
தத்தேயமர னினஞ்சூழ்சிவாசைன் ஞாப்பவதொந்
தத்தேயமர பினிற்பணியாதபொய்த் தாமததோ.

௪௦

தாமங்கலந்தக ருங்குழற்குஞ்சரி தன்பதிச
தாமங்கலந்தக வேங்குஞ்சிவாசைன் ஞாணினேவோர்
தாமங்கலந்தக ஞாற்புலின்மறந் தார்கடல்வாய்த்
தாமங்கலந்தக ருந்தெனவிழுவர்புன் சஞ்சைத்தே.

௪௧

சலனமனந்தவ ருதுகறங்கத் தவித்துநின்றீர்
சலனமனந்தவ லன் கொளலாமென்றுஞ் சற்றுமின்றஞ்
சலனமனந்தவ னுதியர்போற்றத் தழைத்தசிவா
சலனமனந்தவ ரோதயவேலன் றிணைம்புமே.

உரு

தனையமராவதி யன்பினெண்ணூர்க்ககல் சம்புதந்த
தனையமராவதி ரந்தோய்சிவாசலத் தாயெனக்கந்
தனையமராவதி காத்தோனையாழ்த்தச் சலிப்பெனவித்
தனையமராவதி னிப்புரியேல்வஞ் சகடுஞ்சமே.

உக

சகவனத்தத்தி விடெலையன்றோர்பத் தன்பயம்பி
சகவனத்தத்தி னிறக்கடற்றட்டோற்கருள் சத்தியவா
சகவனத்தத்தி ஸகறுதல்வள்ளி தழுவுமுள்ளா
சகவனத்தத்தி ஈடாத்தஞ்சிவகிரித் தாயகனே.

உள

தாயம்பரவின னிரியர்போகமஞ் சார்க்கிரங்கா
தாயம்பரவின ருஞ்சுடி லர்மைந் தாகுணைநீர்
தாயம்பரவின மாவுன்சிவகிரிச் சண்முகத்தெந்
தாயம்பரவின தண்டாயுதநன்குன் றன்பதமே.

உயி

பதங்கமலங்கலை கண்முலைபந்தெனும் பாவையர்சீர்
பதங்கமலங்கலை யெகொள்வினக்குறும் பன்பெனவேட்
பதங்கமலங்கலை யுந்தீர்த்தெனக்கருள் பாலிகடம்
பதங்கமலங்கலை நீர்சூழ்சிவகிரிப் பாவகனே.

உக

பாவக்கருமங்கு மைத்தேவரமுட் பரமலின்பம்
பாவக்கருமங்கு னேர்பயிர்போற்பத்தி பக்கைல்கப்
பாவக்கருமங்கு முத்தருநூற்றுப்பத் தாந்தொகைதப்
பாவக்கருமங்கு வாழ்த்தஞ்சிவகிரிப் பார்த்தியனே.

௩.0

பனமடங்க வரும்பிலையம்ஞ்சி பங்கனெனப்
பனமடங்க லதிர்சிவவெற்பலின் பக்கடற்ற
பனமடங்க ணிகர்புலத்தோர்தொழுப் பாதவிங்கென்
பனமடங்க சடுநீத்தருள்செய் புராகமே.

௩க

சுகந்தவரும்பழ கார்த்தனவள்ளி சுயம்பெறக்கொஞ்
சுகந்தவரும்பழ முண்ணெபங்காலிற் சுருகிகளஞ்
சுகந்தவரும்பழ கப்பன்சிவகிரித் துங்கனென்னஞ்
சுகந்தவரும்பழ வல்லினைதீர்த்தரு யேய்மதியே.

௩உ

மதிக்குமலைக்கு மதற்குமுடைந்திந்த மாதுனையே
மதிக்குமலைக்கு வளைக்கட்சிகளை வய்யவுஞ்சம்
மதிக்குமலைக்கு மருவாய்சிவகிரி வாழ்மலர்த்தா
மதிக்குமலைக்கு வலையமும்போற்று மனோகரனே.

௩௩

கரவிலகாதவ நீதியிற்சென்றுல கம்பிழைப்ப

கரவிலகாதவ கங்கரத்தான்மயங் காதுகுண

கரவிலகாதவ னேர்வேற்சிவாசல கண்டகாக்காய்

கரவிலகாதவ நாயேனைபூழ்வினைக கட்டறுத்தே.

௩௪.

கட்டத்தியான மருஞ்செய்புகத்தழை காத்தொழும்ப

கட்டத்தியான துறங்குஞ்சிவகிரிக் கட்டுகவினை

கட்டத்தியான ஈகையாதுஞானக் கணிவருப்பு

கட்டத்தியான முதற்சிர்சிகுடக் கடைக்கணித்தே.

௩௫

கணிக்குமரவம கோததியமுதங் கைத்தசொன்மும்

கணிக்குமரவம குஞ்சடையாற்குப் கவின்புதல்வ

கணிக்குமரவம ரஞ்சுழ்சிவகிரிக் காண்மலாப்புற

கணிக்குமரவம ரோசமுன்னின்றெனைக் காவென்றுமே.

௩௬

என்றேகமல மயக்கைக்கடிந்தரு னெய்க்கொள்

என்றேகமல கலானெஞ்சன் னுதென் செய் லீவன்பிணியால்

என்றேகமல மராமுன்சிவவெற் பிடத்திவென்றிர்

என்றேகமல பத்தொழுவென்ற யிணைகுடைபே.

௩௭

வைவத்திரவிய னேத்திரமாதர் வசத்தமுந் த

வைவத்திரவிய கெஞ்சரைக்கெஞ்சி வணநகில்லோர்

வைவத்திரவிய மாலகொண்டெய்யாதென் வயிற்சுருண

வைவத்திரவிய னாவுஞ்சிவகிரி வல்லவனை.

௩௮

வனப்பாவலருள நாட்டுமின்னூர்புன் மயக்கெனைப்பா

வனப்பாவலருள வந்தாங்குபல வாவியமல்க

வனப்பாவலருள தேன்பாற்சிவாசல வாட்டலென்சொல்

வனப்பாவலருள வர்சகினைபாதமெய்ம் மாதமே.

௩௯

மாதவியாம கைஞ்சுழ்சிவாசல வாழியம

மாதவியாம துரத்தனமுண்ட வரவருள்வீம்

மாதவியாம மனத்தேற்றிமுத்தி வழிநீனச்சம்

மாதவியாம னுணர்பண்பெனக்கு வருவிப்பையே.

௪௦

வருந்தாரமய்ய னிதிசுதராதி வலைச்சுழன்று

வருந்தாரமய்ய மனத்தாய்வின்மீனொடு வர்கழைக்க

வருந்தாரமய்ய மறமின்சிவாசல வணமணி

வருந்தாரமய்ய தொழித்தேவருன்செய் வளரின்பமே.

௪௧

வளமைவனப்பு மதிதுதிபங்கய மங்கையென்ப

வளமைவனப்பு ளிவர்மாதருள்கதி வந்துறுங்க

வளமைவனப்பு கசிபமுகன்றுண வன்னறன்று

வளமைவனப்பு னிதச்சிவவெற்றை வலஞ்செயினே.

௪௨

வலவம்பரம னவகட்டுறத்தி மனூனசெஞ்சே
வலவம்பரம வெனச்சிவவெற்பனை வாழ்த்தியெண்ணு
வலவம்பரம னனுமையாப்பவ மாற்றுகிநீ
வலவம்பரம களிர்க்காத்கொண்டு மலைக்குநெஞ்சே.

சுஉ

மலைவருமங்க நிலையன்றி தலை வழியுணரா
மலைவருமங்க விழாமுனெஞ்சேபணி மன்னுசிவ
மலைவருமங்க வனமயில்வீரனை மாற்றமைக்கம்.
மலைவருமங்க டொடுத்தலினென்பெறு வான்பலனே.

சுச

பலவிடைப்பரி பாய்தலினாவரு பாதகம்பற்
பலவிடையப்பரி ஆடமுந்தாதுகண பார்த்தெனையான்
பலவிடைப்பரி பாடுஞ்சிவகிரிப் பண்டிதவம்
பலவிடையப்பரி யங்குசுட்டோன்று பரம்பொருளே.

சுரு

பரம்பரவச்சிர ஞாலத்தெனக்குங் பணியருள்பம்
பரம்பரவச்சிர கந்தாழ்முலைக்குறப் பாவையுணர்
பரம்பரவச்சிர தத்தெகிரஞ்ஞென்ற பாவனவும்
பரம்பரவச்சிர ஞெனச்சிவவெற்பவின் பந்தகவே.

சுசு

தகரவரும்பல ராரக்குழலியர் தந்திறத்தாழ்ந்
தகரவரும்பல மூடருங்காணத் தகரயில்வைத்
தகரவரும்பல வந்தாய்சிவாசல சண்டன்வினை
தகரவரும்பல தாமமுந்தீர்த்தருள் சத்துவமே.

சுஎ

துவருமுருக்க மலருவைவாச்சியர் தொங்கமெம்மு
துவருமுருக்க ளரிதேனெனக்குத் துறவதெப்போ
துவருமுருக்க முனக்கிலையவருள் சூதமஞ்சத்
துவருமுருக்க வனவேற்சிவாசல சத்தரனே.

சுஅ

தரமனமான வணாப்போய்க்கெஞ்சாதமெய்த் தன்மைமுதிர்
தரமனமான துனையேகொண்டாடத் தவையசெய்நிரந்
தரமனமான டடக்குஞ்செய்தி தாழ்சிவபூ
தரமனமான துனையேந்துயேரந் தனவினாந்தே.

சுஊ

தனவிலையங்கனை மார்தோட்படிந்தணி தாந்துகில்சந்
தனவிலையங்கனை யர்க்கேசம்பாதித் தலிற்பிணிழிந்
தனவிலையங்கனை யாமுணப்புன்மைசச் சாதிதுமு
தனவிலையங்கனை கொஞ்சேசிவாசலத் தான்புகழே.

சு௦

தானந்தவமரு மைப்பெருங்கல்வித் தரம்பலகி
தானந்தவமரு வப்பெறினுஞ்சகத் தீர்தழலாய்த்
தானந்தவமரு ஞோர்வேற்சிவாசலன் நன்னைமந்
தானந்தவமரு டார்ப்பரிதாவிது சத்தியமே.

சு௧

தியங்காமலையம் பிறைக்கிளையாமலென் சிந்தைதிருத்
தியங்காமலையம் பொலிதமிழ்யாவுந்தந் தேயிகரித்
தியங்காமலையம் பிரிதவர்போற்றஞ் சிவகிரிச்சோ
தியங்காமலையம் மகவேற்கரிபுத் திரிபங்கனே.

௫௨

திரியம்பகவ ரதன்னிக்காகத் திரண்மகரத்
திரியம்பகவ வனிகொடிமுன்வலஞ் செய்தசிவாத்
திரியம்பகவ னைபோற்றமன்பினெஞ் சேமிகழு
திரியம்பகவ லிகமுதற்பாவவன் சீர்புகன்றே.

௫௩

புகலப்புலன முடித்தேவுமெய்க்கும் புலொஞ்சையன்
புகலப்புலன வரிபோற்செலேலெனப் போற்றினும்பாய்
புகலப்புலன முலையாரின்போமெற்குன் பொன்னடியே
புகலப்புலன சவயற்சிவாசல போதநல்கே.

௫௪

போதகவேத மொழித்தோன்மருகன் புகழ்வனசப்
போதகவேத னிறைஞ்சுஞ்சிவாசலன் பூங்கழற்கட்
போதகவேத மிழைப்பாடென்றாற்புறம் போவதுதன்
போதகவேத தனிப்பெறுவாய்புன் புலன்கொணெஞ்சே.

௫௫

புலவாமலின தரந்தாவிரகம் பொறுப்பதன்றாற்
புலவாமலின மெனவென்றயற்பெண்பின் போந்தழலும்
புலவாமலின ரிடத்தும்புகாதெற் புரந்தருண்மெய்ப்
புலவாமலின திகன்குழ்சிவகிரிப் புங்கவனே.

௫௬

கவடம்புலிய னவதீயர்கட்புவெங் காமமனே
கவடம்புலிய களவுளனெனுவ் கமித்தெனையான்
கவடம்புலிய புயபார்கனங்கெனக் கான்றருப்பூம்
கவடம்புலிய துரைக்குஞ்சிவகிரிக் கந்தப்பனே.

௫௭

கந்தங்கவரு மளித்துளவோரற்றன் கண்டிறச்சிங்
கந்தங்கவரு விகலதீர்ச்சார்பெங்குங் காத்தலிற்குற்
கந்தங்கவரு சிவாசலநல்குன் கழல்களன்பு
கந்தங்கவரு வினைதீர்த்திடத்தொழும் காதலெற்கே.

௫௮

காதமருங்குல வன்பருமேங்கமங் காமுன்னெனக்
காதமருங்குல மாமணித்தோட்டுருக் கண்டிடத்த
காதமருங்குல ரம்பைபராடுபெங் காணமோர்
காதமருங்குல வுஞ்சிவவெற்ப கலாநிதியே.

௫௯

கலாபத்தருண மயிலுர்சிவாசலன் கானெனஞ்சி
கலாபத்தருண ருதற்கேயெளியகண் டார்ப்பாச
கலாபத்தருண தியினகத்தய்க்குமெக் காலுமயற்
கலாபத்தருண நெதிரிடுளென்னக் கடிதவித்தே.

௬௦

வித்தையிலக்கண நேர்வாணாப்பாடி விழாமலின்ப
வித்தையிலக்கண வாநபுகழ்ச்சிவ வெற்பனைச்சே
வித்தையிலக்கண மெய்ப்பாச்சொலுஞ்செவ் விபர்க்கறம்
வித்தையிலக்கண மைந்தாறுங்கூற்றை வினக்குவரே. ௧௧

ருவலயமாவன டாத்தத்தொழுஞ்சிவக் குன்றவயல்
ருவலயமாவன சூழ்திண்புயலிற் குமனமுனக்
ருவலயமாவன கக்குணநீவஞ்சங் கூரினென்செய்
ருவலயமாவன சம்போனின்ருணல் குவைபெனக்கே. ௧௨

ருவையாகவந்த விராகத்திடி ந்பழி கூறுமுனைக்
ருவையாகவந்த மலர்போனின்ருளினிற் கூயெனயல்
ருவையாகவந்த நறுந்தாச்சிவாசல கூத்திறல்வா
ருவையாகவந்த னிடெரும்பற்செறங் கோளரியே. ௧௩

அரிதப்பரிய ஸரிதொழும்பாதனன் றும்பயினை
யரிதப்பரிய ஸறஞ்சஞ்சுறன்பன் டறமடக்கை
யரிதப்பரிய முலையுண்சிவாசல னன்பர்க்கல்லால்
அரிதப்பரிய லுளபவந்தீர்த்தரு னாதேலே. ௧௪

ஆடகவற்ப மகற்றிநின்பாத மருளியெனை
யாடகவற்ப ரிறைஞ்சஞ்சிவகிரி யாய்சமர்பா
யாடகவற்ப சியமயிலூர்கும ரய்யமணி
யாடகவற்ப னிருபுயளுன சுகாரம்பனே. ௧௫

ஆரஞ்சலிக்கு ககையுமைபாலன லர்ப்பகழி
யாரஞ்சலிக்கு வளைத்தெய்பவற்குடை யாதமதி
யாரஞ்சலிக்கு மொருசிவவெற்ப னலதயின்னை
யாரஞ்சலிக்கு மிசைத்தீர்த்தற்றார்க்குற வாவர்களே. ௧௬

ஆவலிதாங்கு தவாதகதிபொரு னாதிநிலை
யாவலிதாங்கு மயக்கதனாலுன் னரியதன்மை
யாவலிதாங்கு படைபோற்கெடாம லடைதிகனி
யாவலிதாங்கு விவயற்சிவவெற் பரசைசெஞ்சே. ௧௭

அரவமளிக்கு மெதெழுப்புங்குழ லக்கணிகை
யரவமளிக்கு செறியிற்செலாதெனை யாண்டருஞ்செய்
யரவமளிக்கு முறுங்காருலாவுசி வாசலத்தோ
யரவமளிக்கு ரியம்மாமருகவத் தஞ்செனன்றே. ௧௮

அஞ்சவித்தார மலரோணப்பார்த்தன் நவன்கலங்கி
யஞ்சவித்தார கமுதற்பொருளென் னறைகவென்றே
யஞ்சவித்தார கலாவேற்சிவாசல வாய்த்தாசை
யஞ்சவித்தார தகவேயயானின் னடைக்கலமே. ௧௯

கலவியவாவி மடவாரொங்கென்று கணாந்துப்ப
கலவியவாவி மனஞ்சுழலாதேனைக் காலினைய
கலவியவாவி புதர்போற்றியவலன் காரவென்மல்
கலவியவாவி திகழ்சிவவெற்பிற் கடம்பவின்றே.

௪௦

கடமைவிலங்க தெனப்பயின்றேகொலுந் கன்னவண்டர்
கடமைவிலங்க வழக்காக்கெஞ்சிப்பற் காட்டியசன்
கடமைவிலங்க வருன்புரித்தென்றனைக் காப்பதுநின்
கடமைவிலங்க ஸௌந்தராமுசிவகிரிக் காவலனே.

௪௧

காவதங்காத னறைபாய்களபக் கவின்புயக்கு
காவதங்காத லுணர்செலவென்றதுந் காசிவப்பக்
காவதங்காத வுணைத்தோய்சிவாசல காணுமெனைக்
காவதங்காத மலர்ப்பதந்தந்து களிகரந்தே.

௪௨

கரத்தகிரிய நயமென்மொழிவிலைத் தோகையர்தஞ்
கரத்தகிரிய மயத்துமென்னாமுதி தொன்மதன்மெச்
கரத்தகிரிய மலர்காச்சிவகிரித் தூயகலீச்
கரத்தகிரிய வினைநீத்தல்வேண்டுந் துரித்ததினே.

௪௩

தத்தினகரவ றுமனத்தேனைச் சகவினப்பந்
தத்தினகரவ கண்பிற்றன்னாதுன் சரணருள்போ
தத்தினகரவ கன்சிவவெற்ப தனிக்கனகத்
தத்தினகரவ சேத்தவருமுத் தமமுதலே.

௪௪

தமனியமஞ்சந் தனிற்றுயில்வீர்தனுச் சாம்பொருள்பந்
தமனியமஞ்சந் தகனேர்முன்சேர்த்தஞ்சித் தந்தனைக்கோ
தமனியமஞ்சந் தத்தவிராமுத் தமிழ்முனிவாழ்த்
தமனியமஞ்சந் தமாஸ்குழ்சிவாசலன் றுள்வசத்தே.

௪௫

வசத்தனமா நியற்றலிற்சோர்ந்ததம் மாநியற்க
வசத்தனமா கதச்சிமிழ்போன்று வளர்ந்துவிமமு
வசத்தனமா வுநீத்தோகையவந்தும் வராததென்செல்
வசத்தனமா மலிசிவவெற்பருள் வாரிதியே.

௪௬

வாரியங்கஞ்சன லிந்திரனாகியச் சாழவெம்பேய்
வாரியங்கஞ்சன மார்த்தாடக்கண்டகர் மாயவம்பு
வாரியங்கஞ்சன ஸென்னவெய்தோன்சிவ மாமலையும்
வாரியங்கஞ்சன மாலம்புகழ்பி மானத்தோ.

௪௭

மானத்திலக மிளாதயற்றெய்வதம் வாழ்த்துநர்கான்
மானத்திலக தெனத்திகழ்கந்த வாரணிகோ
மானத்திலக துதலுமைசேய்சிவ மால்வரைவி
மானத்திலக மலனடிசேய்மின் வரானமனே.

௪௮

மனத்தானகி மயல்போக்கிமுத்தி வழங்குதெய்வ
மனத்தானகி மெலாம்படைத்தான்றொழுவாழ்குக்கன்சீர்
மனத்தானகி விருஞ்சிவவெற்பன் வரிசிலைக்கா
மனத்தானகி முகிழ்வன்னிதோய்தட மார்பத்தனே.

௭௬

மாரனவரத மார்தருழில் வலாரிமுனி
மாரனவரத னேத்தாறெழுத்தை மதித்துடல்விம்
மாரனவரத மென்னிற்சிவகிரி வாழுமைரு
மாரனவரத கஞ்சார்த்தெவ்வாறு வரந்தருமே

௮௦

தருமந்திகைக்கு மனயின்றிக்கொண்ட தவர்க்குணவு
தருமந்திகைக்கு னமைத்தக்கொணர்த்தடஞ் சாடொறும்பாப
தருமந்திகைக்கு மணிசூழ்சிவாசலன் ஞானநிற்பித்
தருமந்திகைக்கு ரியர்போற்றவாழ்வார் தனர்க்குணே.

௮௧

தனவந்தரிக்கு மடந்தையர்மால்வருத் தத்தனாந்து
தனவந்தரிக்கு நெலாவேற்குன்பாதத் தருதிகா
தனவந்தரிக்கு மயற்குன்றயர்தவிர்த் தாய்முதிர்கொந்
தனவந்தரிக்கு மதனாய்சிவகிரி தங்கத்தனே.

௮௨

தங்கவலாரி னிறமுலையானாத் தழீஇமதிவ
தங்கவலாரி கழத்தவன்கொன்றுந் தத்திடைசித்
தங்கவலாரி தயம்வாழ்சிவாசல தானவென்மா
தங்கவலாரி மருகவின்றாட்கொனென் றன்னவந்தே.

௮௩

வந்தேகவிந்த வழிச்சுழல்பஞ்சின் மறுகுமென்பா
வந்தேகவிந்த வருத்தமுந்தொநர் வந்துகெஞ்சு
வந்தேகவிந்த லரிசூழ்சிவாசல வன்மைபரு
வந்தேகவிந்த மடத்தோர்குனென்றான் வாய்மையனே.

௮௪

வாயவணங்கு மதியெற்கருளியென் வன்பவம
வாயவணங்கு மனத்தைநினை வசந்திறப்பு
வாயவணங்கு சகரற்குப்பின்னர் வரும்பவன
வாயவணங்கு வியுஞ்சிவவெற்பொளிர் மாமணியே.

௮௫

மாமனம்போருக மதறங்கின்ன வழிமயல்கம்
மாமனம்போருக லில்வீழ்தென்றான் வாதெனசம்
மாமனம்போருக மஞ்செனத்தானவர் மாயவெய்த
மாமனம்போருக னேத்துசிவாத்திரி வாழப்பனே.

௮௬

அப்பங்கரும்பு துகர்யானேசோதர வண்டர்விழி
அப்பங்கரும்பு னகன்றுப்பயந்தசி வாத்திரிமாய்
அப்பங்கரும்பு னியிர்கொன்றைவேணி யணிகடவுள்
அப்பங்கரும்பு முலையால்கதவென்னை யான்பரிந்தே.

௮௭

பரியங்கவரி கவிதைமற்றிற் படைத்துணரும்
பரியங்கவரி தெனுஞ்சீர்பெரினும் பணவரவம்
பரியங்கவரி பணிசிவவெற்பீனப் பாடினோற்
பரியங்கவரி பவத்தியராயினப் பாருண்மையே.

அஅ

பாரப்பனல னிலம்வின்கலங்கும் பகலுறவென்
பாரப்பனல றிண்பிறப்பாவிப் போரவமாம்
பாரப்பனல மன்னேகம்பேறுண னையவெண்ணிப்
பாரப்பனல மலிசிவவெற்பிருப் பானருளே.

அக

பாணந்தியக்க மணிநகையார்வைப் பட்டுமது
பாணந்தியக்க முறக்கொன்பவனெனி னும்பலந்தீர்ப்
பாணந்தியக்க ரிகுறஞ்சூர்சிவாசலன் பாதநினைப்
பாணந்தியக்க வினுமபகபாபுகழ் பாதநிரனே.

க0

திரணங்கடிய பவந்தோப்பதென்ன திரணத்திலோர்
திரணங்கடிய வையெஞ்சமேயிற் திரணுடைமு
திரணங்கடிய ரிடாருணுக்கஞ் சிபசராபுந்
திரணங்கடிய வெருந்தசிவாசலற் சேவிககினே.

கக

விக்கினரம்பை வரம்புதிறம்ப மிடைந்மன
விக்கினரம்பை விழிக்காட்டவீழுமுன் வீடருங்க
விக்கினரம்பை புகக்கூறுதிஞ்சொன மினுப்படிவா
விக்கினரம்பை மதுபபாய்சிவகிரி வித்தகனே.

கஉ

வித்தகவனக்கரிய மதனை வெலுந்தெருட்சி
வித்தகவனக்கரிய வயற்குள் விதைத்தருள்கோ
வித்தகவனக்கரிய துரித்தவன் மெய்ச்சதமே
வித்தகவனக்கரிய பொழிற்சிவ வேதண்டனே.

கக

தண்டவிரும்பு வனமாயவாழ்வைச் சதமெனுமுத்
தண்டவிரும்பு மனங்குழைத்தானென் றனைக்கதவித்
தண்டவிரும்பு னிதவாமவன்னி தலைவகர
தண்டவிரும்பு தமிழ்ச்சிவவெற்ப சமயமிதே.

கச

சமையமனந்த நினைத்தேத்துணைவந்து சார்ந்துவினை
சமையமனந்த வுரங்கடந்தோர்க்கென்பு தான்செயவஞ்
சமையமனந்த விரனே, க்கெற்குன்ப தமேயினித்தஞ்
சமையமனந்த வவனச்சிவகிரித் தாரகமே.

க௫

தாரகலவித மானசிவாசல தாக்கமாதேந்ந்
தாரகலவித னந்தொண்டாதிரத் தயங்கயிலவித்
தாரகலவித ரும்புயவுன்வசந் தான்செய்ப்பர
தாரகலவித னிற்செலுமேழைஞ்சு சந்தனையே.

கக

சந்தவமுத லீவலர்போற்றுந் தன்கதிரே
சந்தவமுத வமலன்சிவகிரி தான்புகில்வ
சந்தவமுத லவனுந்தன்செய்கை சகலமுங்க
சந்தவமுத நிட்டுனானபோகங்கள் சாகிக்குமே.

௧௭

திக்கினமனவ கஞ்ஞாங்கேறித் தியமுலந்து
திக்கினமனவ றோத்துஞ்சிவாசலற் சிந்தித்தமுத்
திக்கினமனவ வாயுற்றிளாய்புன் செயல்கொடுவா
திக்கினமனவ திக்கென்செய்வாயத் திறம்புகலே.

௧௮

கலைந்தனவன சாசனன்போற்றயிற் கைபசுமங்
கலைந்தனவன கச்சிவகெற்பவெற் காப்பதண்டெற்
கலைந்தனவன மாங்குயிற்றீஞ்சொற் கதிர்மணிமே
கலைந்தனவன மென்கனமாதர்கட் காமத்தையே.

௧௯

காமனம்பத்தி கலைகென்றிபடர் கட்சிதோய்
காமனம்பத்தி யொடுகுழ்சிவகிரிக் கானவன்பங்
காமனம்பத்தி னியதிக்கும்போற்றுன் ஈழலிணைநீங்
காமனம்பத்தி னழுஞ்சேர்த்தருண்மெய்க் கதித்தருவே.

௨௦௦

வாழி

பழலேழுமேழும் பணிதென்சிவகிரிப் பண்ணவன்பூங்
கொடிபோலு நுண்ணிடைக்குஞ்சரிகானக் குறக்குப்பைப்
தொடிமாதவர் புடைதன்னெகென்காளுந் துலங்குகதிர்
கடிவேலுந் தோகைமயிலுங்கொண்டெனஞ்சன் வாழியவே.

௨௦

வாழிதடங் கடல்வாழிசெழுப்புயல் வாழிகூர்
வாழிகெடும் புவிவாழியருந்தவர் வாழிசைவம்
வாழியறம் பொருள்வாழிசுகக்கதி வாழியன்பர்
வாழிசெங் கோன்முறைவையேற்சிவாசலன் வாழியவே.

௨௧

சிவகிரியமகவந்தாதி முற்றிற்று.

கடவுள்தனை

பழகாபுரி

ம-ந-ந-ஸ்ரீ கனம் பொருட்சிய

மாம்பழக்கவிச்சிங்கநர்வலரவாகளியற்றிய

விநாயகமூர்த்தியின் பேரில்

பதிகம்.

கேரிசை வெண்பா.

சிறுணர்வாற் குற்றமென்ன செத்துளோ னேனுமவை
முற்றமினி நீபொருத்தென் முன்சிற்பாய்—கற்றயர்த்தோர்
புத்திதனிற் றோன்றிப் பொழியுங் கருணைமதத்
தந்திமுகப் பின்னாய் சரண்.

க

சரணமலர் வாழ்த்தித் தமிழ்சொலப் பெற்றார்க்கு
மரணபவ மாற்று மருந்தே—கிரணவரைக்
கொப்போதங் தம்பிமுகத் தோவகாரத் துட்பொருளே
எப்போதங் காப்பா வெணை.

உ

எனைத்தங் திருவருளா லீன்றளிக்குந் தேவே
நினைத்தன் பொடுதெதித்து நின்றோர்—வினைத்தன்ப
மாற்றுங் கயமுகத்து வள்ளல் வினாந்தெனயீ
டேற்றஞ் சமைப மிது.

ந

சமயந் தொறுநிறைந்த தற்பாமே யன்பர்க்
கமையுந் தனித்தென் னமுதே—யுகைமதத்த
கண்மணியே யானமுதக் கற்பகமே பேரினங்
வின்மணியே யான்வாய் வினாந்து.

ச

வினாததம்பு ஞானமத வேழமுகத்தெந்தா
யுனாகடந்து நின்ற வொளியே—வனாவின்னங்கப்
பாரதத்தை முன்னெழுதம் பாசாங் குசதாவென்
கோரதத்தை மாற்றியருங் கூர்.

டு

கூரியவேற் கண்ணார் கொடியமய லைத்தவிர்த்தச்
சீரியபே ரின்பத் திறனருளிப்—பாரிலெனை
நீயுமை கொண்டு நிதங்காத் திடல்கேண்டும்
சூயமத வேழமுகத் தோய்.

தோயுங் களப ககந்மட வர்விரகப்
பேயுங் சடலைப் பிணியுமினி—போயும்
பகபுரிந்து வேழமூப் பண்ணவனே யென்னை
யடிமைகொண்டு நீயான் டருள்

எ

அருளா யருவா யருவாயப் பேரிச் பத்
தெருளாய் முகியமறை தேமும்—பொருளாய
தந்திமுகத் தோனே தமியேன் குறித்தகரம்
உந்தினிது தந்துதவு வாய்.

அ

வாயா லுலுத்தர்தமை வாழ்த்தி னுந் தாமலெனை
நீயா தரித்து நிதங்காப்பாய்—வீயாக
தொண்டரித வாய்புயமாந் தூயமணிக் கோயில்குடி
கொண்டகண ஈதவருள் கூர்ந்து.

க

கூர்ந்தமி தந்தடிமை கொண்டெனையான் வேதமின்னஞ்
சார்ந்தறிய மாட்டாத் தனிக்களிநே—தேர்ந்து
கடைசிறந்த நின்கீர் கவிலுந் திறமை
யுடையதன்றே யென்சிற் றுணாவு.

40

மூற்றிற்று.

உ

கடவுள்தனை

பழகாபுரி

ம-ந-ந-ஸ்ரீ கனம் பொருந்திய

மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலரவர்களியற்றிய

ஸரஸ்வதி அம்மன்பேரில்

பஞ்சரத்தினம்.

ஆசிரிய விருத்தம்

சீர்கொண்டசெம்பொற்சிலம்பிசைததம்புனது சேதனவனசபாத

தெரிசனமெவக்கணுதினங்கொடுத்தெண்ணியவை சித்தியாம்படிமுடித்துக்

கார்கொண்டபருவகாலமுகின்போலமுதிர் கவிதைமழைதடைபடாமற்

சுனிவினொழிபவென்வாக்கினிற்குடிவந்து கருணைநீபுரிதல்வேண்டும்

பார்கொண்டலீவபரிபாலனகுணுலப் பாகரானந்தவடிவே

பலதேவகணவினுதபடிசுரஞ்ஞபாண பரிமளவிகோதவமுதே

கார்கொண்டவடியர்மனநடனமயிலேபிரம னாவீற்றிருந்தருயிலே

நாதஷட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழ்வாணியே. க

அன்னிநிசு கருணாசுடாக்ஷமெளியேற்கோ ரணுத்திணைகடைத்திருத்தும்

அதிகொண்டென்பாடியானந்தமடையாம லந்தேவயர்த்தவீணை

சன்னியொன்றறியாசசருவசங்கடலோப சண்டாளனாத்துதித்துச்

சரசமதூப்ரபந்தங்கனையிறைத்துத் தரித்திரத்தழல்வதழகோ

வெண்ணியிங்கிப்படியிடக்கடல்புகுத்திடா தீடேற்றியருள்வேண்டும்

இனிநீபாரமுகஞ்செய்தத்தகாதபுக லிலைஎனக்குன்றையன்றி

நன்னயந்தருதகௌளினமண்டபுகன நவரத்தமயபூஷணி

நாதஷட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழ்வாணியே. உ

களிதாசனபாணகவிவீமகவிதண்டி ஈட்டுரைப்பட்டுமூர்த்தி

கம்பனுயர்புகழேந்திகாளமேகஞ்சொற் சுனிந்தவொட்டக்கூத்தனென்

ஞானிகோருகியவரணவருமுனைப்போற்றி யல்லவோமகிமைபெற்றார்

அப்படித்தமிழேனையுந்தொண்டுகொண்டொத் தருளவிதுசமையமம்மே

வாளியோடிச்சிதறவாளுரைபுகக்கெண்டை வாலிநீருடொளிப்ப

மான்யிணவனந்தோறுமறையப்பொலித்தசெவ் வரிபடருவனதருணி

களிலோர்நாளுமறவாதொழுவாரிதய களினமேவியவன்னடே

நாதஷட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழ்வாணியே. உ

சம்பந்தப்பாக்கத்தாராருணகிரியார் தழைஞ்சூற்றோதேவர்
 சாதமாணிக்கவாசகர்சிவப்பிரகாசர் சாந்தசிவஞானமூர்த்தி
 சும்பத்தயிக்கமூச்சங்கன்னுவலா குலாவுபொய்யாமொழிமுதற்
 கோதிலாவாணர்கனோலோருகின்றனாஞ்சிறித உடியனரோவுயர்ந்தார்
 வெம்பந்தபவாஹிதவீதென்றனாலத வேறொன்றினுலெய்தமோ
 மெய்யானதெய்வநீயாதலாலெனையித்த வேளையீடேறநலவேண்டும்
 நம்பத்தமுனிவாமனதீபமேயெவ்வுலகு நன்குபேரின்பவாழ்வே
 நாதஷட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழவாணியே.

சு

அகவிருளறப்பெற்றரும்பொருளனத்தையு மறிந்தானறிதுதித்தென்
 நனாதினமதிததுநித்யாநித்யசாதன மதெதவீடடைவதற்குத்
 திகழுனதுகட்கருணகிரிதேனுமினையெத் தேவராலுலகூடுமோ
 திறமாகவெனவாக்கினிற்குடியிருந்துபல சித்தயுகத்தாகப்பாய்
 கவிலமலசிற்பாஞ்சோதியேபேரினப சுத்தசைதனயகாழ்வே
 கமூசைச்சோதயகலகூணசுமனகன சுசிலசந்தாசொருப
 கபெருவகற்பூரஞ்சுமபடாநன் னயபயோதாரதனமே
 நாதஷட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழவாணியே.

சு

முற்றிற்று.

வருச்சிற்றம்பலம்
குளக்காவேலன் துணை.

பெரியருளமென்னும் திருக்குளந்தை
முருகக் கடவுண்மீது
திருவருண்மலை.

இது
மதுரை
சைவத் திருவாளர் — மதுரை
கந்தரபாண்டிய ஒதுவாரூர்த்திகளால்
இயற்றப்பட்டுள்ளதை

பெரியருளம்
முனிசிபலாயிஸ் மாணேஜர்வேலைபார்த்துவரும்
P. C. வேங்கட ராமையரால்

பெரியருளம்
ஸ்ரீ மீனம்பிகை அச்சியந்திரசாலையிற்
பதித்து வெளியிடப்பட்டது.

கக்கிலவருஷம்,

1929

இதன் விலை

அரை 2.

உ

குளந்தைவேலன் துணை.

இங்நூலை அன்போடு பாராயணம் பண்ணிவருபவர் தாம்
வேண்டிய பேற்றினை முருகக்கடவுளின் திருவருட்பேற்றூற் பேற்று
உய்வார்களாக.

முருகவேண் முன்னிற்க.

குளந்தைவேலன் துணை,

முருகவுரை.

கொன்றை சூடிய வைந்துகை வேழக்

கன்றை நாடுதுங் கவலைதீர் பொருட்டே.

குளந்தை முருகவே ளிணைத்தா னுளம்பெற்

உன்னிவா யார வுரைத்துச்

சென்னிமேற் கொள்ளுநர் தெளிவுறற் பொருட்டே.

செந்தமிழ்ப் பாண்டிநாட்டின் உடமேற்றிசைக் கண்ணதாய எல்லை யாக வானளாவி பணிப் பெயலோடு விளங்கும் பன்றிமலைச் சாரலின் கீழ்த் தென்பாலோடும் வராகநதியின் தென்கரையிலே திருக்கோயில் கொண்டெழுந் தருளியுள்ள முருகக்கடவுளைத் திருக்குளந்தை வடிவேல ரென யாவரும் வழங்குவால் வெளிப்படை, பாண்டியனிடத்து மந்திரி களாயிருந்த பன்றியின் முகம்பெற்ற பன்னிருவரும் இத்தலத்து முருக பிரான் அதுக்கிரகம் பெற்று அப்பெருமான் அபிஷேக முதலியவற்றிற்கு ஆக்கிய பெரியதுளத்தையுடைய நகரினைப் பெரியதுளம் அல்லது திருக்குள ந்தை எனக்கூறுவர். இத்திருக்குளந்தை முருகப்பெருமானை மலைக்கணுள்ள மலையர்கள் பூர்வீகத்தில் பூஜித்துவந்தார்கள். பின்பு அரசர்கள் காலத்து ஆகமக் கிரமத்தில் சிவத் துலீஜர்களான குருக்களால் பூஜித்து வந்தவாறே இன்றுவரை இருந்துவருகிறது. இப்பெருமானுக்கு சுந்தரபாண்டியன் என்னும் ஒர்பாண்டியன் தனது ஆட்சியின் பதினேந்தாவது ஆண்டில் கருப்பக்கிரக முதலியன கட்டுவித்ததாகவும், இராஜேந்திர சோழவாசனல் மற்றெல்லாப் பணிகளுமியற்றி இசுற்கு இராஜேந்திர சோழீச்சுரமென்னும் பெயருற சிவபெருமானுக்கும் அறம்வளர்த்த நாயகிக்கும் ஆலயஞ்சமைப்பி வித்ததாகவும், நாயக்கவாசுநன் ஒருவரான சொக்கநாத நாயக்கரால் முருகக் கடவுளின் மெய்யன்பர் ஒருவர் கட்டளைப்படி மூன் மண்டபம் கட்டுவித்த தாகவும் அய்வாலயத்துக் கல்வெட்டுகளாலும் சின்னங்களாலும் அறியலாம்.

இத்தலம் சண்பகவனமாக முன்னிருந்ததை நமது அரசாங்கத்தாரும் சென்னை அரசியல் அறிக்கை (Madras Manual of Administration) யில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதற்குத் தல புராணம் இருந்துவரு கிறது, அச்சில் வெளிவரவில்லை.

இத்தலத்துக் கோயில்கொண்ட முருகப்பெருமான் ஆறு திருமுகங்க ளோடு மயின்மிசைத்தோன்றும் அழகிய திருக்கோலமுடைய அதுக்கிரக

மூர்த்திகர மாறும். இக்கடவுளை வழிபட்டுப் பாராட்டும் அன்பர்களுக்கு இன்றியமையாததாயுள்ளதால் 'திருக்குளத்தை முருகக்கடவுள்' "திரு வருண்மலை" என்னும் இந்நூலாகும். இதனை இயற்றியவர் "தாள விருத்தம்" என்னும் தாளவிலக்கணநூலும், "சுந்தரபாண்டியம்" என்னும் சூத்திரங்களாலமைந்த நாடகத்தமிழ் இலக்கணநூலும், கடலந்தாதி முதலிய பிரபந்தங்களும் இயற்றியவருமான மதுராஞ் சுந்தரபாண்டிய ஒதுவா மூர்த்தி என்பார். இவர் முருகக் கடவுளிடத்து மெய்யன்புடையவர். இவர் முருகக்கடவுளின் அருளில் ஈடுபட்டவர் என்பதை இந்நூலின் 67-ம் பாட்டால் அறியலாகும். இவர் முத்தமிழ் நூல்களினும் பயிற்சியுடையவர். உலக வழக்கங்களை நன்கு பழகியறிந்தவரு மாவார். இவர் சித்த நூல்களிலும், மருத்துவத்திலும் மந்திர வழக்கிலும் பழக்கமுடையாரென்பதும் இந்நூலில் வரும் செய்யுட்களாலும் கண்டறிந்து கொள்ளலாம். இவர் மதுரைத் திருவாலவாயுடையார் கோயிற்புடையார் நிருவாக முடைய மரபில் பாரம்பரியமாக அப்பெருமானுக்கு நான்தோறும் தேவா ரப்பணிவிடை செய்து வருபவர் ஆகும். இவர் பக்கத்துச் சூழ்த்துள்ள சையமலை, சுருளிமலை, அகமலை முதலிய மலைகளிலுள்ள முருகக்கடவுளைத் தரிசித்துச் செல்லும்பொழுதும் மற்றைக் காலத்தும் இத்திருக்குளத்தை முருகபிரானிடத்து நீங்காக் காதலுடையவராய் பன்னாட்சன் தங்கி தரிசித்து வழிபட்டுப் போவதை யாங்கன் கண்டதுபலித்தவர்க ணாதலால் இப்பெருமானை யாங்கன் பாடிப் பரவி உய்யுமாறு தோத்திரப்பா வேண்டிக் கேட்ப மனமுவந்து சங்கிதியிற் பாடிக்கொடுத்தருளியதாகும் இந்நூல் சிரியரிடம் நீங்கா அன்புடைய நண்புடையாருள் ஒருவனான என்னை இந்நகரிலுள்ள பல அன்பர் வேண்டினதை மேற்கொண்டு 'விரைவாக யாவர்க்கும் பயனாகுமாறு வெளியிட்டுள்ளேன். இந்நூலில் தலபுராண சம்பந்தம் வரும் பொழுதும் அவற்றையும் சுருங்க வரைந்துள்ளேன். எனக்கு அவகாசமில்லாத சந்தர்ப்பத்தால் விரைந்து பதிப்பித்ததனால் நேர்ந்த வழுவக் களைந்து என்னை மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்.

இந்தத் "திரு வருண் மலை" என்னும் திருப்பாடல்களை பிரதி எழுதிக்கொடுத்து அச்சேறிப் புத்தகமாகும்வரை பேருதவி புரிந்த எனது நண்பர்கட்கு எல்லாம் வல்ல திருக்குளத்தை எம்பெருமான் திருஅருள் பாலிப்பதாக.

பெரியகுளம் . } இங்ஙனம் தங்க ளன்புள்ள ஊழியன்
சுக்ல-ஸ்ரீ வைகாசி-மீ }
25-உ வெள்ளிக்கிழமை } P. C. வேங்கடராமன்.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3.	26.	கூக்குவீத்த	கூக்குவித்த
5.	10.	சேழேசேர்	சோழேசர்
8.	23.	வடிமலாக்கீழ்	வடிமலர்க்கீழ்
14.	3.	கொண்டமையி	கொண்டபையி
"	"	வருவினுயிர்	வுருவினுயிர்
"	13.	காட்டு	காட்டி
"	17.	பாடுவய	பாடும்வய
"	20.	புகும்பாரை	பூம்பாரை
"	22.	நீங்காநின்	னீங்காநின்
15.	19.	{ ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்திலுள்ளதாம்	{ ஸ்டேஷனிலிறங்கிப் போகும்மார்க்கத்திலுள்ளது
"	29.	செயிளின் றலைப்பு	செயிழின் றலைப்பு
16.	6.	திடுவேங்கை	திடுவேங்கை
"	19.	வானமா	வாழமா
25.	3.	துறந்தவர்து	துறந்தவர்து
33.	7.	ணிமேயவந்	மணியேவந்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேன்முருகன் றுணை,

பெரியகுளமென்னும் திருக்குளந்தை

முருகக்கடவுண்மீது

திருவருண்மலை.

வேலுமயிலுந்துணை.

விநாயகர்துதி—வேண்பா.

கல்வாகது னனமனமு நற்பொருளு கல்வாழ்வுஞ
செல்வாகது மெல்லோமுஞ சேருமே—கலல
குளத்தைக் குருவடபக கோலமந வேரம்
உளந்திகழப் போற்றுவார்க் குறறு.

வேறுபி ளுந்தணை.

நால்.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

திருவோங்க வுலகமெலாஞ் செழித்தோங்க வானின்
செழுமுநில்கள் வலமாகச் சேர்ததுமழை கால
உருவோங்க வுயிர்களெலா முளமகிழ்ந்தே போங்க
வோங்குசுட ரோரிசாண்டி மறுவறியா தோங்க
அருவோங்கு நுண்பூத மைந்தோங்க வோங்கி
யதன்மேனீ நின்றோங்கு மழகநிந்தார் காணு
மருவோங்கு ஸும்பொழிலங் குளிர்மலைபுஞ் சூழும்
வளர்குளத்தை யாறுமுக மணியேவந தருளே.

கண்ணிருந்து நினைக்காணார் கண்ணென்ன கண்ணே
 காதிருந்துன் புகழ்கேளார் காத்தென்ன காத்தே
 பண்ணிருந்து முனைப்பாடார் பாட்டென்ன பாட்டே
 பற்றிருந்து முனைப்பற்றார் பற்றென்ன பற்றே
 எண்ணிருந்துன் பேரெண்ணு ரெண்ணென்ன வெண்ணே
 எழுத்திருந்துன் புகழெழுதா ரெழுத்தென்ன வெழுத்தே
 மண்ணிருந்தார் வானிருந்தார் வந்துதொழுங் குளந்தை
 வாழ்வான ஆறுமுக மணியேவர் தருளே. (2)

கண்ணிருந்து முனைக்காணுங் கருத்திழந்தென் வினே
 காலமெலாங் கழித்தேனான் காலன்வரு நாளின்
 மண்ணிருந்து வாழ்வதற்கே மனம்வைத்தே நென்பார்
 வகையறியா ரவர்பினுமுன் மயலுடையே னானேன்
 பண்ணிருந்த மொழிமடவா நிருவர்மகிழ் வாழ்வ
 பற்றுத்தென் பிறப்பறுக்கப் பற்றுகின்றே னுன்றான்
 தண்ணிருந்த பொழிற்குளந்தைத் தருநிழந்தீழ் வைகுந்
 தமிழ்க்கரசே யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (3)

திருவிளங்கத் திருவருளின் செயல்விளங்க வலகம்
 தீதறன் றாய்விளங்கத் தெய்வநிலை விளங்கக்
 கருவிளங்கக் கருவிருந்த வுளம்விளங்க வுள்ளங்
 கதித்தெழுநல் லான்விளங்கக் காட்டியமெய்க் காட்டே
 தருவிளங்கு திருநெய்க்கொட் டான்விளங்கு நீழற்
 றனிமுதலின் கீழ்விளங்கு தனித்ததவப் பேரே
 அருவிளங்க வருவருவ மாய்விளங்கக் குளந்தை
 யமர்ந்திருந்த யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (4)

திருமணியே யென்னுள்ளந் தித்திக்கு மணியே
 தேவசிகா மணியேமெய் திகழ்தருமா மணியே
 குருமணியே யெண்டிசையுங் கொண்டாடும் வானங்
 குலவுமணிச் சுடர்க்கொளிமேல் கொளுவுமருண் மணியே

4. நெய்க்கொட்டான் என்பது—நெய்க்கொட்டான் மாம். இது முருகக்கடவுள் குருமுகர்த்தங் கொண்டுள்ள ஸ்தலவிருட்சம்.

பெருமணியே முத்தேவல் விருண்மாயஞ் சீக்கும்
பீடுடைய தலைமணியே பிறங்குதிருக் குளந்தை
வருமணியே மாணிக்க மாமணியே பெல்லாம்
வல்லமுத லாறுமுக மணியேவந் தருளே, (5)

சொல்லுடைய பொருளெல்லாந் தோன்றுதற்கு முன்னே
. சொல்லிற்று பொருளிற்று தோன்றாதே நின்ற
எல்லகடந் தப்பாலுக் கப்பாலாய் நின்றப்
புலனுடைத்தா யிலங்கிபொளி னென்றலைவா வுன்னைப்
புலையிணை டறநானென் றாயிருந்து பேசாப்
புதுமைக்கும் புதுமையிடைப் போயொளிர்வ தெந்நாள்
அலகல வொளிகாலு மாளிகைசூழ் குளந்தை
பாருயிரோ யாறுமுக மணியேவந் தருளே, (6)

நிலையாத நெஞ்சகமே நிலைக்கவழி காணி
நிலையாதவே நிலைப்பதலா நிலையாவ தாமோ
கலையாது னேயிருந்து கலையிரண்டி னுடே
கண்டிருவப் பூட்டினடுக காணவொளி காணு
நிலையான காட்சியிடை நீயிருந்தே காணி
நீயறநா னறவருளா நிலையெயுவ தாமே
அலையாத மனத்தடியார் சூழ்குளந்தைக் கோயி
லருண்மணியே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (7)

கலையிரண்டு மறிந்திடையே காணுமடி மூலங்
கண்டதிலே நின்றுமலர் காட்டுமுயர் பீடம்
நிலைபெறவே யாறுமறிந் தாறனடு நீங்கா
நின்றதலை யாணையிசை நின்னருளே நீதான்
உலையெலாந் குருமொழிப்பே ரருளொடுவைத் தாண்டாம்
கூக்குவித்தப் பாற்பாழ்மே லுள்ளவுணைக் காட்டா
யலைமலிதண் புனற்கேழ லாறணையுங் குளந்தை
யாற்பொழில்வா ழாறுமுக மணியேவந் தருளே. (8)

மறைமுடிவே மறைக்குமறை யாயிலங்கு முடிவே
வைத்தகலை முடிவேமெய் வழங்கறினின் முடிவே
பிறைமுடிமே லிருந்தமிழ்த் மருள்யோக முடிவே
பேசரிய நாதார்தப் பெருமவுன முடிவே
குறையிரந்துன் றிருவடிபே குறியெனக்கொண் டிணையில
குளாகழற்கீ ழியுமாந்த குடியாவ தென்றோ
அறைபறையுங் குளவையுமார்த் தெழுதுளாதை மேல்பாங்
கணிபொழில்வா ழூறுமுக மணியேவா தருளே. (9)

வந்தருளி யுலகுயிர்தாம் வந்தவினை வழியே
வாழ்வதற்கங் ஈனதெராம வகுத்தருளால் வைந்து
முந்தருள்பெற் றவர்க்கருளின் முடிபருளி யெல்லா
முடித்தவிடத் தொன்றெனமேன் முடிவகுதலிப பேறே
தந்தருளும் பிறவியெலாந் தான்பிறந்தெய்த தயாவேன
றவித்திலங்க வருள்குவையென் றண்ணருணமா மணியே
தந்தமிழ் பொறினமருவு திருவளாவான குளத்தை
பணிகோயி லாறுமுக மணியேவா தருளே. (10)

ராகுகி யுலகமெலா மாபொளிநு நின்னை
, ராக்கவெனி ஒள்காகத்தே நீளக்கவெனி லொண்ணு
யுண் டாயிரண்டு மாயதகு நியனை
பெறுவா ளெனிற்பிறதா னறவொளிர்வார் பெறுவார்
வ தொன்றறியேன் நியதொன்று மறியேன்
றியேன் கோளறியேன் னைம்பெறுவாழ் வறியேன்
சின் கீழமர்த்தார் தமக்கொருநா ளருளும்
பேறே யாறுமுக மணியேவா தருளே. (11)

யே நெழுத்தறிந்தா லிசைக்குமொழி யறியே
கொழி தனகவிடைந விசைபாபா லறியேன்
மனநெடு வனநெடுநிதா யறியேன்
த விடமத்குந்த வாய்மையிலை யறியேன்
துளத்தடியா ரடிமையென வாடுப
மண்டாதே பழகியறி யேனான்

அழுத்தமுறு மணிமாட மாளிகைசூழ் குளத்தை
யமர்நிலங்கு மாறுமுக மணிபேவர் தருளே. (12)

முத்தமிழ்தேர் குறுமுனிவன் முன்னொருநா ணின்பான்
முனனிநின்று பேறுபெற முழங்குமீ னன்றோ
ளொத்ததிங்க ளொடுவந்துன் றிருமுன்னர் வேண்டி
யுறுசிறப்பெல லாமுருற்றி யுறுவதடைந் தான்பின்
பொய்த்திலதாண் டதுதோயும பூசைபுரிந் தேதும்
புதுமலர்த்தா ளுறுவதெநாட் புகன்றருளா யெந்தாய்
அத்தாருட் சோழேசேர் தாமவதியுங் குளத்தை
யாற்றுகோ ளாறுமுக மணிபேவர் தருளே. (13)

காயமழி வறநிறுத்துங் கற்பமுறை யறியேன்
கற்பமருந் தருதுமுனே காணுநெய் யறியேன்
நேயமுறு குளிகைபெறு நிலைபறியே னதனு
ணிககடிய சாரணதோய் நெறிமுறையு மறியேன்
மேயவெளி வரைகளெலா மேலறமே லேறி
விளங்குமவர் மாண்பறியேன் விளக்கநிலை தோன்ற
ஆயநலந் திரண்டெழுந்த வருட்குருவே மலைகோ
றமர்குளத்தை யாறுமுக மணிபேவர் தருளே. (14)

13. குறுமுனிவன் என்பது அகத்தியர். இவர் கார்த்திகை மாதத்
துக கார்த்திகை நானன்று பூசித்து வரம்பெற்றதுமுதலாக அம்மாதச
தநாளி லாண்டுதோறும் பூசித்து வருகிறார் என்பதைத் தலபுராணத்திற்
கண்டறிக. சோழேசர் என்பது—இராஜேந்திரச் சோழீச்சுவரத்திலுள்ள
இறையனாரென்க. இவர்க்கு நெடுங்குளநாட்டுப் பெரியகுளமுடைய (சுயி
னார்) நாயனார் என்னும் பெயர். இதனைக் கருப்பக்கிரகத்தின் கல்வெட்
திலுங் காணலாம்.

14. சாரணை என்பது—நெடுமுனியினின் வண்ணநீரின் பகுதியை
யும் இரத்தத்தினையுந் தீர்நீனையு மென முதலியவற்றி னீனையு
மொன்றன்பின் னென்றாய்க் குளி ன் ஏற்றி முடிப்பதாமென்க. இந்
குளிகை, சித்திபெருமான் விசும்பின்கண்ணுள்ள வரைகளைத் தாண்டிச்செல்
லக கருவியாய்க் கொள்வது. இது குளிகையைச் சார்ந்து அணைந்து பிறி
வொ றிப்பதால் சாரணையென்ப தாயிற்று. வரை என்பது—விசும்பின்கண்
னுள்ள காற்று, மேகம் மின்னல், இஃ முதலிய மண்—வங்காளமென்க.

நிலம்வருவா சோர்நொடியி னெடுவனாமே லொளிர்வார்
 நீனிற்வான் விசுமபிவர்வார் நீரிடைப்பாய்ந் தமிழ்வார்
 கலமுறமண் கீண்டெழுவார் நாடுமனத் தவர்பா
 ண்டுவெண்ண சித்திபெலா நாடுமகிழ்ந் திடவே
 அலமுறுவார் சலித்தமனத் தால்வெறுப்பா ரனைத்தும்
 ஆயவெலா மாயமென வறிந்துனதாட் பேணி
 வலம்வருவார் மாசின்மனத் தருள்பெறுவார் குளந்தை
 வாழ்குருவே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (15)

மாமாகிப் புற்றதுவாய்ப் புனங்காலே யுணவாய்
 வற்றுடம்புற் றிருந்தவற்றின் வயங்குகின்ற ரொனினு
 முாமாய வுடம்புடையா ரெனச்சித்த ராகி
 போங்கிமலை முழைதோறு மொளிருகின்ற ரொனினுந்
 தாமுறநின் றேனெல்லாம் பெற்றேனப் பேற்றைத்
 தந்தேன்மற் றென்றுமிலேன் நனிபனென்பா ரொனினும்
 வரமிகப்பெற றேனென்பா ரொனினுமுனைக் காணார்
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (16)

துடிமுதற்புள் ளடியீற நானான்கு தோன்றத்
 தோற்றுகொடி நான்கதனுட் டோயுமுணர் வில்லே
 மொடிமுதலா மெண்கணத்தோ ரிருவகையு நோங்கே
 னோக்கியறிந் தமுதகண றுணுக்கநிலை தேனேன்

17. துடிமுதற் புள்ளடியீற நானான்கு என்பது—துடி, துருதம், துரு
 தவிராமம், இலகு, இலகுவிசாமம், இலகுதுருதம், இலகுதுருதவிராமம்,
 குரு, குருவிராமம், குருதுருதம், குருதுருதவிராமம், புலுதம், புலுதவிரா
 மம், புலுததுருதம், புலுததுருதவிராமம், புள்ளடி (காகபதம்) எனத் தான
 வுறுப்புக்கள் பதினாறும் என்க. பதினாறு என்பது — கான்மாத்திரை
 அலகுநிலை முதலாக நான்குமாத்திரை அலகுநிலை யீறாகக்கொள்ளுங்காலை
 முறையே கான்மாத்திரை யனவிற் றொடர்ந்துதொடர்ந்து வரும் பதினா
 றுறுப்புக்களாம்.

நொடிநான்கு என்பது — இலகு, குரு, புலுதம், புள்ளடி. (காகபதம்)
 என்பதாம். அதாவது முறையே ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு என்னு
 மாத்திரை யனைவை யுறுப்புக்களாம்.

நொடிமுதலா மெண்கணம் என்பது — தகண முதலிய எண்கணம்

படியுமனத் தூக்கறியேன் தூக்குவழி பாடும்
பயிவிசைப்பாட் டறியேனோர் பண்ணினிலை கானேன்
வடிவுடைய பொழில்புடைசூழ் மாடநெடு விதி
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (17)

எண்ணுன்கு விழியறியே னெண்ணுன்கோ ரிரட்டி
யேழுறுகை யிதழ்புருவ மிவற்றடைவுங் கானேன்
பண்ணுன்கி னிலநான்கிற் பன்னூறு யிரத்திற்
பயில்கின்ற பண்ணவற்றுட் பயின்றாடு பண்டேர்
மண்ணுன்கி னுடகத்தின் வழியவற்றுட் கொண்டு
வழங்குடங் கானேனின் மயினடங்காண் பேனோ
அண்ணுவின் குன்னடியே நினைவாகத் தொழுவே
னருட்குளந்தை யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (18)

வைகறையிற் றுயிலெழுமி நீராடி நீற்றை
வைத்துச்சர் தலைநெற்றி மார்பணிமின் மறவா
துய்கவரு ளாறெழுத்தை புள்ளுருக்கொண் மின்சீ
ருடையதிருப் பாடலின லுருக்கமுறத் தொழுவின்
கைகடலை மீதேறக் கால்பாவி நாளந்
கழலடியே தொழமுடியா ருறவுகலத் திருமின்
மைகலவா மனந்தேறிக் கொண்மினென்று ரறியேன்
வருகுளந்தை யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (19)

கனா மென்க. கணம் இருவகைத் தென்பது — அவ்வெட்டனுள் அமு
தகண நான்கும் விஷமகண நான்குமாமென்க. இடம் நான்கு என்பது
—சமம், விஷமம், அநாதம், அதீதம் என்னும் நான்கு இடங்களா
மென்க. இவற்றினைத் தாளதாவில் விரிவாய்க் கண்டுகொள்க.

18. எண்ணுன்கு விழி என்பது—காடகவியல் கூறும் முப்பத்திர
ண்டு கண்களாம். எண்ணுன்கோரிரட்டி எழுந்தகை என்பது—அவ்விய
லுட்கண்ட அறுபத்திரான்கு கைகளா மென்ப. அடைவு என்பது—அக்
கண்ணுங் காலும் இதழ் முதலிய வறுப்புக்களும் செயலுக்கேற்பப் பொருந்த
நிறுத்திக்காட்டுஞ் செய்கையா மென்க. பண்ணுன்கு என்பது—மூல்கை,
குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என்னும் பெயரிய பெரும்பண் காண்கென வறிக.
பன்னூறு பண்ணவற்றுட் பயின்றிலங்கும் என்பது—அப்பெரும் பண்ணுன்
கினின்று இசை ஏழின் முயக்க விகற்பத்தால் கல்விசை கொண்டு தோன்
றும் பதினொராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்தொரு இசைவழி வந்த பண்களாம்,
தூக்கு என்பது—தாளம்.

நீற்றினையுந் திகழ்நதன்மே னித்தமிட வேண்டு
 நின்னும் மாறெழுத்து நினைக்குமகம் வேண்டு
 மூற்றினைப்போ லுட்கசிந்தன் பூறுதலே வேண்டு
 முள்ளதனை யுள்ளபடி யுள்ளறிதல் வேண்டு
 நாற்றிசையு மிசையிருநல் லானெனலே வேண்டு
 நலமவேண்டு மிடும்பையுறர் நல்வினக்கம் வேண்டு
 மாற்றறிபாச் செம்பொன்னுரி பேமணிபி னொளிபே
 வாழ்குளந்தை யாழ்முக மணியேவந் தருளே. (20)

காலமுல கெனவாகும் பொருளையப் பொருளின்
 கருப்பொருளே யுரிப்பொருளே காலமிரு முன்றி
 ஞாலமுற வாண்டுதொறு முறுபொருளே நாளு
 நடமாடு மாறுபொழு தானநலப் பொருளே
 சேலனைய கண்மடவார் குழன்பிசைவண் டார்ப்பச்
 சிலம்பலம்ப வளைசிலம்பத் திகழ்கேழ லாற்றின்
 வாலருவிப் புனற்குப்பாய்ந் தாடுமிரும் பொழில்சூழ்
 வளர்குளந்தை யாழ்முக மணியேவந் தருளே. (21)

ஒன்றாகி யுலகமெலாம் நீவிரித்தா யென்பா
 ருலகமெலாம் நீவிரிந்த படிவிரிந்த தென்பார்
 நின்றாற்புண் பின்னெனற்கப் பாணிறைவி னீங்கா
 நிலையென்பார் வாக்கிடையே நிகழ்த்தரிதா மென்பார்
 பொன்றாத வளப்பிலிய லுடையவருட் செவ்வேள்
 புதுமலர்ச்சே வடிமலாக்கீழ்ப் போய்மனம்போய் மல்கி
 யன்றாமின் றெனுமாய மறவிருந்தார் குளந்தை
 யானைணந்தே னாழ்முக மணியேவந் தருளே. (22)

கையைவிட்டுப் போனதெல்லாங் கணக்கறிந்தொவ் வொன்றாய்க்
 கணக்கறிந்து முடிப்பவர்போற் கவலுறுங்கான் மொழிவார்
 பையைவிட்டுப் போனபொருட் குடம்புருகிப் போவார்
 பலநினைவார் மிகமெலிந்து பாயலிடைக் கிடப்பார்

21. காலம் இரு மூன்று என்பது—பெரும்பொழுதாறும் என்க.
 நாளும்...ஆறுபொழுது என்பது—நாடோறும் வருகின்ற சிறுபொழுதாறும்.

மெய்யைவிட்டுப் போமுயினைப் பிடிக்கவகை மயிபார்
விணரவ ஶாண்மையெலாம் வெட்டவெளி யாச்சு
வையம்விட்டுப் போகுமுனே மெய்தெனியக் குளந்தை
வாழ்வேயென் னாறுமுக மணியேவர் தருளே. (23)

கிடைத்தமட்டும் பிறர்கமக்கீந் துண்ணுதான் றனக்குக்
கிட்டாத போதயலிற் கேட்டாலு மீயார்
படைத்தபல படைப்புடையா னென்னினுமோ ரீகை
படையாதான் வாழ்வெவர்க்கும் பகையாகும் வாழ்வாம்
அடைத்துவைத்துக் காத்தாலும் போம்பொருணில் லாதென்
றடைத்துவைத்துப் புகன்றாலு மரைக்காசு மீயார்
மடைத்தலைக்கொக் கெனவாழ்வா ! நுறவுமுற வாமோ
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (24)

பேதமையே பிறப்பாகும் பேதமையா முலகிற்
பெறுவனவும் பேதமையே பேதமையே யிறப்பாங்
காதன்மையும் பேதமையே கற்றறிந்த தெல்லாங்
கானலை ரெனமுகக்குங் கதைக்குநிக ராகுங்
கேசமற ளுனுள்ள முயிருணர்வுங் கெடுத்துக்
கேடுறுநாள் கெடகுகெடுத்துக் கேடறியா ளிடத்தே
வாதனைதீந் துளைப்பெறுமொர் வரமருளல் வேண்டும்
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (25)

திசையொருபா லேனவரை சேணுறதின் றணுகும்
திகழகமா மலையிலே திகழ்ந்தொருபா லணுகும்
இசைபெறும் ஶறுவர்குள மிருந்தொருபா லணுகும்
இயைந்திறங்கிக் குளிர்புனனீர் நடந்தொருபா லணுகும்

26. எனவரை என்பது—வராக பரவதம் அல்லது பன்றிமலை எனக் கூறப்படு மலையாம். அகமாமலை என்பது—அகமலை யென்றதிக. கைலை என்பது—அவ்வகமலைக்குத் தென்கீழ்ப்பாலுள்ள கைலாசக் கரட்டினை யென்க. ஶாறுவர்குளம் என்பது—பன்றிக்குருளைகள் பன்னிரண்டு திருக் குளந்தை முருகக்கடவுளா லுபதேசிக்கப்பெற்றுப் பேறபெற்று அக்கட வுட்குரீராட்டுமுதலியவற்றிற்குக் கண்ட திருக்குளமா மென்க. பெரியகு ளம் நகர்க்கென் றமைத்துள்ள, மேல்புறத்துள்ள பெரியகுள மென்றதிக.

மிசைவெயிலுண் ணுழைபறியாப் பொழிலொருபா லணுகும்
வியன்பணையுங் கதிர்க்குலையு மிருந்தொருபா லணுகும்
அசைவறநின் றகன்றெழுந்தெண் டிசைபுகழுங் குளந்தை
அணுகியம ராறுமுக மணியேவந் தருளே. (26)

பட்டுடுத்திப் பணிபூட்டிப் பசியநறுஞ் சார்ந்தம்
பவளமெனத் திகழ்மேனி மேலணிவித் தேய்ந்த
மட்டுடுத்த தோடவிழ்நீண் மலர்மாலை யாரம்
மார்பகத்தும் பன்னிருதோண் மலையகத்துஞ் சேர்த்தித்
தொட்டடுத்துத் துணையடிக்கே தூமலர்க ளீவித்
தொழும்பெனன விருந்தடியார் தொகைபுகுவ தெந்நாள்
வட்டடுத்த மணிக்கதிர்ப்பூண் முலைமடவா ரிருவர்
மகிழ்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (27)

வேண்டுவது வேண்டாமை யாய்முடியு முடிவில்
வேண்டாமை போயொழிந்து வேறெனவே யமையுந்
தூண்டுவதா யுண்ணின்ற தூண்டாமா மணியாய்ச்
சுடராகிச் சுடர்சுடருஞ் சோதிவிளக் கொளியாய்க்
கிண்டுகட லுரமாக்கொன் றெழுசேவற் கொடியாய்
கிளர்தோகை மயிலூர்தி யாய்நடுவின் மிளிர்வோ
யாண்டுகொள லன்புடைமை யாகாதோ குளந்தை
யமர்முதலே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (28)

உடம்பளித்தா யுடம்பகத்தே யுளமமைத்தா யுளத்தே
யுள்ளவினை யமைத்ததன்பா லுள்ளநினைப் பமைத்தாய்
இடம்பொருளு நலந்தீது மியையவமைத் ததன்மே
விமைப்பறமே விருந்தவிடத் திருந்தவுனைக் காணுக்
கடம்படுவேன் மயக்குலக வாழ்வெனுமாக் கடலிற்
கடைப்படுவேன் மகளிரொனுஞ் சுழியிலகப் படுவேன்
மடம்புகுநாய் போலானேன் வாழ்வதொன்று மறியேன்
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (29)

நற்றமிழ்தே ரும்புலவன் சிறைதவிர்த்தாய் நாண
நானமுகனைச் சிறையுறவைத் தாய்முருகா வென்னும்

பொற்றொடியை மிசைவிசும்பிற் போயாள வைத்தாய்
 புட்பெயர்குன் றலைகடல்கூர் போக்கியவேல் வைத்தாய்
 செற்றமிக லறவோங்கு முனிவர்தொழப் பின்னே
 திகழிசையா ழின்மூவர் தேவகண நாதர்
 அற்றமறப் பணிகுளந்தை யரசேவர் தடைந்தேன்
 அணிமயின்மே லாறுமுக மணியேவர் தருளே. (30)

உற்றபிணி யறத்திர்ப்பா யுறுதுணையா யாவா
 யுள்ளளவு முறுபசிக்குச் சோறுடுத்தக் கூறை
 பெற்றவனாய் நலந்திகழப் பேறுபெறச் செர்வாய்
 பேசாத பெருமையனாய்ப் பின்னுமெனை நோக்கிக்
 கற்றனகேட் டனவாய கருத்ததன்மே னின்று
 கண்டறியா தனவெல்லாம் காட்டியுனைக் காட்டி
 வற்றன்மந் தளிர்ந்தாற்போ னுன்மயல்போய் வளர
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (31)

பூதமல திசையலவைம் பொறிபுலனு மல்ல
 பொய்யுமல மெய்யுமல புணர்வுபிரி வல்ல
 நாதமல வேதமல நாடுமன மல்ல
 நாட்டமல நாட்டமற நாட்டுமிட மல்ல
 பேதமல வொன்றலபெண் ணுணவியு மல்ல
 பேச்சறச்சும் மாவிருவென் றேச்சறமெய் பேசு
 மாதவமந் தவநலமே நலமிகுவான் குளந்தை
 மன்னியசீ ராறுமுக மணியேவர் தருளே. (32)

கண்ணிமையாக் காட்சியினர் கானிலந்தேர யாதார்
 கவினுடையார் மூவாமே னியர்காதன் மேவும்
 விண்ணகர்வாழ் வாடாப்பூந் தாரினர்வே றறியா
 விளைபோக மகளிர்நலச் சுவையினர்வெள் ளமுதம்
 உண்ணிறைபப் பசிதவிர்வா னுன்னுமுளத் தினர்நா
 டுறைவிடமா யமரொன டுயர்த்திடினும் விரும்பேன்
 மண்ணிடையே பிறந்தழியா வாழ்வுடையார் குளந்தை
 மாண்புடையா யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (33)

கொடுமைபடைத் தத்தணனோர் கழுகானு னதன்பின்
 கொடுஞ்சாஞ்சேர் துணவுபெறு தயர்ந்துயாப் போய்வின்
 தொடுமேன மால்வரையி னுச்சிகடந் திலகுந்
 தூயதிருக் குளமீன்கண் டதில்வீழும் காலை
 படுசாப மறப்பிரியா துனதாளே பாவப்
 பற்றறுத்தான் டடியனெனப் பற்றியவா தவமாய்
 வடுவாய பழிநீர்த்துக் கவுசிகர்க்கண் றருளி
 வாழ்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (34)

நீர்பார்த புனனாட நெடுமுடிமா வளவ
 னினைவேண்டந் கானிரிநா டாளவழி முறையிற்
 சீர்பார்த கோமகனீர் தருளினது கண்டு
 திருவடியே பாடியுனைத் திருமுனுறத் தாழ்ந்தா
 னேர்பார்த திருக்கோயி லெடுப்பித்தா னிறையோ
 னிறைவியெழுந் தருளச்செய் தியற்றின னீன்கோயில்
 வார்பார்த வனமுலையா ரிருவாந்நி மகிழ
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (35)

வருந்தினுநோப் புதினுநன வினுங்கனவு தனினும்
 வாழ்வினுஞ்சா வினுமயல்சேர் மடநதையர்வாழ் வதனிற்
 பொருந்தினுவகை கால்விழினுந் தளரினுமெய் புணராப்
 புன்மையினு நன்மையினும் புறத்தினுமுள் எநினும்

34. கொடுமைபடைத் தத்தணனோர்.....பற்றியவா என்பது—லூர்த்தனன் ஒழுக்கத்தப்பிக் கொடியவனாகவருந்து தவமுதியோ ரொருவரை அவமதித்தமையாற் கழுகாயினு னென்பதும் பலவாராகக் கானினும் கொடும் பாலியுடும் உணவின்றி யலைத்து மயங்கிப் பன்றி மலையைக் கடந்து பெரிய திருக்குளங் கண்டு அதன்கண் னுள்ள மீனாண் ணப் படித்தபோது சாபமகன்று தூய்மையுடைய வந்தணனானை என்ப தும் அதன்பின் திருக்குளந்தைக் கடவுளை வழிபட்டு அவாருள் பெற்று மெய்யடியாரானான் என்பதும் எத்தல புராணகூற்றது.

வசிட்டாது மக்களைக் கொன்ற கவுசிகாது பழி தீர்த்தது இத்தல புராணத்திற் காண்க.

35. நெடுமுடிமா வளவன் என்பது — இராசேந்திரசோழன். இறையோன், இறைவி என்பது — இதலலத்திலுள்ள இராசேந்திர சோழிச்சாளுடைடார், அறம்வளர்த்தநாயகி என்னும் இறையோன், இறைவி.

அருந்தினுநீள் பசியினுமற் றென்றதன்மே லாசை
யடைவினுமெப் பொழுதினுநான் மறவேன்வெல் வேவ்வான்
மருந்தினுக்கு மினியவரு மருந்தேதென் குளந்தை
வளர்கோயி லாறுமுக மணியேவந் தருளே. (36)

உவப்பேனோர் பொழுதழுவே னொருபொழுதின் மகிழ்வே
னுள்ளச்சங் கொள்வேன்கொண் டுடம்புநடுக் குறுவேன்
சிவப்பேறக் கண்கனன்றோர் பொழுதுசினங் கொளவேன்
சிரித்திடுவேன் பிணிவருத்தஞ் சேர்த்துமெலி வுறுங்காற்
றவப்பேறே தவிப்பேன்முத் தமிழறிந்தாற் போல
நருக்குறுவே னுயிர்போம்போ திருக்கறியேன் றந்தாய்
அவப்பேறுற் றேமாம்போ லானேன்றென் குளந்தை
யாறிருதோ ளாறுமுக மணியேவந் தருளே. (37)

இச்சையுறும் பொறிபுலனோ டிருந்தகத்தோ ரைந்து
மிருந்ததெலாக் கசப்பாக்கி யினியுறுவ ததனை
நச்சமுனை மறவாது நானவிலா வாறு
நலமாய் தெனவீர்த்தோர் நலமிலனா யாக்கின்
எச்சமற விருந்தழியா தெஞ்சியதாய் மாண்புற்
றிகலறமற் றொப்பெதுவு மில்லாதோங் கெந்தாய்
அச்சமற வாழ்வதெனா ளஞ்சுவதொன் றில்லா
தணிஞுளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (38)

கைமுகமாப் பிடர்ப்பொலிவேன் கானலிலே மறைவேன்
கடற்சுறவின் மீதார்வேன் கனலிடைக்கண் டுயில்வேன்
மைமுகிலைப் பிடித்துமழை மண்குளிரத் தருவேன்
மதியமிர்த மீந்திறவா வாழ்வருளிச் செய்வேன்
பைமுகப்பாம் பாட்டிடுவேன் காஞ்சிரங்கற் பகமாய்ப்
பாரினிறுத் திடுவனெனப் பாழ்மனங்கொண் டுழல்வார்
வைமுகவேற் செய்வேணின் மலாடிக்கூ ழில்லார்
வாழ்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (39)

நேர்த்திருவர் கண்கலந்துட் கலந்துபுறங் கலந்து
நின்றகா விளைபாட்டி நெகிழ்ந்தருக் கலந்து

கூர்ந்தபுல்லி னுனிகலந்த பனியெனப்பை கலந்து
கொண்டமையி னுருக்கலந்தவ் வருவினுயிர் கலந்து
பேர்துமண்மேற் பிறந்திடவே போதித் தனைக்கும்
பிரிவறவுட் கலந்தருளும் பேரருட்பெம் மாணே
ஆர்த்தனைத்து மாய்ப்பார்தொன் றாய்க்கிளருங் குளந்தை
யாயுடையா யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (40)

சாத்தியலோ ரந்தணன்றன் மகன்மடியத்
றான்மடியே னினித்தாமேன் சாந்துணைநீ யெனக்கென்
றோதிவிழும் போதுமக னுயிர்த்தெழ்ச்செங் கதிர்பா
யொளிததும்பு திருமேனி நீயுயாக் காட்டி
வேதியவாழ் கெனவருளிக் கோயில்புருந் தனையுன்
விளங்குதிருக் கோலநிதம் வணங்குவழி காட்டு
மாதிருவ ரோடுமயின் மேன்மிளிர் தென் குளந்தை
வாழ்வான வாறுமுக மணியேவந் தருளே. (41)

குன்றமுநீள் செந்திலுமா வினன்குடியுங் குன்றக்
குடியுமெட்டு குடியுமரிப் பாடுவய லூரும்
முன்றிறிகழ் பழனியுமே ரகமுயிலஞ் சியுநீர்
முகிற்வழுந் திருமலையுங் குளிர்முருக மலையு
மொன்றுபனி புகும்பாரை மலையுமணி முத்தொத்
துகுக்குநன்னீர்ச் சுருளிமலை யோடுமலை தோறு
மன்றுமுத நீங்காநின் றருள்புரியுங் குளந்தை
யதன்மேவு மாறுமுக மணியேவந் தருளே. (42)

41. திருக்குளந்தை நகரத்துள்ள அந்தணரொருவர்க்கு ஆண்மக
வொன்றிருந்தது. அது தவறி யெரியில்வீழ்ந் திறந்தமைகண்ட தந்தை
தாமுமெரியில் வீழும் பொழுது குளந்தை முருகக்கடவுளைக்குறித்து நீயே
துணையெனக்கூறி வீழ்ந்தகாலே முருகக்கடவுள் விசும்பிற்றேன்றி அவ்
வாண்மகவினை சுந்து வாழ்த்திக்கோயிலுக்குள் மறைந்தனர் என்பதைத்
தலபுராணத்திற் காண்க.

42. குன்றம்—திருப்பாங்குன்றம்: இதைப் பரிபாடலுட் காண்க.
எட்டுருடி — சோழநாட்டிலுள்ள திருநெல்விக்கா இரயில்வே ஸ்டேஷனு
க்குப் பக்கத்திலுள்ள தலம். அரிப்பாடு—சோநாட்டி.

வண்டணுகாச் சண்பகமா வனத்தழகா வென்பார்
 வளர்சோழிச் சுரமன்னி வாழரசே யென்பார்
 கொண்டறிக முகமலைவாழ் குடித்தலைவா வென்பார்
 குளிரேன நீரலைத்தென் கரைக்குமரா வென்பார்
 தண்டளிரார் திருநெய்க்கொட் டான்றருவே யென்பார்
 தண்டலையும் பொழின்மலைநீர் தழுவமிழ்தே யென்பார்
 மண்டுபுகழ் நெடுஞ்ஞமர் வளநாடு மேவி
 மகிழ் குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (43)

மஞ்சதவழ் மலைகளினு முழைகளினும் வேலன்
 மகிழ்ந்துவெறி யாடுகளங் களினுமடி யவர்கள்
 நெஞ்சதவழ்ந் திறைஞ்சநிலை களினுமெடுத் தூரார்
 நிறுத்துகொடிச் சேவனுயர்த் துவகைவிழாக் களிணும்
 விஞ்சுகடம் பினுநஞ்சந் தியினுமுயர் சதுக்கம்
 விளங்குபொழி லாறுஞளம் காடுபுனற் றறுத்தி
 யஞ்சநடு மன்றுபல வைப்பினுஞ்சீர் குளந்தை
 யகத்தினும்வா ழாறுமுக மணியேவந் தருளே. (44)

காஞ்சொட்டிற் கொட்டார்க்கரை ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்திலுள்ளதலம்.
 வயலார்—திரிச்சிராப்பள்ளிக்கு அரைக்காதத்துள்ள தலம். இலஞ்சி—
 திருக்குற்றால மலைக்குக்கிழக்கே ஒருமைல் தூரத்துள்ள தலம்; திருமலை—
 பண்பொழிலென்னும் ஊரையடுத்துள்ள மலை. இது திருக்குற்றாலமலைக்கு
 வடக்கிற் சுமார் அரைக்காததூரத்துள்ளது. முருகமலை—பெரியருளத்தின்
 வடகீழ்ப்பால் அரைக்காததூரத்துள்ள தலம். பும்பாரை—திருக்குணத்தை
 த்தலத்துக்கடுத்து வடபாலுள்ள பன்றிமலையில் கோடைக்கானலென்னும்
 கருக்கு மேல்பாலுள்ள தலம். இது பனிபெய்யுமலையை யிடமாகக்கொ
 ண்டது. இதனைப் பழனித் தலபுராணத்திலறிக. மணிமுத்.....சுருளி
 மலை—பாம்பின்படம் போற் கவிந்துள்ள கல்லறையினையுடைய கன்மாத்
 தின் கிளைக்கண்ணுள்ள செப்பின் சிமிளின்றலைப்புப்போன்ற சிறு துளை
 வழிப் பல கரம்புகளினின்று நீர்த்துளி தோன்றி நின்று நிரம்பிக் கனங்
 கொண்டு அழகிய கடன்முத்தஞ் சிந்துவதுபோ னீர்த்துளி பார்த்து எங்கு
 மோயாது சிந்திக்கொண்டிருக்கும் தோற்றத்தினையுடைய தென்பது.
 பாம்பின் தலைபோன்ற படத்தி னடுவின்முன்வின்று பாம்பின்வாய்
 த்துளையி லோயாது நீரொழுக்கிக்கொண்டிருப்பதுமாம். இதனை நோக்கு
 ங்கா லோர்மாம் கல்லுருப்பெற்று நின்றலை யொத்திருப்ப தாகும். இக்
 கன்மாவறையின்கீழ் முருகக்கடவுள் கோவில்கொண்டிருக்கின்றமை காண்க.

அம்பிதுளைத் திட்டெழுவாய் வேய்வனியாற் குழலாய்த்
 தோமறுநல் விசையியங்கத் தோய்ந்தமழை மேக
 மும்பர்முழ வாயநீர் வொளிமணியா ஸாங்கா
 யுவகையுறு மயில்குயிலி னிசைநாடி யாட
 செம்பொணுகுத் திடவேங்கை யிதழிவயி னிருந்து
 செங்கையிலங் காந்தண்மறி செறிபொழின்மேன் மந்தி
 அம்பொனிறத் தேமாவின் கனிசிதறுங் குளந்தை
 யகலாத வாறுமுக மணியேவந் தருளே. (45)

இதணிருந்து கவணேறு கைசுழல வாங்கி
 யினித்தகுர லெடுப்போடே மணிக்கலெறிந் தெழுபுண்
 ணிதமிழ்ந்து தினைவினையுட் புனம்படா வேங்கை
 நிழன்மரமா விருந்துகுற மடமகணைர் நோக்கி
 முதல்படாத் தோன்றியதன் முன்னோபின் னோதேன்
 முாலுருள்பூந் தார்கமழ்தோண் முருகனெனக் குளந்தை
 யதனுள்வளர் திருநெய்க்கொட் டானறையி னீழ
 லமர்ந்திலங்கு மாறுமுக மணியேவந் தருளே, (46)

வாளேந்து மொண்பதின்மர் மாலயனிந் திரன்விண்
 வாளமா ரியலிசைநா டகமாண்பின் மிடுவோர்
 தோளேந்து படையுடைய வெண்ணில்கணத் தலைவர்
 குழந்தேத்தச் சூர்த்திரமாய்த் தாங்குவகை சேரத்
 தாளேந்து நீர்த்திரையா டாங்காயை யுறுப்புத்
 தழுவிதுடிக் கூத்தாடிக் கொண்டமுனோ பின்னோ
 ஆளேந்து சிவிகைநெருங் காவணநீள் குளந்தை
 யமர்ந்தனையென் னாறுமுக மணியேவந் தருளே. (47)

பொருளுடையார் களிக்கநலம் போலிருந்த பொருள்கள்
 போயினபின் வறியோனாய்ப் புலம்புறுநாட் பொய்யா
 மருளுடைய மனத்திடையே தீயவெலா மொன்றாய்
 வைத்துவினை திரண்டார்க்கும் பொய்யாய்க் கடலு
 ளுருளுடைய திரைபிறிதோர் திரைமோதி மாயு
 முடைதிரையொத் தேனெவ்வா றுய்வதினி பெய்நா

ளருளுடையார் மனத்தகலா தமர்ந்தோங்கு தேவே
யணிஞளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (48)

மண்கடந்து நீர்கடந்து கண்கடந்து வானின்
வழியோடு வளிகடந்து வானகமும் கடந்து
கண்கடந்து மணங்கடந்து கருதுநிலை கடந்து
காட்டுவதெல் லாங்காணக் கடந்தபர வெளிமே
லெண்கடந்து மெய்யறிவின் பென்பதுவுங் கடந்தாங்
கிருந்தவுனை யிருந்தபடி யிருந்தடைத லென்றே
வண்கையுடை வேளாளர் மல்குதிருக் குளந்தை
வாழ்வேயென் னாறுமுக மணியேவந் தருளே. (49)

சந்நிதிக்கே நடமாடு மொன்பதின்மர் தம்முட்
டலையாய மாபுவழி வந்தவள்*சீர்த் தகுதி

50. “சந்நிதிக்கே நடமாடும் ஒன்பதின்மர்” என்னும் பாட்டில் கண்ட ஆடன் மகளிர் ஒன்பதின்மர் வகையுள் தலையாய கொத்துமாபு வழிவந்த ‘பெரியான்’ என்னும் ஆடன் மகளிர் திருக்குளந்தை முருகக் கடவுளிடத்து நீங்கா அன்புடையானாய் அகக்கூத்து புறக்கூத்து முதலிய தேர்ந்து கடவுளிலை பெறுதற்கு உரிய நெறியாய்ந்து நின்று தாண்டகக் கூத்தினை நாடோறும் சந்நிதியில் காவந்தவருது நடித்து அன்போடு ஒழுகி வந்தவர் இவர் இற்றைக்கு சுமார் (300) முன்னூறு வருடத்தி ற்கு முன்பு இருந்தவர். இவர் இடைவிடாது முருகபிரானிடத்து அன்பு பூண்டு ஒழுகிவருந் தருதியோடுஞ் செல்வமு மிக்குடையாராதலின் இவர் பால் அவ்வூரிலுள்ளார் அன்பும் அமைதியும் உடையவராய் நடந்துவந் தனர். அதுபற்றி அவர் ஊருக்கு வேண்டிய நலங்களையுஞ் செய்து வந்தனர். ஓர் நாளில் பெரிய திருக்குளத்தில் நீர் பெருக்குற்றுக் கரை உடைப் பெடுத்தது. அவ்வுடைப்பால் ஊரும் ஆலயமும் இடர்ப்படும் என்பது இவர் தெரிந்து முருகக்கடவுளது ஆணையைச் சிரமேற்கொண்டு தாம் தமியராய்ச் சென்று அவ்வுடைப்பின் கின்று முருகக்கடவுளை உங்கித் தன்னை மறந்தனர். உடைப்பை நீர் கடவாது கின்றது. மெய்யன்பு டைய அவ்வாடன் மகளிரை முருகக்கடவுள் ஆட்கொண்டருளினார். இப்பெரியானது கிலை¹ அக்குளத்தின் வடபாற் கரையின்மேல் இப்பொர் முதும் உன்னது. ஆண்டுதோறும் அவர் மாபுவழியே தலையாக்கொண்டு ஊரார் விழாவயர்ந்து வருகின்றனர்.

* சீர் — தாளம்.

முன்னு¹மகக் கூத்து²புறக் கூத்துவகை தேர்துண்
 மாறுபடாத்³ தாண்டகக்கூத் தாடிவருஞ் செல்வி
 நின்னுடைய பெரியதிருக் குளமுடைத்த போழ்து
 நீயவள்பா னின்றடைப்பித் தாண்டுகொண்டா யாங்கே
 வன்னமிசு மாடநெடு வீதிவளர் குளந்தை
 மாநகர்வா ழாறுமுக மணியேவந் தருளே. (50)

திருவிளங்கத் திருவுடைய செறிந்தநலம் விளங்கச்
 செயல்விளங்க வளங்கொளலாஞ் செழித்துமிக விளங்க
 உருவிளங்க வுளம்விளங்க வயிர்விளங்க வினித்த
 உரைவிளங்க வன்புசிறந் துலகமறை விளங்கக்
 கருவிளங்கக் கருவிளங்கு பொருள்கொளலாம் விளங்கக்
 கலைவிளங்க நிலைவிளங்கக் களித்துலகம் விளங்க
 மருவிளங்காற் றெழுபொழில்சூழ் மாளிகைசேர் குளந்தை
 மன்னிவிளங் காறுமுக மணியேவந் தருளே. (51)

திருந்துதற்குத் திருந்துநின் தடியரைச்சேர்ந் தறியேன்
 செப்புவதற் கருந்தமிழ்தேர் புலவரைச்சேர்ந் தறியேன்
 பொருந்துதற்குப் பொருத்துநலா நுறவுபுகுந் தறியேன்
 பூண்பதற்கு நீறணிவார் புகழிங்கேட் டறியேன்
 வருந்துதற்கே வருத்துமனத் தோடிருந்தேன் வறியேன்
 வாழ்வதற்கோர் வகையறியேன் மண்பிறக்க லானேன்
 அருந்துதற்குக் கிடையாவா னமுதேதென் குளந்தை
 யமர்குருவே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (52)

சாதியெலாந் குலங்கொளலாஞ் சாத்திரங்க ளெல்லாஞ்
 சமையமெலாஞ் சமையநெறி நுணுக்கமெலாஞ் சாற்று
 நீதியெலா மந்திரமெல் லாநிலம்வா னெல்லா
 நின்றனவுஞ் சென்றனவும் வருவனவு மெல்லா

1. அகக்கூத்துவகை என்பது—அறுவகைக்கூத்தாம் என்க.
2. புறக்கூத்துவகை என்பது—பதின்மூன்றுவகைக் கூத்தாம் என்க.
3. தாண்டகக்கூத்து என்பது—நூற்றெட்டு வகையினையுடையதாம்

என்க,

மோதியெலாம் பார்த்தாலு முணர்ந்துகனிந் தாலு
முண்மையெலாம் பொய்யாமெய் பொன்றுபெறுங் காலை
ஆதியெலா மறநின்ற நினையலதொன் றுண்டோ
வமார்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (53)

சிறந்தனவெல் லாமழுங்கிச் சிறவாத வெல்லாஞ்
சிறப்பாகி மல்குமுளச் செயல்களெல்லா மாறும்
பிறந்தனவெல் லாமிறக்கு மிறந்தனபின் பிறக்கும்
பின்முன்னாய் முன்பின்னாய்ப் பேச்சனைத்தும் பிழையாய்
மறந்தனவெல் லாநினைக்கு நினைத்தவெலா மறக்கும்
வருகுலமுஞ் சாதிசம யங்களெலா மாயும்
அறந்தவறு ஈன்பறிவார் பெறுதலலாற் குளந்தை
யடைவாரா ஈறுமுக மணியேவந் தருளே. (54)

காலையிலு மாலையிலுங் கசிந்துமன முருகிக்
கழலடியே பணிந்துகனி கனிந்தபழ வடியார்
ஆலையிலே படுங்கரும்பின் மீஞ்சவைவச்சா றினைய
வருள்கனிந்த பாடலிலே நினைப்பாடி பாடச்
சோலையிலே ஊளிபாட வாலமயின் மழமான்
றுள்ளபுனற் றிளர்கெண்டை பாயகிளை மந்தி
வாலைநிமிர்த் திக்குதிக்கு மாளிகைகூழ் குளந்தை
வாழ்நலமே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (55)

ஆட்டுவித்த படிக்கயனின் ருடுவது முளதோ
வருத்துவித்த படிக்கயனின் றருந்துவது முளதோ
ஓட்டுவித்த படிக்கயனின் ரேடுவது முளதோ
வுணர்த்துவித்த படிக்கயனின் றுணர்வதுவு முளதோ
நாட்டுவித்த படிக்கயலாய் நாடுதலு முளதோ
நவிறுவித்த படிக்கயலாய் நவிலுதலு முளதோ
வாட்டுவித்தாய் வாடுகின்றேன் வருந்துகின்றேன் குளந்தை
மாக்கடலே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (56)

காலமெலா முடல்வருந்தக் காடுகரை வீடு
கனகமணி யெனத்தேடிக் கால்கடுத்து வாடிச்

கோலமெலாங் குலைந்தமனக் குரங்காட்ட மாடிக்
 குரங்காகி மனமலுத்துக் குருடுசெவி டாகி
 குலமெலாம் போம்வழிதா னல்லவழி கொல்லோ
 நல்லவர்போம் வழியருளி நடுவன்வரு முன்னே
 ஆலமெலா மமுதாக வடியருளிக் குளந்தை
 யமர்ந்தருளி யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (57)

பழக்கமிகிற் பால்புளிக்கும் பழமொழிபோ லுலகிற்
 பார்த்தபொரு ளொவ்வொன்றும் பழக்கமுற வுறப்பி
 னிழக்கவரும் பொருளாகு மெவ்வுலகெப் பொருளு
 மிவ்வாவி லேயிருந்த வாறறிந்த போது
 முழக்கமுற நானெனதென் பதுவுமறத் தேய்ந்து
 முனையுன்று வேர்கருகி முற்றுமுடிந் தொழிவில்
 *வழக்கமுற நின்றதிரு வடிநிலையே மல்க
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (58)

நானெனநின் றெழுந்ததுபின் னானெனதென் றுகி
 நடந்ததுவே தூக்கமுற நடந்தகதை பொய்யாய்த்
 தானெனவோர் புரிவுமிலா தாயிருந்த மாயந்
 தனிற்சிறந்து பேதையெனக் குமரெனப்பின் றானைக்
 கூனெனமுத் துடல்குறுகிக் குறுகியது மருகிக்
 கூடழியப் போகுமுயிர்க் கூட்டமுற முலகில்
 வானெனவெல் லாமாகிப் பார்த்திருக் குளந்தை
 மன்னியமெய் யாறுமுக மணியேவந் தருளே (59)

நன்றறியேன் நீதறியே னானுமலை யிரண்டு
 நான்புரிவே னின்பிடரி னுன்றடுமா றுண்டு
 சென்றறியே னல்லார்பாற் சேர்ந்தறியேன் சூழ்வார்
 செப்புகின்ற பயன்றோசு் சிறுமொழிகேட் டுலர்வே
 னொன்றறியே னுள்ளிரண்டு மோயும்வழி யறியேன்
 ஓய்ந்துணர்வின் மேனின்ற ருயர்ந்தவர்க்கண் டறியேன்
 அன்றறிவே னென்னுதின் றருள்பெறுவான் குளந்தை
 அடைந்துநின்றே னாறுமுக மணியேவந் தருளே, (60)

*வழக்கம் — வழங்குதல்

இல்லறமே நல்லறமென் றியம்பினர்மெய் யாயி
 னீகைமுத லறமாகுந் தீவினைசேர்ந் திட்டா
 நல்லறமே பொருளாகு நன்மனையான் மேவி
 னாளுமவ ளோடொழுகி வாழறநல் லின்பா
 மில்லதெனிற் பொல்லாதாம் பெருந்துயர்க்கில் லறமா
 மிதினீங்கி வாழ்வதுவே யியல்பாநல லறமா
 மல்லலறுத் தடியடைந்தார் தமையாளங் குளந்தை
 யாருயிரே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (61)

ஒன்றுடையா யிரண்டதிலா வுயர்வுடையா யெனையா
 ளுரிமையெலா முடையோய்மேல் கீழறமே னுடையோய்
 நன்றுடையாய் தியதிலா நலமுடையா யெவர்க்கு
 நாபபணிநுந் தவரவரை யாட்டுவித்தாட் கொள்ளுங்
 குன்றுடையாய் குற்றமெலாங் குணமாக்கொண் டாளங்
 குணமுடையாய் மணமுடையாய் குறிகெடுத்தார் மனமே
 மன்றுடையா யெனநடிக்கு மயிலுடையாய் குளந்தை
 வாழ்வுடையா யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (62)

போயொழிந்து போனதெலாம் புறத்தினைவிட் டகத்தே
 புக்கிட்டுந் து கனவாய்நாள் போயினபின் மறதி
 யாயொழிந்துட் குடியாகி வேருன்றிக் கனவி
 லடுத்ததுபல் லாண்டதுபோய் நினைப்பி னிலையாக
 நோயொழிந்து போனதெனக் காட்டியுளே கிடக்கு
 நோயதுபோற் பலபிறவி நோய்தரும் வாதனைபோம்
 வாயொழிந்து மனமொழிந்து வாழ்வறவாழ் வாழ்வாய்
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (63)

இருவினையா னுறுவதுடம் பிருவினையே வினாவா
 மிடமாகி நின்றாளத்தே கவலவலத் தேய்ந்து
 மருவியபொய் யழுங்கெலெழு மானமொடு வெகுளி
 வைப்புடைய தாமனித ரானபிறப் புடைமை
 வறும்வினையிற் பெருகியதுன் பின்பெனவோ ரிரண்டும்
 வாங்கிவலி தன்னியநீள் கயிற்றுசல் போலா

மருவினைகள் கெடவடி யார் நிறந்தொழுவான் குளந்தை
யடைந்தேத்து மாறுமுக மணியேவந் தருளே. (64)

பிறந்தனர்தாம் வளர்பருவத் துலகிடையூ டாடிப்
பெருகினர்பொல் லாக்காமப் பெருக்கிடையிற் றேய்ந்து
சிறந்தனமென் றெழுகாதன் மனைவிமக வென்னச்
சோழியப் பணங்காசு தேடிமனம் வாடி
மறந்தனையே யறம்புரிவார் போற்புரிவார் நாளும்
வயதாகிப் பிணிபசியால் வாழ்கிலராய் மடிவா
மறந்தருந் லுளம்பெறுவா ஈடைந்தடிதாழ் குளந்தை
யகலாத வாறுமுக மணியேவந் தருளே. (65)

சாதியெனும் பேய்பிடித்தா ரெல்லாருங் கூடித்
தாழ்வுயர்வொன் றறியாமற் சாந்துணையும் வினே
வீதியிலே வாசவிலே கோயில்குளந் தனிலே
மேல்கிழைந் றெருவரைமற் றெருவரவெறுத் தலைவர்
நீதியிலே நிலைத்துலகில் வாழும்வழி காணார்
நெருக்குநெருக் கடியான்மெய் நெறியுணர் மாட்டா
ராதியிலே யிருந்தவிய லறிந்தவர்தாழ் குளந்தை
யடைந்தேனென் னாறுமுக மணியேவந் தருளே. (66)

முன்னொருநாள் வயிற்றுறுநோய் பொறுக்கமுடி யாது
முருகாவோ வெனவிரவோ ரிலையான்முன் றீர்த்துப்
பின்னொருநா ளிடதுவிலாப் புடையிடையென் பிடுக்கிற்
பெரும்பிணைவப் பிணிதோன்றப் பெரிதும்வருந் துறுகாட்
டுன்னொருபைங் கொடித்தழைமேற் றேய்தாரீ போர்த்தித்
தோன்றுபெய ரருளிணைநோய் தொலைத்ததினன் னருளே
மன்னொருபூங் கொடிபிடிதோண் மருவுமெழிற் குளந்தை
வளர்ந்தோங்கு மாறுமுக மணியேவந் தருளே. (67)

எப்பொருளா யினுமதன்முன் பின்னதுவென் றகலா
திருந்துநிந் குணஞ்செயலா யிருந்ததன்மா றுதலா
யொப்புறவே யிருந்துகெடக் கேடெனவே யிருந்தாங்
குருவருவா மிடத்தணுவாத் தேய்த்தொழிவி லொன்றா

பெய்ப்பறநின் றனையொன்று நீயலவல் லாதொன்
 றிலையறிய வல்லார்யா ரெறிதிரைநீர்க் களையில்
 வைப்பெனப் பொன் மணிசிந்தி மலர்சேர்க்குங் கேழல்
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (68)

இன்பமுமாய்த் துன்பமுமா யின்றெனவுண் டென்வா
 யிசவாகி நண்பகலா யிருளொளியு மாகி
 முன்பினென லாய்முடிவாய் முற்றாப்பா தியுமாய்
 முகிழ்த்ததுவாய் மலர்ந்ததுவாய் முதலுமிறு தியுமா
 யன்பிறங்கா மையுமாய்நல் லதனொடலா ததுவா
 யறிவுமறீ யாமையுமா யகல்விசும்போ டுலகாய்
 வண்பிணியாய் மருந்தாகி மலிந்ததிருக் குளந்தை
 வாழ்வான வாறுமுக மணியேவந் தருளே. (69)

கண்ணிறையக் கண்குளிரக் கண்டருளைப் பெற்றார்
 கட்கடையா னோக்கும்வாங் கனிந்தருளப் பெற்றால்
 விண்ணிறையக் கொடுக்கிலும்வின் ணவர்போகம் வேண்டேன்
 மேனின்ற நான்முகன்மா லவர்வாழ்வும் வேண்டேன்
 உண்ணிறையக் கற்றவருற் றவரெனினும் வேண்டே
 னுறுவனவும் வந்தெய்து முனக்கேயா ளாவேன்
 மண்ணிறையு மிசைநீடு வான்பொழிலார் குளந்தை
 மன்னியசீ ராறுமுக மணியேவந் தருளே. (70)

கிளந்தனவெல் லாங்கிளக்கிற் கிளைபலநா ருடிக்
 கிளர்ச்சமய மாயுலகங் கிளத்துவதா யாகு
 மளந்தனவெல் லாமளக்கி னளவரிய தாகி
 யகச்சமயம் புறச்சமய மாயளவா முதலா
 யுளந்தனதா யுராதனதா யுள்கியுரைப் பரிதா
 யுணர்வரிதா யரியவற்று ளரிதாகி யோங்கும்
 வளந்தனதாக் கொண்டுமலை நிலம்பொழில்குழ் குளந்தை
 வளர்ந்தோங்கு மாறுமுக மணியேவந் தருளே. (71)

உன்னுநிலை யுணருநிலை யுள்குநிலை சமய
 முக்குநிலை நோக்குநிலை யாக்கநிலை யோர்வின்

மன்னுநிலை யென்னுநிலை யெண்ணினிலை யாகி
 வளருநிலை தளருமழி வாகினிலை மாயும்
 பொன்னுநவ மணியுமிரு கரைபொருத விசிப்
 பூந்துணருஞ் சந்தனமுகம் காரகிலுஞ் சேர்த்தி
¹வன்னி²யொளி மரநிறத்தும் புனற்கேழற் றென்பால்
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (72)

நூல்குறித்த குறியுமல நுவல்குறியு மல்ல
 நன்னுகுநெறி வருமேலை நுதற்குறியு மல்ல
 மேல்குறித்த குணங்களினால் விளங்குகுறி யல்ல
 விளம்புதலோ டவிரயத்தால் விளங்குகுறி யல்லப்
 பால்குறித்த குறியுமலப் பற்றுகுறி யல்லப்
 பற்றறுத்தா ³நீரிருவர் பயனுமா நதுவா
⁴யால்குறித்தா ரிருந்தவிய லாயமருங் குளந்தை
 யானவனே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (73)

தொன்முதுசெந் நரப்புவர் சொன்ன⁵பரி பாடற்
 சொற்றிரந்தேர் திருமுருகாற் றுப்படையுந் தோமி
 னன்முதுசொற் ⁶சேந்தனருட் டிருவிசைப்பாத் தொகையு
⁷நானுன்கா யிரம்பாட்டின் றிருப்புகழு நயந்தாய்
 சொன்முதுசொற் புனைமலை தொகுத்தறிபா வெனையுந்
 தொழும்பனென வாக்கியிடு மலங்கலணிந் தருள்வாய்
 மன்முதுபொற் கோயிலருண் மணந்ததும்புங் குளந்தை
 வளர்தரவா ழாறுமுக மணியேவந் தருளே. (74)

மறையவனீ மலையவனீ மன்னுதமிழ் மூன்றும்
 வளர்த்தவனீ நினைத்தவர்த முளத்தவனீ மறையுட்

1. வன்னி—வன்னிமரம். 2. ஒளிமரம்—சோதி விருகம்.
 3. நீரிருவர்—சனகாதிவர் நால்வர். 4. ஆல்குறித்தார்—தெக்
 னைமுர்த்தி. 5. பரிபாடல்—சங்க நூலான பரிபாடலிற் குன்றத்து
 முருகவேளைப் பாடிய பரிபாடல்களா மென்க. 6. சேந்தனார் பாடிய
 திருவிசைப்பா என்னுந் திருமுறையில் முருகக்கடவுளைப்பாடிய பாடற்ரு
 கை என்க. 7. நானுன்.....திருப்புகழ் — பதினாறாயிரம் திருப்புகழ்ப்
 பாடல்கள் என்க.

டுறையவனீ யிறையவனீ துகனறுத்தாள் ப்வனீ
தொல்லவனீ நல்லவனீ துறந்வந்தூ நெறிநீ
நின்றயவனீ நெடியவனீ நெட்டிலைவே லவனீ
நிலைத்தவனீ வலத்தவனீ நெடுமுடிமால் வரைமே
*லறையவனீ திருவடிக்கே யடியவனான் குளந்நீத்
யாண்டவனீ யாறுமுக மணியேவந் தருளே.

(75)

உள்ளாய்நீ யன்றுமுத லுள்ளோனா னடிமை
யொருசிறிது மறியாத கடைச்சிறியே னுசேன்
விள்ளாத விருண்மாயப் பெருங்கடவி லோயா
விளைவினையின் பிடர்ப்படுவேன் விளைவிரண்டொத் தோய்ந்து
தள்ளாத காமமுத லெல்லாம்போ யகல
தன்னைமறந் தென்னையிழந் துன்னடிசார்ந் திலங்க
வள்ளானீ வாவெனவந் தாண்டுக்கொண்டால் வாழ்வேன்
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே.

(76)

சமயம்வரும் போதெல்லாஞ் சமயங்கள் தோன்றந்
தாத்திரங்க ளாவதோன்றந் சாதிமுறை தோன்ற
இய்பமுதன் மலேதோன்றந் கடல்தோன்ற ஷரீர்க
ளெல்லாருந் தோன்றவுயிர் விழிவெனலுந் தோன்ற
அமயம்வரும் போதெல்லா மாவமாறிந் தோன்ற
அத்தனைக்கு மாறாத தத்துவமே யார்க்குஞ்
சமரசமாய் விளங்குதலி வள்ளாறென் குளந்நீதந்
தலிவாழ்வே யாறுமுக மணியேவந் தருளே.

(77)

தன்னையறிந் திலானைத்தூந் தாமனீவே மெளனே
தருக்குமவர் நெருங்கடிபாந் தாந்தவிப்பா ரெவரே
பொனாமடர் வதாந்திலத்திதர் புதல்வர்களைப் பிரியாப்
பொனாமடத்தார் மருணியைபாப் புதுக்குவிப்பா ரெவரே

பின்னைவரும் பிறவியெலாம் ¹பீழையெலாம் தவிர்த்துப்
 பிறந்திறவாப் பெரியநிலை பேசுவதிக் கெவரே
 அன்னையினுஞ் சிறந்தநினை யல்லதெவ ருளரோ
 யணிஞ்ஞாந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (78)

காலையிலே விழித்தெழுவேன் கடும்பசியா லுழல்வேன்
 கருதிமனம் போனவழி கால்கடுக்க வலைவேன்
 வேலையினா தேடுவதே வேலையெனத் திரிவேன்
 விடுகினைந் தோடிடுவேன் விளங்குமக்கண் மனைவி
 ஆலையிலே யரைபடுவே ²அறிதூயில்கொள் வார்போ
 லயர்ந்தடுவேன் விடிவதுமே யான்கவலோ டெழுவேன்
 மாலைதொடுத் தணியகிலேன் வணங்குகிலேன் ஞாந்தை
 வாழ்ந்திருந்தா யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (79)

பாவினரீர் தேனறுநெய் மலர்ப்புனிர் ரோடு
 பாதிரிதக் கோலமில வங்கமுத லாக
 ஏவினரீர்ப் புனலாட்டு ³மைந்தமுதி னாட்டு
 மியைமூன்று கணியாட்டுங் குளிர்சாந்தக் குழம்பின்
 மேவினாரு மாட்டினொடு திருநீறே மேன்மேன்
 மேனியெலாம் பொலிவெய்த மேனிறைய வாட்டி
⁴வாலியனாப் புளுகாப்பு வளர்மேனி யது ⁵காண்
 வரக்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (80)

உவகையுறு நாட்களிலே யுலகமெலா மினிதா
 யுயர்ட்டெடுத்துக் கிடக்கின்ற தெனமகிழ்வேன் மகிழ்விற
 பவமதனை யோரேன்புண் னியம்புரியே ⁶னல்லார்
 பார்வையிலே தேர்வேன்றேன் பாலமிழ்துங் கலந்த

1. பீழை—துன்பம். 2. அறிதூயில் — அறிவுதூயில்: அதாவது
 நனவிற சுழுத்தியா மென்ப. 3. ஐந்தமுதினாட்டும் — பஞ்சாமிர்த அபி
 ஷேகமும். 4. வாலியன் — வெண்மை கிறத்தன். 5. காண்வா —
 காண. 6. *னல்லார் — பெண்கள்.

விவர்திஞ்சொ லெவர்பெறுவா னொனக்கெவர்தாங்கரா
மென்றகத்தே யகங்கொள்வே னின்புறுநாண் மாறி
யவமாகித் துன்புறுவேன் யான்பொறுக்கே னெனனை
யளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளோ. (81)

கற்றறிந்து தெளிந்தார்க்குங் கருதமுடி யாது
கண்டறிந்து தெளிந்தார்க்குங் காணமுடி யாது
சொற்றெளிந்து மொழிந்தார்க்குஞ் சொல்லமுடி யாது
தொழுதுதெளிந் திருந்தார்க்கு மெழுதமுடி யாது
புற்றிருந்து முயன்றார்க்கும் புணரமுடி யாது
போக்கறிந்து புகுந்தாலும் போகமுடி யாது
மற்றிதுவென் றெவரானும் வகுக்கமுடி யாது
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளோ. (82)

பொதியிலிளஞ் சிறுகாலே புகுமலைப் பொழுதே
புகல்கிளிபே மடமாதே பொலிகளும்பே புலே
எதிரவரு தேர்யாணை மாகாலாள் வில்லம
பிவையொடுவே னிற்கிழவோ னெனைப்பொருதற் கஞ்சேன்
முதிரநினைந் திடுவேன்செவ் வேளொனும்பேர் கூறி
முதுகிடச்செய் துவகையுற முருகவெனத் திசைநான்
கதிரவடி யவருடன்சேர்ந் தார்த்திடுவேன் குளந்தை
யகலேனா னாறுமுக மணியேவந் தருளோ. (83)

எடுக்குமெடுப் பிறுதிபெற வெடுத்ததின் பி னெடுங்கு
மெடுப்பதின்முன் னாய்நின்றவ் விடைப்பொலிவாய்ச் சீருந்

83. வேனிற்கிழவோன்—காமன்.

84. எடுக்கு மெடுப்.....விடைப்பொலிவாய் என்பது—ஒரு
தாளந் தொடர்ந்த நடகளுக்காலே, ஒருதாளத் திறுதிக்குத் திருமபயரு மத்
தாளத்தின் எடுப்பிற்கும இடையே பொல்கின்றவனை என்பதாம் என்க.
“அடுக்குதுப்பின்.....அமர்வோய” என்பது—துடிமுதலாகப்
பதினாறுபுகளில் அமையப்புகுந்த உறுப்புகளில் ஒன்றாகும் மற்ற
ஒன்றற்றது மிடையே அவ்வுறுப்புகளின் அளவினை இற்றென அளந்து
அளவிற்காட்டி அளவுகடந்து இருக்கின்றவனை என்பதாம் என்க.

மடுக்குறுப்பி னிடையிடையே யமைந்தன்பா லமந்தாங்
 சாயுதறித் தனுகாட்டி யளக்கறியா தமர்வோ
 யிடுக்கணுறும் போததனோ டிருந்ததன்மே ளீடுக்க
 னியைபறியா தறிந்நாடு மெம்பெருமா னிழம்பை
 மடுக்கறியா தெனையெனினித் தாலறிவேன் குளந்தை
 வாழ்குருவே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (84)

பிறப்பதற்கே தொழிலாகிப் பிறத்துமண்மே லிறக்கும்
 பிறவாமை நெறிநீட்டார் பேர்க்குத்தி னாடிச்
 சிறப்பதற்கே வழிதேடி நாடுலம் பெறுவான்
 சிந்திடுவே னுதிமெனச் செப்பிலந் தேடார்
 வறப்பதந்தம் பொருடேடிப் புகழ்தேடித் திரிவார்
 வாழ்நாட்டிற் சூலைவப்பார் வாழ்வதுமோர் வாழ்வோ
 மறப்புமயக் கழிவறுத்தாக் கிவரெவரே குளந்தை
 வாழ்வேயெ னாறுமுக மணியேவந் தருளே. (85)

கல்லாதா ருளங்குயியக் கனிவிக்குங் கணியே
 காணார்க்குங் காண்பரிய் கண்ணளிக்குங் கண்ணே
 சொல்லாத மனங்கடந்த சோதிமணி விளக்கே
 துறந்தார்க்குத் தூநெறியார் தூவெளிமே லொளியே
 கொல்லாதார் மனமலிற் குடிகொண்ட குடியே
 குறைபாத மனநிறைந்தார் குறைபாத நிறைவே
 அல்லாத வெனக்குநல னருள்கின்ற குருவே
 யணிகுளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (86)

முன்னு பழம்பொருட்கு முன்னு பொருளே
 முடிவாகி முதலாகி முடியாத முதலே
 பின்னாகும் புதிததனிற் பின்னாகும் புதிதே
 பிறவாதா ரிறவாதார் பெறலருமெய்ப் பேறே
 தன்னுலே தான்கெடுவேன் ருமேனென் றலைவா
 தானேதா னானிலைத் தனித்தருளெங் குருவே

அன்னாய் யப்பனு யாருயிராய்க் குளந்தை
யமர்ந்தவனீ யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (87)

மற்றெதுவுந் தன்னொத்தொன் றில்லாதாய்த் தானே
வாறொடுமண் பார்த்தொன்றாய் வயங்குதனிச் சோதி
பற்றெதுவும் பற்றாதார்க் கிந்திறமில் வடிவம்
பகர்நாம மீதெனக்கொள் ளாப்பழய பொருளே
கற்றெதுவுந் கேட்டாலுங் காணாநாய் நின்ற
கடவுண்ணைக் கருந்ததனாற் கருதுவதெப் படியோ
அற்றெதுவும் பற்றாதார்க் கற்றதுவாய்க் குளந்தை
யமர்கின்ற வாறுமுக மணியேவந் தருளே. (88)

தலைமிசைக்கை குவிந்தாலென் னெஞ்சிடைக்கை குவியத்
தலைவணங்கித் தொழுதாலென் றுன்றெளிதற் காஹை
கலைமிசைகீ மெனவாகு முயிர்ப்பகநின் றடங்கக்
கலைவறமே னடுநாட்டங் கண்டுநெளிந் தொன்றாய்
நிலைமிசைசேர்க் கிணைவம்முன் லிணைசிம்மந் திரந்தோய்
நிலையோர்ந்து வம்மாறிச் சிமமாறி மாறி
அலைமிசைகீ முறவோது நிலையருளிக் குளந்தை
யலையமுதே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (89)

நிகழ்கின்ற வுயிர்களெலா நிகழ்த்துவதம் மியல்பே
நிகழியல்பிற் பிறழாது நின்றலியற் கொக்கும்
புகழ்கின்ற வுயிரெனத்தாம் புகல்கின்ற மாந்தர்
பொல்லாத வெல்லாங்கொண் டெல்லாநங் காண
விகழ்கின்ற சாநியெனச் சமயமென காளு
மிரக்கமிலா தயலவனா யிழிந்திடரிற் படுத்தி
அகல்கின்ற குழிதனக்கென் றிணைகெழுந் குளந்தை
யணிநகர்வா மாறுமுக மணியேவந் தருளே. (90)

89. மசை மேழை வாகு முயிர்ப்பு என்பது — உஸ்வச நிஸ்
வாசத்தினை எனக் கொள்க. நிலைமை என்பது — ஆக்கினை என்
னும் ஸ்தானம்; அதாவது உய்யினி யென்ற சதாசிவஸ் தானமாம்.

முன்புறமா வினைப்பிறவி முயக்கமுளேன் மயக்கி
 முயங்குநலர் வாழ்வினிலே முழுமனம்வைத் தயரா
 தின்புறலா மென்றிருந்தே அன்பநலர்க் காணே
 னிருந்தனரோ துன்புருவா யிருந்ததெலா மாறித்
 துன்புறவாய்ச் சூழ்ந்தனவே, சூழ்ந்துதொடர் தனவே
 தொடர்ந்தரித்துத் தின்னின்ற துயர்பொறுக்க மாட்டேன்
 அன்புருவே யடைந்தேனா னடைக்கலநின் னடிக்கே
 யமர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (91)

¹ ஏழிசையாழ் நாரதனும் ² கின்னரனும் ³ மதிதி

1. ஏழிசையாழ் நாரதனும் என்றது — தேவ இருடி நாரதனார் பொதியில் சென்று அகத்தியனரை யடைந்து யாழில் இசைதுணுககண்டு அமைவரப் பாடுதலிற் றேன்றும் ஐயந்தீர்த் தருளுதி யென வேண்ட அதற்கிசைந்த அவரும் தலையூழித் தலைச்சங்கத்துத் தலைமைப் புலவராய் ஏனைப் புலவரோ டொப்பவீற்றிருந்து முத்தமிழ் ஈடாத்திய குன்றமெறிந்த முருகவேளைச் சென்றடைத்து கேட் டறிவாயாக வெனக் கூறி திருக்குளந்தை அறுமுகச்செவ்வேனது திருமுன்னர்ச் செல்லுமாறு பணித்தனர். ஆங்குச்சென்று அன்புடையராய் யாழ்கொண்டு காதன் மையார் பாடிப் பாராட்டுங்காலக் குளந்தை முருகவேண்முன் றேன்றி இசைதுணுக்கக் கூறியருளி எய்துகவென மறைந்தருளினார். வரம்பெற் றுவகைகொண்டு சென்றனர் என்பதாம்.

2. கின்னரன் சாபத்தாற் பன்றியுருவெய்தியவன் பாண்டியனால் உடன் மாற்றம்பெறப் பழய கின்னர வுருப்பெற்றுத் தனக்குமுன் றேன் றார் திருக்குளந்தை முருகப் பெருமானை வழிபட்டுக் கின்னர கானம் பாடி வரம் பெற்று வானகத்துச் சென்று ரொன்பதாம்.

3. வானவரை யீன்ற தாயரான அதிதியென்பார் பெரியார் ஒருவர் முன் தோன்ற மதியா திருந்தபடியே எழுது தருக்கும் திருந்தனர். அப் பெரியாரிட்ட சாபத்தால் அரக்கியுருப் பெற்று பரத்தை யெனவாகி ஓர் அரக்கனோடு ஒரு காணத்திற் கூட வாழ்ந்திருந்தனர். அவ்வரக்கனும் ஒரு போரில் மடிந்தமைகொண்டு மயங்கித் தயிராய் எங்கும் புலம்பிக் காடு கடந்து பலமலை யடுககக்களையுங் கடந்து பன்றிமலைக் கீழ்பார் சரிவினை யடுத்தபோது திருக்குளந்தை முருகபிரான் திருக்கோயிலுந் திருக்குளமுங் யாறுந் தோன்ற யாற்றுப் புனவிற் படிந்தெழுந்து அரக்கி யுரு மாறிப் பழய வுருப்பெற்றார் சர்வதியி னின்று முருகபிரானிடத்துப் பாடுகிடப்ப முன் வந்து தோன்றி வேண்டிய வருளிச்செய்ய அது பெற்று விண்புக்கு வாழ்ந் திருந்தனர் என்பதாம்.

யெனுமாதும் ¹புட்கலனும் ²வசிட்டனுமா னுடராய்
வாழிசைவெய் திட³வால கில்லரு⁴நீர்ச் சரயு
⁵மருவுநகர்க் காவலனு மன்னுயிர்மே லன்பு
சூழிசைநல் ⁶லாயனுநின் னாமலர்ச்சே ணடியே

1. புட்கலன் என்னும் அரசன் மகப்பேறின்றி வருந்திப் பல தலங்களிற் சென்று வணங்கி வரும்போழ்து திருக்குளத்தைத் தலத்தினது பெருமையை உள்ளி ஆண்டுச் சென்றடைந்து தாமும் ராமணியென்னுந் தம் பத்தினியாரும் தவங்கிடந்து முருகபிரான் அருட் பேற்றால் மகப் பேறு பெற்று வணங்கி யுவகைபெறச் சென்றார் என்பதாம்.

2. வசிட்டர்: இவர் பிரமவிரூபியாவர். இவரது மக்கள் நூற்று வரையுங் கௌசிகர் கொன்றுவிட்டமையாற் புத்திர சோகம்பெற் றயார் தவராய் மயங்கி யிருந்தன ரென்றும்; பல தலங்களையும் வணங்கி வரும் போது பன்மலையடுக்கத் திடையே பன்றிமலையின் தென்பாங்குள்ள திருக்குளத்தையில் முருகவேள் கோயில்கொண்டிருந்தலைக் கண்டு ஆண்டிச் சென்று யாற்றினார் தாயநீரா னமைந்த திருக்குளத்தினும் நாடோறும் முழுநிச் சோகந்தீரத் தவங்கிடந்தார். தவத்துக் கிரங்கியவராய் முருக பிரான் அவர்க்கு முற்படத் தோன்றிநின்று சோகத் தவிர்த்து மீண்டும் தூறுமக்களைப் பெற்றுவாழ வரங்கொடுத்தருளினாரென்பதாம்.

3. வாலகில்லர் மகவின்றிப் போனமையாற் றலைமீழாய் மாக்களை யில் வருத்திக்கொண்டிருந்தார். காரதர்பாற் கேட்டுத் திருக்குளத்தை முருகபிரானே நோற்றுக்கொண்டிருந்ததனியித்தம் இடரினமற்றியருள அத்தலம்புக்கு முருகவேளை வழிபட்டுப் பாவம் பிழைத்து நலம்பெறச் சென்றனர் என்பதாம்.

4. நீர்ச்சரயு என்பது சரயுநதி எனப்பெயரிய ஒரு யாரும் என்றிக.

5. சரயுமருவுநகர் மன்னன் என்றது சரயுநதியின் பக்கத்துள்ள அயோத்தியை ஆண்ட அரசன் ஒருவற்கு மகவின்றி இத்தலப்பெருமை கேட்டுணர்ந்து, வந்தடைந்து முருகபிரான் திருவருள் பெற்று மகப்பேறு ற்று வாழ்ந்திருந்தன னென்பதாம்.

6. ஆயன் என்பது திருக்குளத்தை நகரத்தின்கண் ணிருந்த பேர்ஆயன் (வடமொழி சுபோசன்,) என்பான் பசுத்திராண்களையும் மக்கட் பேற்றினையுஞ் செல்வத்தினையும் பெற்று நல்லாழிந் வலியா லெல்லா ஷயீர்கண்மேலு மன்புடையவனாகத் தனக்கு முற்படத் தோன்றுகின்ற வெவர்பா லு மின்சொ ள்ளாவிப் பான் முதலிய வுபசரித் துண்ணக் கொடுத்து யாவரும் போற்ற வாழ்ந்திருந்தவனாகும். இவன் திருக்குளத்தை முருகக் கடவுள் பான் மிக் கன்புடையவன் எனபதை யாவருமறிவார். இப்பேராயனைத் திருக்குளத்தை முருகபிரான் னர் ஏழை முதிபோ னுருக்கொண்டு சென்று தனக்கு நா வரங்கின்றது சிறிது பாலீவாயாக வென வேண்ட இசைந்த பே

துணையாக்கொண் டவர்வேண்டு நலந்தோயப் பெற்றார்
 யாழியுல குக்கொருவ நீயெனத்தென் குளந்தை
 யானடைந்தே னாறுமுக மணியேவர் தருளே. (92)

எனக்கினிய நறுஞ்சுவைத்திங் கரும்பேயென் னமிழ்தே
 கியன்குருமா மணியேயென் னரசேயென் னின்பே
 தனக்குநிக ரொவருமிலாத் தனித்தலைவா வெனது
 தந்தைபல வோநீ, நான் சார்ந்தமக னலவோ
 உனக்கெனநா எனனதுபொரு ளுடலுயிர்மற் றெல்லா
 முன்னடிக்கீ மொப்புவித்தே னுனைப்பிரிய மாட்டேன்
¹மனக்கினிய மாறாப்பே ரழகுடையா யினையாய்
 மகிழ்குளந்தை யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (93)

²கானவர்கோன் மகட்கொடுவிண் மகட்கொடைகொண் டொருநீ
 களவியல்கற் பியனிகழக் காட்டியமர்ந் திருந்தாய்

ராயனுந் தனது பசுத்திராளை மேய்ப்பாளைக் கூவிச் செல்லப் பசுக்களு மேய்
 க்பானுந் கண்ணிற்குப் புலப்படாமையா னெடுத்தாரஞ் சென்று வருந்தி
 மிக்க “எழையான விக்கிழவர் கியான் என்ன வழியால் விடைபகர் துபசு
 ரித் துவகைபெறச் செய்குவல்” எனவருந்தி வயிர் துறக்க முயலுங் காலை
 ஏழை முதியோ னுருக்கொண்டு தோன்றிய முருகக் கடவுள் திருமுகங்க
 னாரோடு மஞ்ஞை பூர்ந்து வானின்மிசைப் பொலிந்து தோன்றி “உனது
 அன்பிற் கிரங்கி யிங்ஙனம் வந்தனம். நீ வேண்டியதுய்த் தென்பாலுற்றுப்
 பின் னுய்குவையாக” எனக்கூறி யுருக்கார் தருளிஞ ரென்பதாம்.

இவை திருக்குளந்தைத் தலபுராணத்துக் கண்டவை யாகும். இப்புரா
 ணம் வெளிவந் திலாமையா லீண்டுச் சுருங்கக் கூறி வெளிப்படுத்தியமை
 கண்டு ஓர்க.

1. மனதுக்கினிய என்பது எதுகை நோக்கி மனக்கினிய என்ற
 பிற் றென்க.

2. கானவர்கோன்..... இருந்தாய் என்பது — களவியல்
 நெறிமுறை கொண்டே சுற்றியல் நெறிமுறை நிலைபெறுமென்பதை வள்ளி
 காயகியாராயுங் தெய்வானையாரையும் முறையே கண்டு, கொண்டும்; இந்
 திரன் மகட்கொடையினை ஏற்றுக்கொண்டும் உலகியல் நிறுத்தும் பொருண்
 மரபுகாட்டி என்னுமிருந்தனை எனக்கொள்க. இதுணைப்பரிபாடலில் “நான்
 மறையீரே” என்பதிலிருந்து காண்க.

¹வானவர்பூ னாரமலை யாரமணி மார்பன்

மயங்குறநா ளிறையோனுண் பொருண்மறை வீரித்தாய்

மீனவர்தென் றமிழ்க்கழக மேலுறமே லமர்ந்தாய்

²விளங்குதென்னன் சுந்தரபாண் டியன்செயுங்கற் ³கோயிற்

கானவனென் றணிசூளந்தை மீதமர்ந்தா யான்சொல்

லலங்கலணிந் தாறுமுக மணியேவந் தருளே. (94)

மும்பொழுதி லோர்பொழுதுன் முன்பணிவே னல்லேன்

முழுதுணர்வார் தமக்கொருநாண் முன்பணிசெய் கில்லே

னெப்பொழுதா யினுமுனது நாமநவில் கில்லே

னிருந்துனது புகழ்கேட்பா ரோடிணங்க கில்லே

னிப்பொழுதோர் பொழுதாக வீங்கிசைப்ப தல்லா

தேத்துகிலேன் போற்றுகிலே னியற்றுவதொன் றில்லே

னப்பொழுதிப் பொழுதெனவீண் பேச்சிலழிந் தயர்ந்தே

னணிசூழந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (95)

விண்ணிறைந்தாய் திசைநிறைந்தாய் விரிகடலாய் நிறைந்தாய்

வழிநிறைந்தாய் செவிநிறைந்தாய் வினங்குவதாய் நிறைந்தாய்

பண்ணிறைந்தாய் பண்ணிசையின் பயனாகி நிறைந்தாய்

பகர்மொழியாய் மொழிபொருளாய் பொருள்பலவாய் நிறைந்தா

யுண்ணிறைந்தாய் புறநிறைந்தா யுடன்முழுது நிறைந்தா

யுயிர்நிறைந்தா யுயிர்தொறுமுன் னுணர்வெனவே நிறைந்தாய்

1. வானவர்பூ.....விரித்தாய் என்பது — பாண்டியன் அக்காளில் உலகிற் பொருனெறி சிலைகுன்றி மாறுபட்டுத் தடுமாறுங்காலை சங்கப் புலவரோடிருந்து பொருண்மா பறியாது மயங்கியபொழுது இறையனாகப் பொருட்கு மதுரைக்கண் சங்கத்திலிருந்து மறைபொருள்விளங்க உருத்திர சன்மலர் என்னும் பெயரோ டிருந்து தமிழ்ப் பெருமையை விரித்தனை என்பதாம்.

2. விளங்கு தென்னன் அமர்ந்தாய் என்பது — சுந்தர பாண்டியன் ஆட்சியின் பதினாந்தாவ தாண்டு கருப்பக்கிரக முதலிய அமை த்த கோயிற்கண் அவற் கருள்புரிந்து அமர்ந்திருந்தனை என்பதாம். திருக்கு னத்தை முருகக்கடவுள் ஆலயத்துக் கருப்பக்கிரகக்கல் வெட்டில் இதுகாண்

3. கோயிற் கானவன் என்பதைக் கோயிற்ரு ஆனவன் என்று பிரித்துக் கொள்க.

மண்ணிறைந்தாய் கிறைந்தனையெல் லாந்தானாய்க் குளந்தை
மகிழ்ந்திருந்தா யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (96)

முன்றிரொறு முருகயர்பா னியும்வேழ முழக்கு
முழங்கருவி யோசையுங்கூத் தயர்கூவைப் பாட்டு
மொன்றியதி ருட்மொருபா லோர்பாலே ருழவ
ரோதைமத கோதை நடவோதையரி யோதை
நின்றெதிரு மிசையொலியா மொலிமுழவின் னெலிசீர்
கிசழ்க்தொலியேத் தொலியொருபாற் புன்னொலிமற் றொருபா
லன்றிநின்பான் மணியோசை யோடுமிசை சேர்ந்தார்த்
ததிர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (97)

என்னுடைய பிணிமுழுது மிற்றொழியு மாளு
லெனதுளமும் மலமொழிந்தொன் றெனத்திகழு மாளு
னின்னுடைமை யென்னுடைமை யாகவரு மாளு
னீயெனுளே யானுனுளே நின்றறவொன் றுனாம்
பின்னுடைய பிறப்பறுத்த பேறருள்வ தானாம்
பிரிவறுநின் னடியர்குழாம் பேருறவ தானான்
மன்னுடைய மலாடிக்கீழ் வாழ்வுவரு மாளால்
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (98)

¹ அஞ்சுவதொன் றிலையெனவோர் கைபிடித்துக் காட்டி
அச்சமெலாந் தவிர்த்தனைநின் னணிமணிப்புன் னகையா

97. முன்றில் என்பது — மலை முற்றம். முருகயர்பாணி என்பது —
முருகக்கடவுளுக்கு எடுக்கும் விழாச்சிறப்பில் எழும் தூசை. ரூவைப்
பாட்டு என்பது — குன்றக் குறத்தியர் ரூவைப்பாட்டு. ஏருழவரோசை
என்பது — ஏர்மங்கலப் பாட்டினோசை நடவோதை என்பது — கடைசி
யர் காற்றாகும்போதிடுமோசை. அரியோதை என்பது "புடகதிர் அரிசர்
கம்பலையோசை. முழவு என்பது — மத்தனமென்க சீக்கிழ்க்தொலி
என்பது — இன்ன தான யிதுவென அட்சாகாலத் தெண்ணித் தாக்கி
எடுத்து வீசி சிறுத்திக்காட்டுந்தான வொலியாமென்க. மணியோசை என்
பது — பூசைக்காலத்து இயங்கும் மணியோசையை என்றாகி.

1. அஞ்சுவதொன் காட்டி என்றது — அபய அளித்தம்.

னெஞ்சிடைநோ யறுத்தனை நீ நினைப்பரிதாம் பரிசி
 1 நீட்டியொரு கைபிடித்துக் காட்டியொரு தானு
 யெஞ்சுவதில் லாப்பொருளா ? யிரண்டறவொன் றுங்கை
 யெடுத்தடைவு பிடித்தனையிங் காண்டருளப் பெற்றால்
 வஞ்சமறத்தாண் மலர்க்கீழ் வாழ்வேன்றழ் வறமெய்
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (99)

வாழியருள் புரிகரின தாதியினைத் தாள்கள்
 வாழியருள் புரிகமுடி வாயதுனை யடிகள்
 வாழியுயி ரவைதோன்றத் தோன்றுமிளந் தளிர்கள்
 வாழியுயி ரனைத்தினுக்கும் வாழ்வருள்பூங் கழல்கள்
 வாழியுயி ரனைத்தினுக்கு மீறுடைத்தா மரைகள்
 வாழியெவ னுறைவாருங் காணறியா மலர்கள்
 வாழியுய்யக் காண்டருளும் பாதமலர் குளந்தை
 வாழியவே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (100)

முருகவேள் முன்னிற்க

வேலுமயிலுந் துனை.

முற்றிற்று.

காட்டியதாம் என்க.

1. நீட்டியொரு.....க்காட்டி என்றது —வரத அஸ்தமாம் என்க.

2. இரண்டற வொன்றாங்கை யெடுத்தடைவு பிடித்தனை என்றது — மலமுன்றும் நீங்கி இரண்டறக் கலந்து சிவரத்துவிதப் பேறுபெறுஞ் சிம்முத்திரைக் கையினைக்காட்டி யதற்குரிய கோலந்தாங்கி குருமுகூர்த்தமா யமர்ந்தருளின என்பதாம் என்க.

3. இம்முன்று கையினையும் நாடகத்தமிழிலக்கணத்துன் அவிய வியலுள்பிடித்துக் காட்டுவதை அடைவு பிடித்தலோடு கண்டறிசு.